

MAARTEN KOLSLOOT & HENK SEPPEN

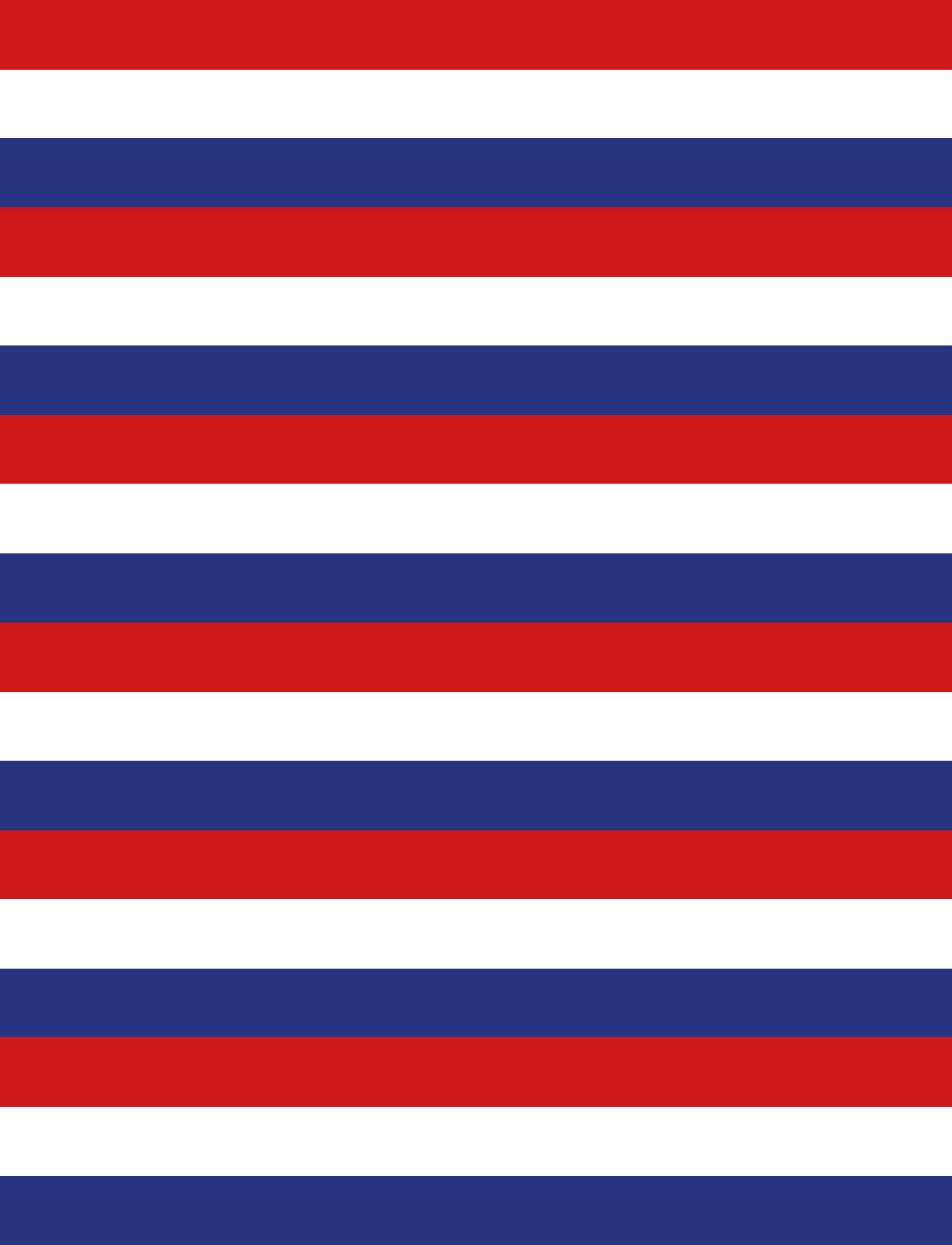
HOLLANDSE

HONTK

BAT

HELDEN

Hollandse Honkbalhelden

MAARTEN KOLSLOOT & HENK SEPPEN

**HOLLANDSE
HONK
BAL
HELDEN**

KOLSLOOT PUBLISHING, AMSTERDAM 2013

*Derde honkman
Xander Bogaerts.*

INHOUD

---

 1 Wereldkampioen 11

---

 2 Deceptie 17

---

 3 De aanloop 21

---

 4 De architect 28

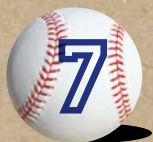
---

 5 De profs 32

---

 6 Een bonte verzameling 36

Dun randje 49

De oorwassing 55

De sterspeler 67

De vijfde zege 73

De adempauze 84

De droom spat uiteen 93

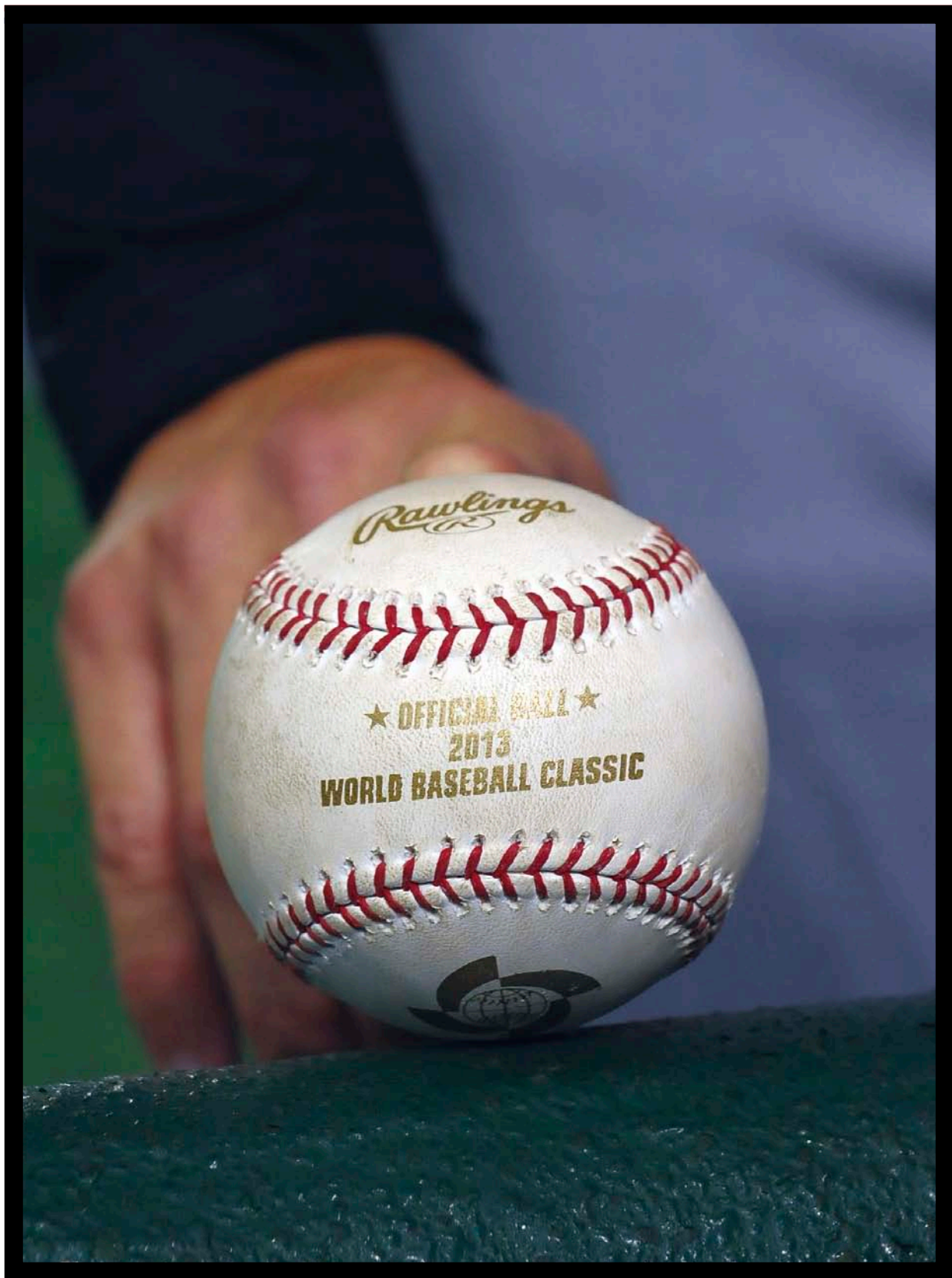

De coaches 110

Spelers en coaches van het Nederlands team 118 • Begrippenlijst 128 • Uitslagen WBC 2013 133
Bronnenlijst 134 • Verantwoording 134 • Dankwoord 135 • Colofon 136

VOORWOORD

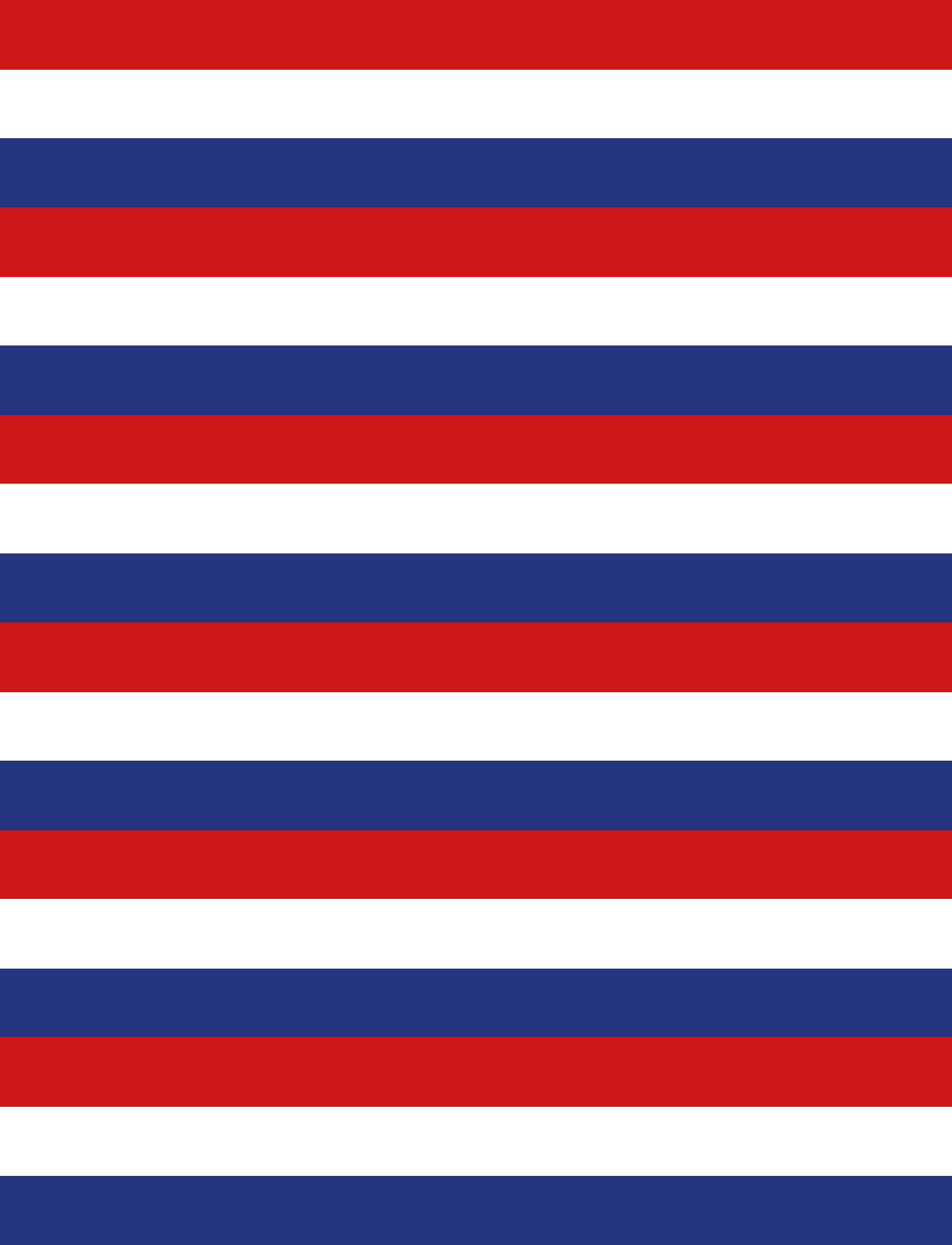
Langzaam floepen de tl-lichten in de Haarlemse sporthal aan. Slagcoach Tjerk Smeets kijkt omhoog. Ja ze doen het echt. Het is zomaar een dag in januari, begin 2013. Oranje-internationals nemen het oudjaar door en praten over de winnaars van de jaarlijkse sportprijzen. Met moeite trekken ze sprintjes door de lege hal. Hoewel het in de winterse omstandigheden nog maar moeilijk voor te stellen is, zal Oranje binnen een maand afreizen naar Arizona voor de voorbereidingen op de World Baseball Classic (WBC), het WK waar de beste profs aan mogen meedoen.

Ruim een jaar eerder werd Nederland wereldkampioen in Panama. De pers sprong erbovenop. Na de WK-zege

zakt de media-aandacht weg en blijven de prestaties achter. Op het EK in eigen land verliest de ploeg in de finale vrij kansloos van Italië. Hoe staat Nederland er aan de vooravond van een nieuw WK voor? Niemand die het precies lijkt te weten in het flauwe schijnsel van de tl-lichten in Haarlem.

Enkele weken later blijkt het team weer ijzersterk. Oranje haalt de halve finale en vestigt definitief zijn naam als wereldtopper in het honkbal. *Hollandse Honkbalhelden* gaat op zoek naar de bepalende gezichten achter het recente succes en laat de belangrijkste momenten sinds die historische dag in Panama City passeren.

Maarten Kolsloot en Henk Seppen

WERELD

1

KAMPIONEN

Na het behalen van de wereldtitel is er veel aandacht voor het Nederlands honkbalteam. Hier opent Brian Farley de beurs samen met Sidney de Jong (midden) en Vince Rooi (rechts).

15 oktober 2011. De wolkenkrabbers van Panama City schieten voorbij op weg naar Estadio Nacional Rodney Carew. In deze grote bak beton, vernoemd naar de legendarische Panamese werper Rodney 'Rod' Carew, speelt Nederland over een paar uur tegen Cuba om de wereldtitel. Tien jaar na opening lijkt het nationale honkbalstadion al aan vervanging toe. Het plafond van de kleedkamer lekt. Op de perstribune zijn gaten met planken afgedekt. De toiletten zijn bruin en vies. In de slagkooi loopt een kat. Naast de kleedkamer verkoopt een man flessen parfum.

Niet echt de omgeving waar je sportgeschiedenis wilt schrijven. Toch is het Nederlands team daar dichtbij. De ploeg rijgt in groep A van de voorronde de ene zege aan de andere. In de eerste ronde wint het team de eerste vijf wedstrijden en verslaat wereldkampioen Amerika. Pas in de zesde wedstrijd verliest Nederland voor het eerst. Canada wint na elf innings met 5-4. Oranje blinkt dit WK uit als 'timely hitter': een ploeg die met minimale middelen uit de voeten kan en precies weet

---

---

wanneer toe te slaan, ook als het team weinig honkslagen slaat. In de finalegroep - met de beste acht landen uit de twee groepen - wint Nederland zelfs alle vier wedstrijden. Australië, Cuba, Venezuela en Olympisch kampioen Zuid-Korea moeten eraan geloven.

Erg verrassend zijn die resultaten eigenlijk niet. Een toernooi waarop alles goed gaat, zat er aan te komen. Halve finaleplaatsen op de WK in 2005 en 2007, finaleplaatsen op de sterk bezette Intercontinental Cup in 2006 en 2010 en tussendoor twee spectaculaire zeges op de Dominicaanse Republiek bij de World Baseball Classic 2009. Op het WK van 2005 in eigen land was een medaille al dichtbij. In de wedstrijd om de derde plaats nam Oranje tegen Panama een 4-1 voorsprong om nipt met 7-6 te verliezen.

Nu staat het team voor een nieuwe mijlpaal. Een paar dagen voor de finale wint Nederland van Cuba. Kan dat nog een keer? Bondscoach Brian Farley is een dag voor de finale zelfverzekerd. 'Geloof in succes is het belangrijkste', zegt hij. Farley heeft een ogenschijnlijk hecht team gecreëerd van jonge profs uit de Amerikaanse competitie en veteranen uit de Nederlandse hoofdklasse. Hij maakt ze duidelijk dat alles mogelijk is, als ze er maar in geloven. 'Geloof in succes is geen garantie op succes', zegt Farley, 'maar als je niet in succes gelooft, dan heb je absoluut nul kans op succes.' Hij noemt de eerste zege op de Dominicaanse Republiek in 2009 als voorbeeld. Die zege roept bij de geboren Amerikaan herinneringen op aan het verbreken van de vier minutengrens op de mijl. 'Toen die barrière eenmaal wegviel, doken plots talloze atleten onder de vier minuten. Het was een mentale grens geworden en als je zo'n grens uit je gedachten verwijdert, wordt alles mogelijk.' Farley is lekker op dreef en voegt nog een nieuwe tegeltjeswijsheid toe: 'De geest controleert het lichaam. Niet andersom. Als je je goed voelt, je het spel goed doorziet, dan reageert je lichaam op dezelfde manier en speel je goed.' Farley

besteedt veel aandacht aan het mentale aspect van de begeleiding.

Het Nederlands team heeft de inwoners van Panama nog niet echt in vervoering gebracht. In het stadion hangen bierverkopers verveeld tegen de toog bij gebrek aan klandizie. Zo'n vijfduizend fans zien de eindstrijd, waaronder zo'n tweehonderd in het oranje. Het is een bont gezelschap, met onder meer stewardessen van de KLM, toevallig in het land. Veel oranje shirts, een enkele welgevormde bierbuik. Ze moeten uren wachten tot de finale begint. Het is regenseizoen in Panama en het ene moment komt de regen met bakken uit de lucht en een

moment later is het droog. Er valt geen pijn op te trekken. Terreinknechten slepen voor honderden euro's aan gravel naar de heuvel. Een paar minuten later verandert de gravel in blubber. In de dug-out en in de catacomben van het stadion liggen diepe plassen. Voor de Nederlandse dug-out vormt zich een kleine modderpoel. Twee terreinknechten steken een priem in de grond en zwaaien met een zak gravel. De blubberpoel wordt alleen maar groter. Ze spreken Tjerk Smeets aan, die tegen de reiling van de dug-out leunt. Hij verstaat de jongens niet en haalt zijn wenkbrauwen op. De jongens ploeteren voort, vermoedelijk zullen ze Smeets' tuin niet snel mogen doen. Dan gaat het nog een beetje harder regenen.

Het dekzeil verdwijnt meerdere keren. Gejuich volgt. En gefluit als het zeil weer terugkeert. Als de hoop op een finale bijna is opgegeven betreden de spelers alsnog het veld, vier uur na de oorspronkelijke begintijd. Het is een wedstrijd waar je van spanning niet naar kunt kijken. In de vierde inning worden de enige punten van de avond gescoord. Cuba komt op voorsprong. Catcher Sidney de Jong scoort de gelijkmaker en even later slaat Jonathan Schoop een curveball van werper Alvarez langs de Cubaanse korte stop. Curt Smith scoort 2-1. Gebeurt dit echt? Gaat Nederland écht wereldkampioen worden? Dat kan toch helemaal niet? Rob Cordemans werpt de

---

'Een toernooi waarop alles goed gaat, zat er aan te komen'

Brian Farley op het toppunt van zijn roem. De wereldkampioen wordt begin november 2011 gehuldigd op de Grote Markt in Haarlem. Enkele duizenden fans juichen. Later dat jaar wordt Farley verkozen tot coach van het jaar. Zijn gouden ploeg wordt sportploeg van het jaar.

Deze drie spelers speelden een hoofdrol in de WK-finale. Hier houden ze op Schiphol de wereldbeker vast. Links startende werper Rob Cordemans, in het midden closer David Bergman en rechts catcher Sidney de Jong.

wedstrijd van zijn leven en Nederland houdt de krappe 2-1 voorsprong tot en met de negende inning vast. Dan krijgt Cuba nog één kans op de zege: Hector Olivera komt aan slag. Er staan twee man op de honken. Met één klap kan Olivera de wedstrijd omkeren.

David Bergman gooit een curveball. Olivera raakt de bal niet optimaal. Het witte ding zweeft richting derde honkman Jonathan Schoop. Schoop heeft de bal in zijn vizier en steekt zijn handschoen uit. Vangbal. De spelers brullen als wilde leeuwen. Hun ogen zijn groot. Ze springen op elkaar en schuiven al hossend over het veld. Niemand lijkt echt te beseffen wat zojuist is gebeurd. Er klinkt een soort luchtalarm in het stadion. Cordemans en Farley worden overgoten met de inhoud van een waterkoeler. Jonathan Schoop steekt snel de winnende bal in zijn achterzak. Hij is een van de weinige niet stamelende spelers: 'Ik besef wel wat we hebben gedaan omdat ik wist dat we een team hadden dat kon winnen. We hebben geschiedenis geschreven', zegt hij koel. 'Honkbal draait om lol maken, dat hebben we continu met dit team.' Spelers delen sigaren uit. Flessen champagne worden ontkurkt.

Assistent-coach Tjerk Smeets is voor zijn doen uitzinnig van vreugde: 'Wat moet je dan zeggen, wat moet je dan zeggen? Je kan hier toch helemaal niets op zeggen. Dat kan toch helemaal niet. Oioioioioi. Cuba, Cuba wie?'

Bondscoach Farley trekt zich even terug aan de rand van de dug-out. Ver van het gehos op het veld staart hij voor zich uit. 'Ik heb er geen woorden voor. Ik ben zo ongelooflijk trots op dit team, ze hebben nooit opgegeven. Zo'n ongelooflijk gevoel, wereldkampioen.' Even later voegt de doorgaans spraakzame coach daar stamelend aan toe: 'Ik vind het zo knap van die jongens, heb nog nooit met een betere groep dan deze gewerkt.'

Op het gras van het binnenveld steekt een dikke Spaanstalige verslaggever een recorder onder Cordemans' neus. Eerst ratelt hij de vragen af in het Spaans. Daarna in het Engels. 'Wat zijn je gedachten bij deze wedstrijd?' Cordemans: 'Wat denk je? We are champions of the world. Are you fucking kidding me?' 'Oh, sorry', voegt hij er snel aan toe. 'Ik weet ook niet hoe ik zo'n wedstrijd heb gegoid, niet alles werkte, maar het was genoeg, belachelijk, dan ben je wereldkampioen. Ik kan het nog niet geloven, echt niet. Dat komt vanavond wel ergens.' David Bergman: 'Geweldig, dit is echt onbeschrijflijk. Zo'n gevoel heb ik nog nooit meegemaakt.'

Koningin Beatrix stuurt een telegram. Plotseling is honkbal hot en staan de wereldkampioenen op de voorpagina van het *Algemeen Dagblad*. Bij aankomst op Schiphol is het erg druk. Voormalig international Jacky Jacoba wacht gehuld in het oranje op het team van zijn neefjes Schoop. Het geeft niets dat de neefjes naar Aruba vliegen. 'Cordemans!!! Rules!!!', staat er op een wit spandoek. Spelers mogen aanschuiven bij De Wereld Draait Door. Er komt een huldiging op de Grote Markt in Haarlem. De honkballers worden sportploeg van het jaar en coach Brian Farley coach van het jaar.

Nederland is inmiddels een gewild tegenstander van Amerikaanse profclubs. Die winter kregen de Baltimore Orioles zelfs nul op het rekest. De profs wilden tegen Nederland spelen, maar Oranje had niet genoeg pitchers om ook die wedstrijd te gooien en dus ging het niet door. 'Onze geloofwaardigheid is door de wereldtitel een stuk groter geworden', zegt Farley begin 2012 tijdens een trainingsstage in Florida. Kon het nog beter worden? Nee, dachten veel sportkenners. •

2

OVERSEAS

De beste van de wereld, maar niet de beste van Europa. Dat is Nederland eind 2011. Het klinkt gek en het voelt gek voor de honkballers. Bondscoach Brian Farley kan er begin 2012 niet over uit. 'Wel wereldkampioen en geen Europees kampioen, dat kan niet kloppen. Er staat veel op het spel. Wij willen in eigen land, tijdens het 100-jarig jubileum van de bond onze grootste concurrent verslaan.' Dat is al jaren Italië. Het land dat samen met Nederland traditioneel de dienst uitmaakt in het Europese honkbal. Spanje en Duitsland hebben de laatste jaren eveneens goede ploegen, maar ondanks hun opkomst zijn veel wedstrijden op het EK niet spannend. Vanaf 1999 tot het EK van 2010 wint Nederland elke titel. In 2010 gaan de Italianen

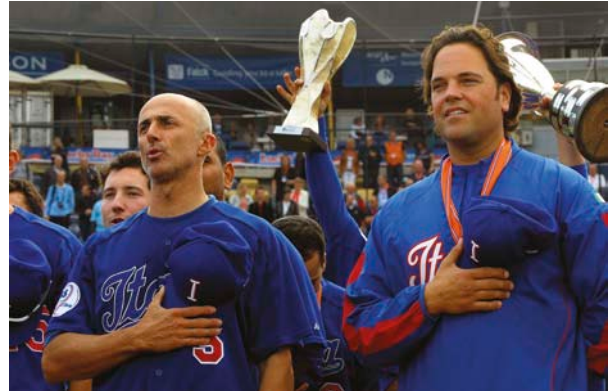
er met het kampioenschap vandoor. De titel in eigen land moet de kroon op het jubileumjaar van de Koninklijke Nederlandse Baseball en Softbalbond (KNBSB) worden. In het begin lijkt alles aardig te gaan. Nederland wint in Rotterdam onder meer met 17-1 van Zweden en met 17-0 van België. Tussendoor verliest de ploeg verrassend van Tsjechië.

Na die zeperd moet Nederland hard aan de bak om alsnog de finale te bereiken. Dat lukt. Nederland treft in die finale net als in 2010 Italië, nog ongeslagen in dit toernooi. De wedstrijd begint dramatisch met een matig optreden van de startende werper Shairon Martis. Juan Carlos Sulbaran vervangt hem, maar dat gaat niet veel beter. Italië loopt verder uit onder leiding van linksvelder Lorenzo

Avagnina die vier honkslagen slaat. Als Tom Stuifbergen op de heuvel komt voor vier sterke innings waarin Italië niet meer scoort, is het kalf al verdronken. Nederland verliest voor de tweede keer op rij de EK-finale van de aartsrivaal: 8-3 is de eindstand.

‘Jammer, we hadden alle kans om te winnen’, zegt werper David Bergman over de gemiste titel. ‘We zijn een beetje overmoedig geworden. We dachten: we doen het wel even, want we zijn wereldkampioen. Zo makkelijk ligt het niet. We waren de enige Europese ploeg die in de volgende ronde zat op het WK en werden wereldkampioen, waarom zouden we het EK niet kunnen winnen? We hadden ook alle kans om het EK te winnen, maar omdat je er met zo’n instelling naartoe gaat, kan dit gebeuren.’ •

LINKERPAGINA – Shairon Martis was lang een grote belofte bij de Washington Nationals. Hier met de handen in het haar tijdens de EK-finale. Martis gooit niet goed en wordt de verliezende werper.

RECHTERPAGINA, MET DE KLOK MEE

Het Neptunus Familiestadion in Rotterdam tijdens Nederland – Groot Brittannië op het EK 2012. Nederland wint met 11-2.

Rechts Mike Piazza, honkballegende in Amerika. The Pizzaman maakte als catcher furore bij de New York Mets en is na zijn carrière actief als coach bij het Italiaanse team. Uiterst links manager Marco Mazzieri.

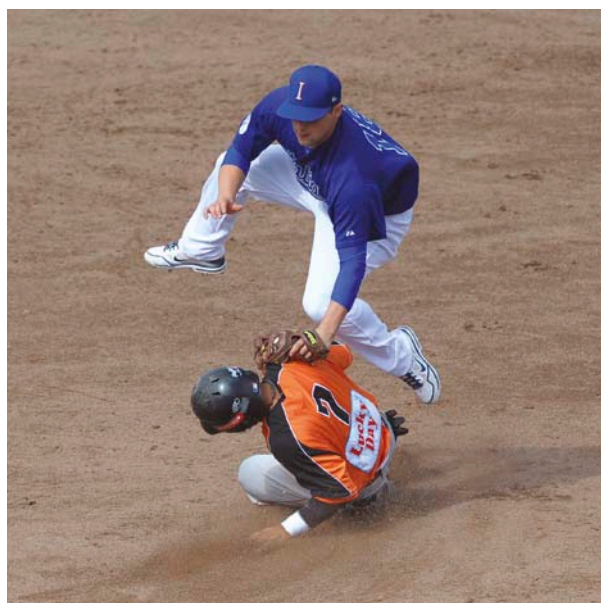
Nick Urbanus glijdt naar het tweede honk tijdens Nederland-Tsjechië. Urbanus is eerder bij het honk dan de Tsjech Martin Schneider. Tsjechië wint uiteindelijk verrassend met 2-1 in de tiende inning van de verlenging.

Nederland en Duitsland klaar voor de strijd op het EK 2012 in Rotterdam.

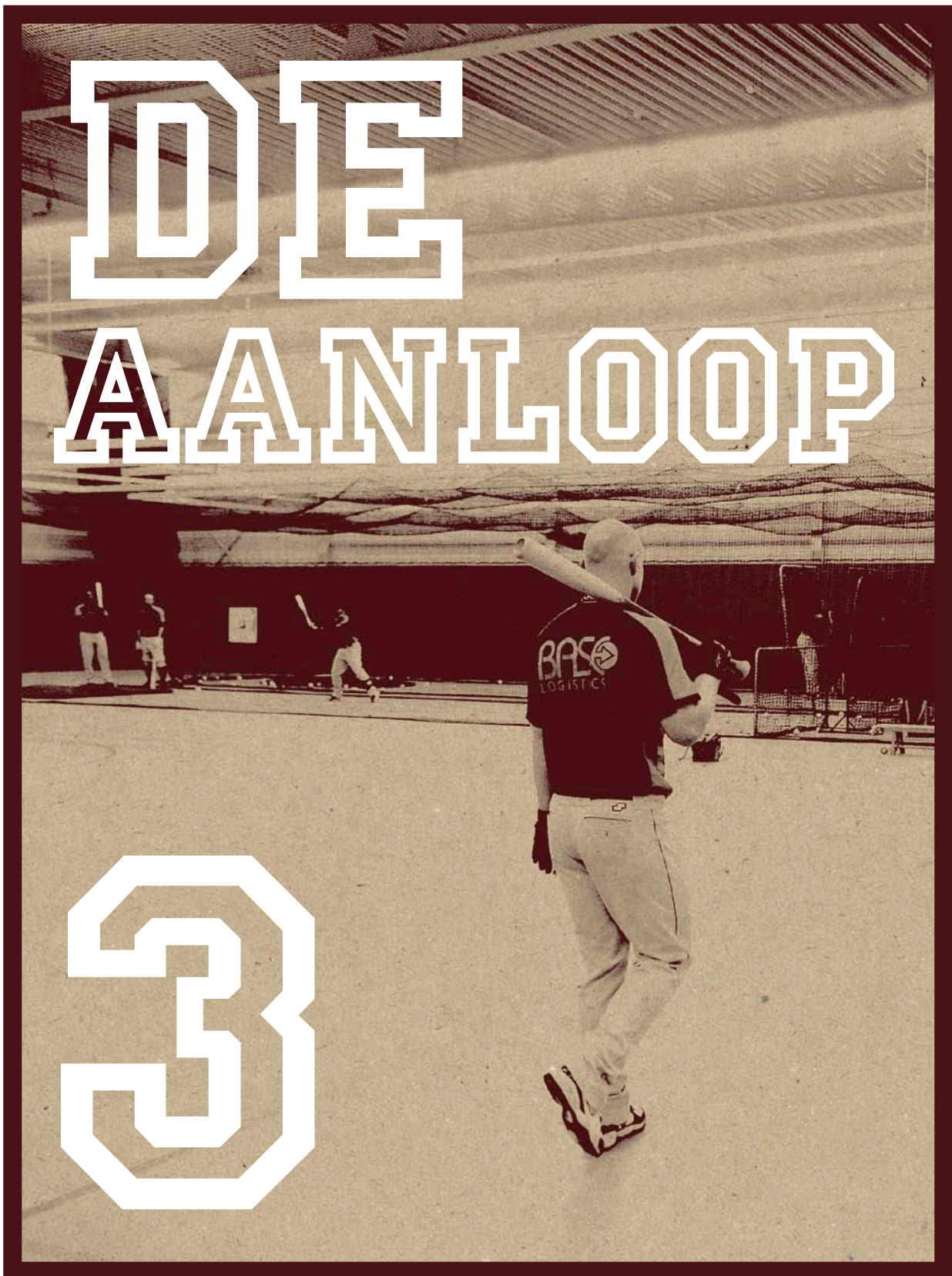
Bondscoach Brian Farley: wereldkampioen en coach van het jaar in 2011.

Dwayne Kemp sneuvelt op het tweede honk. De Italiaan Alessandro Vaglio tikt hem uit.

DE AANLOOP

3

Een nieuw begin. De nieuwbakken wereldkampioen verzamelt zich begin 2012 zoals de laatste jaren gebruikelijk is in St. Petersburg, Florida. Brian Farley spreekt zijn spelers toe.

Achter in de sporthal, omgeven door groene netten, zit een man op een stoel. Als een bejaarde die wacht op zijn middagprakje. Hij draagt een zwarte capuchontrui. Een klein buikje drukt tegen het textiel. The Netherlands staat er in oranje letters op. Hij zit achter een groen scherm van nettengaas. Iets verderop staat zijn opponent: Oranjeslagman Bryan Engelhardt. Door het net kan Engelhardt de man op de stoel nooit raken. Stoïcijns raapt de man op de stoel ballen van de grond en gooit die naar Engelhardt. Voor iedere worp verschuift hij zijn vingers over de bal om zo een ander effect aan de bal te geven. De man gooit geen bal hetzelfde over de denkbeeldige thuisplaat. Met een pisboogje: curveball. Met een knik van de slagman af: slider. Recht over de thuisplaat: fastball.

Look at that', kirt de man op de stoel als Engelhardt mist. Weer schuiven de vingers over de bal. De bal vliegt tergend traag door de droge lucht. Vlak voor de thuisplaat buigt de bal naar rechts, van de slagman af. Slider. Engelhardt maait en mist opnieuw. 'Look at that bitch!', roept de man in de stoel. 'What are you gonna do?' Engelhardt vloekt zacht. Even hiervoor deed de krachtpatser van het Nederlands team niet al te veel moeite om zijn voeten van de vloer te krijgen bij het inlopen. Nu is hij een en al concentratie, getergd door de man op de stoel. Oranjespeler Dwayne Kemp valt lachend op zijn rug als Engelhardt mist. Brian Farley, de man in de stoel, is tevreden. Hij maakt zijn spelers scherp.

Het is bijna kerst als Oranje zijn laatste training van 2012 afwerkt. De spelers praten over de verkiezing van Epke Zonderland tot sportman van het jaar. ‘In Brabant noemen ze een aapje ’n epke’, zegt de boomlange werper Loek van Mil. Er wordt gelachen. Bondscoach Brian Farley kijkt verder vooruit. In maart verdedigt Oranje zijn wereldtitel op de World Baseball Classic. Het toernooi waar Nederland in 2009 opzien baarde door de Dominicaanse Republiek twee keer te verslaan. Vergelijkbaar met Zwitserland dat met voetbal van Spanje wint. Farley noemt het WK een ‘great opportunity’, maar klinkt niet erg overtuigd. De man die Nederland in 2011 wereldkampioen maakte, moet op het WK de tweede viool spelen.

‘Ik hou van deze baan, heb het gevoel dat ik iets moet opbouwen. Er is nog zoveel meer te doen in Nederland’, zegt hij in maart 2012. Voor hem, aan de rand van de Amerikaanse kuststad St. Petersburg, ligt een kort gemaaid honkbalveld. ‘Ik wil van Nederland een honkbalgrootmacht maken’, gaat hij verder, ‘daarvoor moeten we zorgen dat talenten die nu gaan voetballen, gaan honkballen. Die uitdaging houdt nooit op. Ik ben hier nog lang niet klaar.’

Nog geen jaar later moet de coach van het jaar 2011 plaatsmaken voor Hensley Meulens. Die staat tijdens de World Baseball Classic als manager aan het hoofd van de technische staf. Brian Farley, winnend coach in Panama, is zijn assistent. Hoewel de wissel tijdelijk is - na de WK zal Farley weer als manager optreden - verloopt deze niet zonder strub-

Vince Rooi vangt een bal in St. Petersburg, Florida op 7 maart 2012.

VOLGENDE PAGINA'S

Hier, in Al Lang Field, aan de baai van St. Petersburg in Florida bereidde Oranje zich de afgelopen jaren voor op het seizoen. Geen vastgevroren ruitenwissers, geen blauwe tenen van de kou, maar palmbomen, zon en buiten trainen in maart.

---

belingen. Farley baalt van de wissel en houdt zich in een interview in januari groot als hij zegt: 'Natuurlijk was ik graag manager geweest, maar ik kijk er zo positief mogelijk tegenaan. Ik wil het Nederlands honkbal zo goed mogelijk helpen, want daar ligt mijn passie. Ik voel mij gewaardeerd en onderdeel van het team.'

De komst van Meulens is volgens technisch directeur Robert Eenhoorn belangrijk vanwege zijn grote netwerk in de Major League Baseball. MLB is de organisator van de WBC en de clubs kunnen druk uitoefenen op hun duurbetaalde spelers als ze bijvoorbeeld denken dat een bondscoach te veel risico met een speler neemt. Meulens, voormalig prof van de New York Yankees, is tegenwoordig slagcoach van de San Francisco Giants. De afgelopen drie jaar won hij met die ploeg twee keer de World Series (het kampioenschap van de Major League). 'Meulens weet precies hoe die wereld in elkaar zit. De belangen zijn

groot bij clubs die 150 miljoen per jaar uitgeven aan spelers', zegt Eenhoorn. 'Dan is het belangrijk dat je als bondmensen om je heen hebt die de weg kennen in die wereld en die vertrouwen uitstralen.' Meulens is daarnaast bepaald geen nieuwkomer bij het Nederlands team. Op de Spelen van Sydney in 2000 sloeg hij de winnende punten over de thuisplaat tijdens de historische overwinning van Oranje op Cuba. In 2004 was hij coach op de Olympische Spelen in Athene en in 2009 was hij assistent-coach bij de World Baseball Classic. 'In het professionele honkbal gebeurt het wel eens dat het niet is zoals jij wilt of leuk vindt, maar dat je iets toch moet doen', zegt Meulens voor het toernooi. 'Brian begrijpt dat. Ik heb veel gesprekken met hem gehad. Brian kent veel spelers beter dan ik. Zijn aanwezigheid en kennis zijn van grote waarde voor mij. Ik zal op hem vertrouwen bij het nemen van sommige beslissingen tijdens de wedstrijd.' De wissel past precies in het beleid dat Eenhoorn al jaren uitvoert: de

Nederland wint in maart 2012 voor het eerst van een ploeg uit de Major League. De Atlanta Braves verliezen met 9-4. De Braves treden overigens aan met een team waarin veel spelers uit de minor leagues spelen.

---

beste man op de best plek, ook al is die beslissing pijnlijk voor de zittende coach.

Nog voor het toernooi begint, neemt Farley afscheid van het team. Of eigenlijk niet echt. De spelers worden tijdens een training in Taiwan bijeengeroepen. Robert Eenhoorn zegt dat Farley vertrokken is en dat de spelers niet meer te horen krijgen. Als de pers daarnaar informeert, moeten ze naar Eenhoorn verwijzen. Farley doet geen mededelingen. Enkele coaches reageren verbaasd. Ook zij krijgen niet meer te horen dan dat de man met wie ze jaren samenwerkten het team om persoonlijke redenen heeft verlaten. Diverse geïnterviewden hadden tot zijn vertrek niets raars gezien. Farley deed zijn werk. Van een ruzie was geen sprake. Half april volgt een een-regelig persbericht. 'Brian Farley heeft om persoonlijke redenen de samenwerking met KNBSB beëindigd.' Het bericht is zo kort dat zelfs het lidwoord 'de' is weggelaten. Na dit bericht blijft het stil. Farley stuurt de spelers en begeleiders van het team een e-mail waarin hij op zijn situatie ingaat. Enkele internationals met wie hij jaren werkte, krijgen een telefoontje. Langs de velden hebben zijn spelers hem al maanden niet meer gezien. De meest succesvolle honkbalbondscoach van de laatste jaren, de enige wereldkampioen, lijkt in het niets verdwenen. Is dat niet heel gek? Werper David Bergman: 'Ja, dat is het. Het is een honkbalvier en het is heel jammer om hem niet meer op een honkbalveld te zien.' Niemand van de geïnterviewde spelers heeft een negatief woord te zeggen over Farley's stilzwijgen. Bergman: 'Persoonlijke omstandigheden zijn iets voor hem persoonlijk. Als je zoveel tijd nodig hebt om die weer op de rails te krijgen, dan heb je zoveel tijd nodig. Ik denk dat hij over twee tot drie jaar weer op een honkbalveld staat. Honkbal is zijn lust en zijn leven, dat doet hij graag. Dus waarom niet?' Bergman neemt zijn coach 'totaal niets' kwalijk: 'Hij heeft altijd alles wat hij had aan het team gegeven. Dat is Brian ten voeten uit. Je kunt er alleen maar respect voor hebben als iemand zoveel energie in het team kan stoppen.'

Coach Wim Martinus werkte jarenlang met Farley samen en krijgt eveneens een telefoontje van de bondscoach.

Honkbal in Nederland. Als je mazzel hebt, kun je in een shirt met korte mouwen spelen. Als je pech hebt, zijn de tribunes leeg. Hier een beeld uit de oefenwedstrijd L&D Amsterdam Pirates - Vaessen Pioniers, op 6 april 2013 in Bussum op het terrein van HCAW.

Martinus: 'Hij heeft gezegd dat er privé-omstandigheden speelden, meer niet. Dat is genoeg voor mij. Ik heb hem advies gegeven: als het je privéleven betreft, moet je alles droppen om meer tijd voor je gezin te maken. Honkbalen blijft er voor altijd, maar je vrouw niet.'

Robert Eenhoorn wil niets zeggen. 'Het is een privékwes- tie', zegt de technisch directeur, 'iets dat we niet gepland hebben, dat ons is overkomen, dat is het enige wat ik er- over kan zeggen. Natuurlijk vind ik het jammer dat hij weg is. We waren met Brian contractverlenging overeen- gekomen, door omstandigheden is dat nu klaar. Maar nogmaals: ik kan er inhoudelijk niks over zeggen.'

'Ik vind het jammer dat hij weg is', zegt international Jef- frey Arends over de man die hem niet selecteerde voor het EK in 2012. 'Hij draaide er niet omheen en gaf de re- den waarom hij mij niet meenam. Hij was heel benader- baar. Als je iets dwarszat, kon je altijd bij hem terecht. Ik vond dat heel prettig.' Diverse spelers roemen zijn spee- ches. 'Hij kreeg ons voor iedere wedstrijd gemotiveerd, wist de goede snaar te raken', zegt werper Leon Boyd over de toespraken die Farley tijdens het WK gaf. 'Hij heeft ons naar de wereldtitel geleid, dat is waarschijnlijk het hoogte- punt van veel van onze carrières', vervolgt Boyd. 'Dat is on- vergetelijk. Het Nederlandse honkbal gaat hem missen.'

DE AFRONTI

4

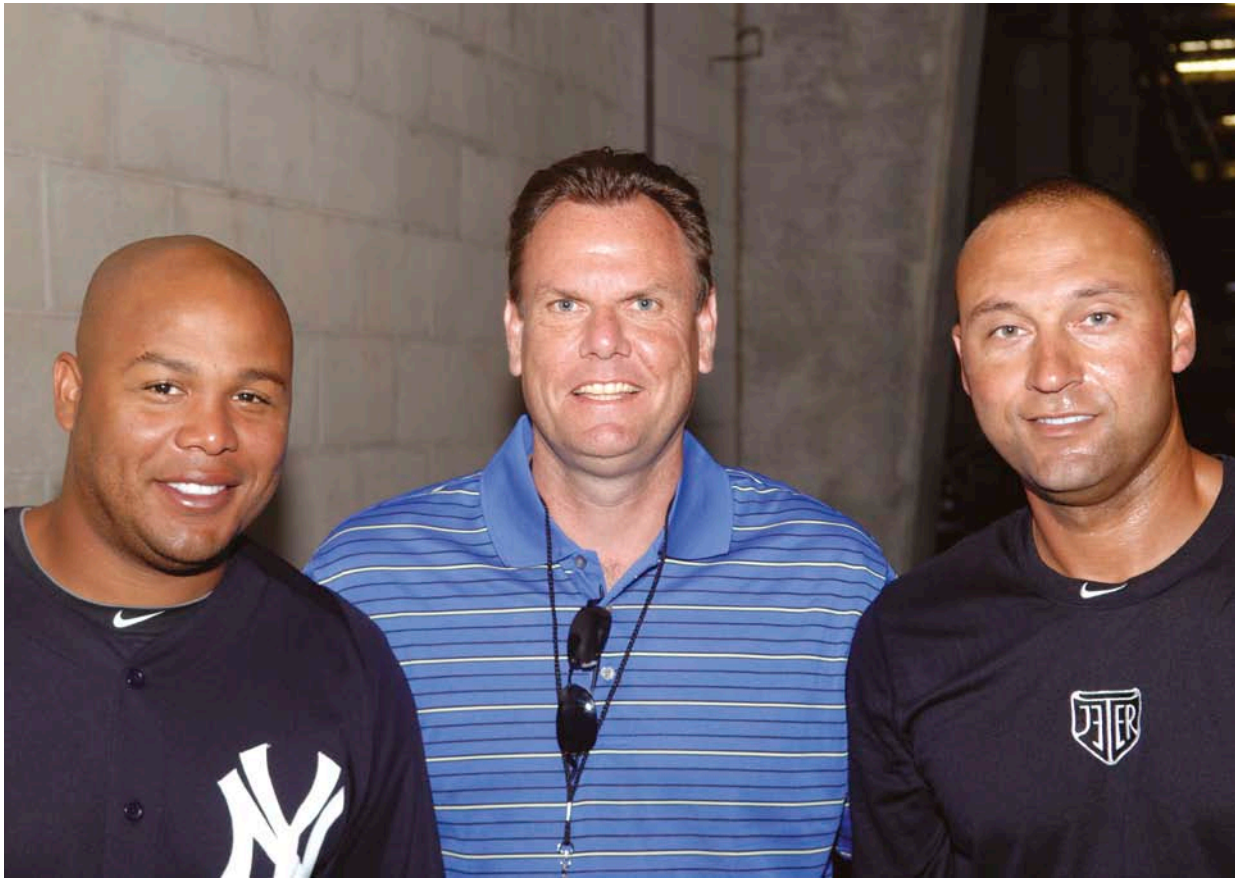

Robert Eenhoorn is zonder twijfel de drijvende kracht achter de opkomst van Nederland als tophonkballand. In zijn dagen als jonge speler wordt hij door een Amerikaans honkbaltijdschrift 'het beste Nederlandse exportproduct sinds Heineken' genoemd. Eenhoorn haalt bij de New York Yankees de Major League, maar niet voor lang. Hij heeft de pech dat supertalent Derek Jeter voor hem zit als korte stop en snel zijn plek inneemt. Zelf is hij reëel. De Rotterdammer erkent dat hij net niet goed genoeg was voor het allerhoogste niveau. De Yankees winnen tussen 1996 en 2000 vier keer de World Series, maar als het er in de play-offs echt om gaat, is Eenhoorn er steeds niet bij.

Assistent-coach Robert Eenhoorn in de dug-out in Japan tijdens de WBC.

In Amerika leert hij de keiharde wetten van de topsport kennen waarin je via een bord de opstelling hoort en er voor jou tien anderen zijn. Hij leert hoe belangrijk duidelijkheid van een coach is en dat het goed is om slecht nieuws face tot face te brengen. In 2000 keert hij terug naar Nederland en speelt nog korte tijd in Oranje en bij Neptunus. Daarna begint hij aan de jaren waarin hij als coach en technisch directeur van de honkbalbond grote veranderingen teweegbrengt. De Rotterdammer start de eerste honkbal school, is de eerste fulltime bondscoach en de eerste fulltime technisch directeur van de Nederlandse honkbalbond. Hij rekruteert spelers in binnen- en buitenland, zoekt

geschikte coaches en professionaliseert de sport. Hij heeft daarbij oog voor detail. Dat logo op de Nederlandse honkbalpetten? Niet stoer genoeg, niet de juiste uitstraling. Er wordt op zijn aanwijzing een nieuw logo ontworpen.

In Nederland krijgt hij te maken met een amateursportbond die plotseling professioneel moet werken omdat sportkoepel NOC*NSF dat eist. Die eis past wel bij Eenhoorn. Als er iets is waar hij een hekel aan heeft dan zijn het wel amateurs die er een genoeg in lijken te scheppen om eens uitgebreid een agenda door te ploegen. Hij houdt van actie en vaart. Professionaliteit en zakelijkheid verkiest hij boven politiek. Presteren, daar gaat het om. Alles moet in zijn visie perfect zijn om goed

‘Ieder EK dat hij op de bank zit, pakt Oranje de Europese titel’

te kunnen presteren. Kennis die hij overhield aan zijn tijd bij de Yankees. Daarom is hij ook zo gek op de Yankees. Hij komt er nog altijd graag. Van de professionele ontvangst van gasten tot aan het kort gemaaide gras: alles is er goed geregeld. De deuren van de directiekamers gaan er voor hem open. Ze houden hun ex-pupil goed in de gaten. En misschien maar goed ook. Succes kleeft aan zijn kont.

Aanvankelijk is er geen geld voor een fulltime bondscoach, maar dat verandert met dank aan de grotere financiële bijdrage die de honkbalbond van NOC*NSF krijgt.

Niet alleen Eenhoorn kan fulltime aan de slag. In de jaren na de aanstelling van de Nederlandse Yankee komt er ook geld voor een fulltime pitching coach en een talentcoördi-

nator. De honkbalrevolutie krijgt een belangrijke impuls met de komst van deze profs. Stap voor stap ontstaat een structuur waarin amateurs naar de achtergrond verdwijnen. Eenhoorn: 'De spelers in Nederland lagen fysiek, technisch, tactisch en mentaal achter op de wereldtop. Dat hebben we verbeterd met de kennis die we hadden.'

Hijzelf wordt de bondscoach en ieder EK dat hij op de bank zit, pakt Oranje de Europese titel. Stabiliteit is van belang bij zijn werkwijze. Mensen als Brian Farley en Steve Janssen verbinden zich jarenlang aan het team. Ook weet hij honkballegende Bert Blyleven te strikken als pitching coach. Eenhoorn denkt bij het kiezen van zijn staf – net als op andere gebieden – niet in beperkingen, maar in mogelijkheden. 'Iemand die alleen beperkingen ziet voordat hij naar de mogelijkheden kijkt, wil ik niet in mijn organisatie hebben. Daar zijn er boten vol van. Ik wil mensen die kansen zien.' •

Brian Cashman (rechts) is de General Manager van de New York Yankees. Eenhoorn bezoekt hem in maart 2012. De man die bij de Yankees over de grote transfers gaat, wordt kortweg 'Cash' genoemd. Eenhoorn kent Cashman nog uit de tijd dat de Rotterdammer bij de Yankees speelde. Tussen Eenhoorn en Cashman hangt het portret van de legendarische Yankee-werper Whitey Ford.

LINKERPAGINA – Robert Eenhoorn (midden) met Andruw Jones (links) en Derek Jeter (rechts). Derek Jeter speelde bij de Yankees op dezelfde plek als Eenhoorn: korte stop. Ze waren ooit kamergenoten.

5

DE
PROOFS

Als een Amerikaan het verhaal hoort, worden zijn ogen groot. ‘Vijftig?!?’, klinkt het dan verbaasd. ‘Hebben jullie vijftig professionele honkballers in Amerika? Really?’ Ja. Echt. De laatste jaren spelen steevast zo’n vijftig Nederlandse profs op verschillende professionele niveaus in Amerika.

Jaren geleden waren het eenlingen die het ver schopten in Amerika en met talent en een beetje geluk de Major League haalden. Pioniers in een vreemde Amerikaanse wereld. Hagenaar Win Remmerswaal haalde het eind jaren '70 bij de Boston Red Sox, Rotterdammer Robert Eenhoorn in de jaren '90 bij de New York Yankees en Amsterdammer Rikkert Faneyte in datzelfde decennium bij de San Francisco Giants. Langzaamaan werden ze een beetje beter. Zoals Curaçaoënaar Hensley Meulens (jaren '80 en '90) – eveneens bij de Yankees – en na hem de absolute sensatie uit Curaçao: Andruw Jones in de jaren '90 en begin 21^e eeuw bij de Atlanta Braves en diverse andere teams.

Sommige van die profs deden kennis op die ze later in Nederland zouden inzetten. Zo zette Robert Eenhoorn na zijn terugkeer de *Unicorns* in Rotterdam op. Een jeugdopleiding waar jonge spelers gestructureerd kunnen trainen. Zulke opleidingsinstituten zijn er nu op zes plekken. Spelers worden opgeleid door oud-topspelers en zijn niet langer overgeleverd aan een goedbedoelende vrijwilliger die de trainingen verzorgt.

Langzamerhand zijn de Amerikanen op Nederlanders gaan letten. Niet alleen op de eilanden van het koninkrijk, maar ook op het vasteland zie je nu regelmatig scouts langs de lijn staan. Amerikaanse clubs zijn in Nederland weliswaar nog niet zo alom vertegenwoordigd als in de Dominicaanse Republiek – Major Leagueclubs hebben op dat eiland eigen trainingsfaciliteiten om spelers op te leiden – maar ‘we’ komen eraan. Diverse spelers opgeleid op de

Rick van den Hurk draagt zijn kennis over aan Nederlandse jeugdspelers.

‘Langzamerhand zijn de Amerikanen op Nederlanders gaan letten’

---

honkbalscholen hebben de afgelopen jaren laten zien dat de overstap naar Amerika geen droom hoeft te blijven.

Roger Bernadina, Rick van den Hurk en Jair Jurrjens waren de afgelopen jaren belangrijke Nederlandse gezichten in Amerika. Eindhovenenaar Van den Hurk maakte jong zijn debuut als startende werper bij de Florida Marlins, maar kon uiteindelijk geen vaste plek veroveren. Curaçaoënaar Bernadina kwam als kind naar Den Haag, speelde bij Sparta/Feyenoord en werd als 17-jarige door de Montreal Expos vastgelegd. Toen de Expos naar Washington ver-

huisden en de Nationals gingen heten, verhuisde Bernadina mee. De laatste drie seizoenen speelde hij zelfs meer wedstrijden dan vedette Andruw Jones. Curaçaoënaar Jair Jurrjens tenslotte groeide in 2011 uit tot All Star, een van de beste werpers in Amerika. Hun verhalen laten zien hoe kwetsbaar succes in Amerika is. •

Roger Bernadina

Van buiten is Roger Bernadina een en al kracht. Een rug als een gespierde V, armen als Popeye. Op het veld de nonchalante uitstraling die een honkballer stoer maakt: zonnebril in het gelaat, zonnebloempitten in de mond die hij vervolgens met een boog in het gras tuft. Niet ver van de plek waar hij onverslaanbaar en sterk oogt, in de catacomben van een wilde, leukerig stadion, maakt zijn zelfverzekerde houding plaats voor bedachtzaamheid. Hij praat zacht en zoekt naar woorden. Het leven in de Major League is een constante strijd. Tientallen andere spelers azen op jouw plek.

Op een zondag in mei 2012 hebben de Washington Nationals zojuist met 9-3 van de Baltimore Orioles gewonnen. De Nationals zijn de sensatie van de competitie en staan eerste in hun divisie. Bernadina mag, ondanks de vele blessures van

ploeggenoten, voor de zoveelste keer niet meedoen. Het lijkt alsof heel Washington een been moet breken eer Bernadina in de basis staat. Na de wedstrijd tegen de Orioles verdringt de pers zich in de kleedkamer van de Nationals rond de jonge sterwerper Stephen Strasburg. Bernadina ziet het van een afstand aan, klooit met de afstandsbediening van de televisie. Na het zappen gaat hij zitten. Alleen gelaten door iedereen. 'Ik probeer gewoon te wachten op mijn kans', klinkt het gelaten. 'Ik weet dat ik elke dag kan spelen in de Major League, of het hier is of ergens anders. De tijd zal het leren.'

Een paar weken later mag Bernadina weer eens een hele wedstrijd meedoen. In het toepasselijk genoemde Rogers Centre in Toronto stapt Bernadina steeds een beetje verder van het eerste honk en zet zo de pitcher onder druk. Als die een wilde worp gooit, sprint Bernadina naar het derde honk. Er is genoeg tijd om te blijven staan,

maar hij duikt toch als een hongerige haai naar zijn prooi, net zoals zijn bijnaam luidt: The Shark. Auw. Een verrekte hamstring. Hij hinkt het veld af. Weg kans om zich verder te bewijzen. Hij moet enkele dagen toekijken en belandt weer op de bank. Later in het seizoen komt hij sterk terug en eindigt met zijn hoogste slagge-

Rick van den Hurk

Fort Myers, Florida, 13 maart 2012. Rick van den Hurk tuurt voor zich uit in de dug-out van het Ed Smith Stadium. Even voordat de werper van de Toronto Blue Jays naar de dug-out loopt, gooit hij een bal naar slagman Joe Mauer van de Minnesota Twins. De catcher slaat de bal diep naar het midveld. Er volgen nog zes slagmensen na Mauer. Geen beste prestatie. Het is het oude liedje: 'VDH' krijgt te veel honkslagen tegen en gooit te vaak vier wijd. Een paar weken eerder werd hij na twee seizoenen op straat gezet door de Baltimore Orioles.

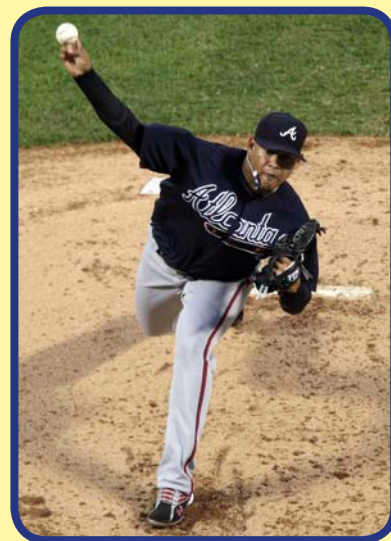
middelde ooit. Met de Nationals wint hij zelfs de National League East. In de winter tekent hij een contract ter waarde van een miljoen dollar. •

Jair Jurrjens

Jair Jurrjens (27) is, na een succesvol 2011, ver teruggevallen. Begin 2012 zit hij in een kleedkamer van het Champion Stadium, in Kissimmee, Florida. Daar bereiden de Braves zich op het seizoen voor. Bij het laten zakken van zijn broek is verdere uitleg over Jurrjens' problemen niet nodig. Een grote zwarte brace bedekt zijn rechterbeen van zijn dijbeen tot halverwege zijn kuit. In 2010 had hij al last van zijn knie. Hij werd eraan geopereerd, maar in 2011 kwamen de klachten terug. Jurrjens vertelt die voorjaarsdag dat een teenblessure leidde tot de knieproblemen. Voor een pitcher is kniepijn problematisch,

omdat bij de afzet van de heuvel veel kracht op het gewricht komt te staan. In 2011 was hij in de maanden voor de All Star Game ongenaakbaar. Daarna kreeg hij weer last van zijn knie. Nog voor het einde van dat seizoen ging hij naar Florida om aan zijn herstel te werken. Begin 2012 oogt Jurrjens' brace dramatisch, maar hij zegt pijnvrij te zijn: 'Ik hoop dat ik halverwege het seizoen weer honderd procent ben.' Dat is niet zo. Hij begint dramatisch aan het seizoen en wordt teruggezet naar de minor leagues. Aan het einde van 2012 mag hij zelfs vertrekken uit Atlanta. Zijn marktwaarde is gedaald. Bij de Baltimore Orioles moet hij in 2013 in de minor leagues beginnen om pas in mei kortstondig terug te keren op het hoogste niveau. Zo snel kan het gaan. Binnen twee jaar van All Star naar wisselspeler, als hij dat al is. Hij laat de WBC net als in 2009 schieten om vol voor de kans te gaan die misschien wel zijn laatste is. 'Ik kom nu op het punt in mijn carrière dat ik mijn familie voor altijd financieel veilig

kan stellen. Dan ga je nadenken', zegt hij in 2012. 'Soms gaan zaken voor de lol. Als ik moet kiezen tussen Oranje en mijn prof-carrière, kies ik voor het laatste.' •

Op 10 april 2007 maakt Van den Hurk als 21-jarig talent zijn debuut op het hoogste niveau voor de Florida Marlins. Een positie die hij niet vast kan houden. De Eindhovenaar is op het moment van de foto al drie jaar zoekende naar de juiste vorm. In 2011 verhuist hij van de Marlins naar de Baltimore Orioles en begin 2012 naar de Blue Jays. Zijn vroege entree in de Major League heeft zijn ontwikkeling geen goed gedaan, meent Van den Hurk: 'Het gaat alleen maar om presteren op dat niveau. Ik heb mij minder kunnen ontwikkelen in de minor leagues omdat ik al zo jong werd opgeroepen voor de Major League.'

De Blue Jays laten hem na een serie teleur-

stellende optredens gaan. De Cleveland Indians tonen interesse en pikken 'VDH' op tegen het einde van de spring training. Hij haalt daar het Major League team niet. 'De Indians wilden mij naar de minor leagues sturen als vervangende werper. Ik wilde dat niet. Als ik starter blijf, kan ik als starter en als reliever worden opgeroepen naar de Majors. Als ik reliever ben, alleen als reliever.' Er volgt een soort eenzame opsluiting in de woestijn van Arizona, waar hij wel traint, maar er zijn geen teamgenoten om mee te spelen. 'Ik was mentaal helemaal gebroken. Ik had geen fut, kon eigenlijk niet meer, vroeg mij af wat er zou gebeuren. Het was mijn zwaarste spring training ooit.' De Pittsburgh Pirates contracteren

hem. Daar speelt hij tijdens de zomer in de minor leagues en in september mag hij vier wedstrijden in de Major League meedoen. Van den Hurk komt in de Majors tot een zeer hoog ERA van 13.5. Het lijkt erop dat hij in Amerika definitief een four A-player is geworden: goed genoeg voor de minor leagues, net niet goed genoeg voor het hoogste niveau. De glamourwereld van de Major League, ooit dichtbij, is ver weg. Voor aanvang van het seizoen 2013 kiest hij eieren voor zijn geld en verhuist naar Samsung Lions, topploeg in Zuid-Korea. De WBC laat Van den Hurk schieten. Hij wil zich concentreren op zijn nieuwe ploeg, in de hoop op een nieuwe Amerikaanse droom. •

DEIN BONTÉ VERZAMELING

Door Koen Greven – **Overal zie je Amerikanen in Taichung. In de lobby van het spelershotel, in de catacomben van het Intercontinental Stadium, in het ‘clubhouse’ van Nederland en achter een raampje waar de accreditaties voor de pers liggen. Major League Baseball laat niets aan het toeval over. Volgens de organisatie is de World Baseball Classic na de Olympische Spelen en het WK voetbal het grootste sportevenement op aarde. En daar horen sterren bij. Zoals Andruw Jones, Roger Bernadina en Andrelton Simmons. Grote namen in de VS, vrijwel onbekend bij het grote publiek in Nederland.**

Boeddha-beelden zoals de bekende Golden Budha zie je overal in Taiwan.

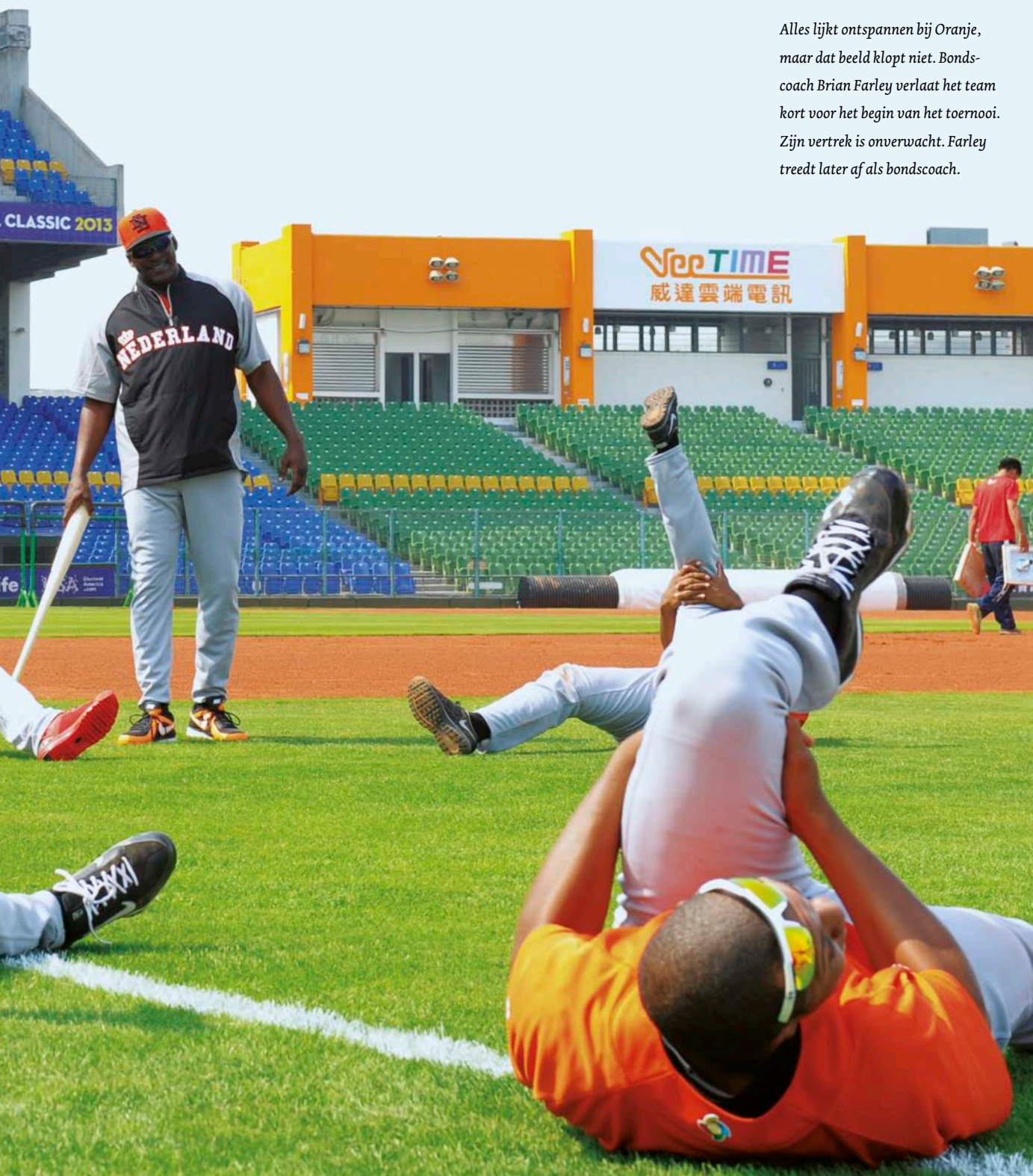
Toch zijn deze spelers van wereldniveau, weet ook bondscoach Meulens. Gevraagd naar zijn doel op de WBC is hij voorafgaand aan het toernooi duidelijk: ‘Ons hoofddoel is toernooiwinst.’ In 2009 boekt Nederland weliswaar twee spectaculaire overwinningen op de profs van de Dominicaanse Republiek, maar werd in de tweede ronde kansloos uitgeschakeld. Zelfs voor een doorgaans optimistisch ingestelde journalist lijkt dit luchtfietserij. Meulens is niet van de wijs te brengen als hij verbazing aan de andere kant van de lijn hoort. ‘De laatste keer dat dit team van het veld liep in Panama, waren ze wereldkampioen’, zegt hij. Dat is deels waar. Dertien spelers die in Panama wereldkampioen werden, zijn er ook bij op de WBC. De selectie bestaat uit 28 spelers. Meulens: ‘Het zijn winnaars. Je moet niet denken in termen van realistisch of

Het Intercontinental Baseball Stadium in Taiwan. Nederland haalde hier in 2006 en 2010 de finale van de Intercontinental Cup (die werden verloren) en in 2007 de halve finale van het WK.

Alles lijkt ontspannen bij Oranje, maar dat beeld klopt niet. Bondscoach Brian Farley verlaat het team kort voor het begin van het toernooi. Zijn vertrek is onverwacht. Farley treedt later af als bondscoach.

niet. Alles is mogelijk in het honkbal. Ieder toernooi dat je speelt, ga je winnen: zo moet je denken. We zijn er klaar voor om te winnen.' Na een korte pauze klinkt het droog: 'Je kunt niet winnen als je het niet probeert. Ik ben twee keer wereldkampioen geworden in de afgelopen drie jaar. Ik weet wat nodig is om te winnen.'

Het Nederlands team leeft tijdens het toernooi als een profploeg uit de Verenigde Staten. Voor de deur van het Splendor Hotel in Taichung staan vanaf de eerste dag handtekeningenjagers. En dat is in Tokio, Phoenix en San Francisco niet anders. Behalve voor de eer speelt de formatie van Hensley Meulens ook voor het geld. De nieuwe wereldkampioen sleept zomaar een paar miljoen dollar in de wacht. Hoe anders was dat op het laatste WK van 2011 in Panama. Nederland won de titel, maar dat leverde geen cent op. Sterker nog; daar moest geld bij.

Het Nederlands team ziet er heel anders uit dan de ploeg die in 2011 werd verkozen tot sportploeg van het jaar. Veel spelers uit de Nederlandse hoofdklasse hebben plaats gemaakt voor profspelers, die in de VS wonen. Honkballers met namen als Dashenko Ricardo, Randolph Oduber en Mark Pawelek debuteren bij Nederland. De laatste is de enige speler in de selectie zonder Nederlands paspoort. De WBC hanteert soepele regels. Voor Pawelek is zijn Nederlandse moeder genoeg om voor Nederland te mogen spelen.

Met Andrelton Simmons (23) en Jurickson Profar (20) heeft Nederland twee van de grootste talenten in het Amerikaanse profhonkbal. Profar wordt tegenwoordig zelfs gezien als hét grootste talent in heel Amerika. Simmons maakte in 2012 veel indruk bij de Atlanta Braves als korte stop. Profar sloeg in zijn eerste slagbeurt voor de Texas Rangers

Cheerleaders bij Nederland - Zuid-Korea. Nederland speelt in de eerste ronde tegen Zuid-Korea, Australië en Taiwan.

LINKERPAGINA - De afgelopen jaren moest Nederland vaak punten sprokkelen met honkslagen en slim honklopen. Met Andruw Jones (links op de foto) en Vladimir Balentien (rechts) in de ploeg heeft Nederland opeens twee slagkanonnen die homeruns kunnen slaan.

Leon Boyd mocht in 2012 niet mee naar het EK en leek uit beeld. In 2013 kwam hij terug. De zoon van een Nederlandse moeder en een Canadese vader neemt tegen Zuid-Korea het werk op de heuvel over van Orlando Yntema die Diegomar Markwell afloste. Zij kregen zeven innings lang geen punt tegen. Ook Boyd krijgt geen punten tegen.

Buitenvelder Roger Bernadina is met twee RBI (zie begrippenlijst) erg belangrijk in de eerste wedstrijd tegen Zuid-Korea.

RECHTERPAGINA , MET DE KLOK MEE – Jonathan Schoop gaat uit op het tweede honk door Jung-ho Kang (Zuid-Korea).

Jones haalt uit.

Nederland verslaat Zuid-Korea, finalist in 2009.

een homerun. Diverse spelers van Oranje zijn onder de indruk van de ongelooflijke handelingssnelheid van de jongens en de trucjes die ze met een bal uit kunnen halen. Ze hebben alles in zich om sterren in de VS te worden, al zullen ze zich nog wel gedurende een slopend lang seizoen moeten bewijzen.

Naast Simmons en Profar hebben ook de meeste andere spelers in het Nederlands team ervaring in een Amerikaanse profcompetitie. Een andere situatie dan pak 'm beet 2006, de eerste WBC, toen veel hoofdklassespelers meededen en Andruw Jones de enige speler met een grote naam was (Jones sloeg dat toernooi in zes slagbeurten overigens geen enkele honkslag). Voor ervaren internationals als Dwayne Kemp, Danny Rombley en Bryan Engelhardt (alle drie speelden ze in de WK-finale) is op de WBC geen plaats meer in de selectie.

Zij kijken toe als Nederland aan de eerste wedstrijd begint, een confrontatie met de laatste Olympisch kampioen Zuid-Korea. Nederland komt sterk uit de startblokken en neemt een 1-0 voorsprong. Die wordt gedurende de wedstrijd gestaag naar 5-0 uitgebouwd. De eerste zege is een feit. Op de heuvel gooien zowel Diegomar Markwell als Orlando Yntema een sterke wedstrijd. Markwell staat vier innings geen punten toe en geeft de bal dan aan Yntema. Ooit mocht Yntema ruiken aan profhonkbal in Amerika, maar nu speelt de zoon van een Friese vader en een Dominicaanse moeder in Nederland. Yntema is het levende bewijs dat Nederlandse werpers goed mee kunnen komen met de internationale honkbaltop. De Friese Dominicaan staat in de wedstrijd tegen Zuid-Korea drie innings op de heuvel, krijgt geen punt tegen en staat twee honkslagen toe. Nederland wint met 5-0. •

LD BASEBALL CLASS

SIC 2013

worldbaseball

Xander Bogaerts aan slag tijdens de verloren wedstrijd tegen Taiwan.

LINKS - Een dag na de zege volgt een deceptie. Thuisland Taiwan is in miezig weer met 8-3 te sterk voor Oranje. Tom Stuifbergen schreeuwt het uit van frustratie.

7

DUN
RANDJE

De Nederlandse werpers zijn niet de sterkste schakel van Oranje tijdens de WBC. Gelukkig kan Nederland altijd op één man rekenen: werper Rob Cordemans. Nederland moet van Australië winnen om plaatsing voor de tweede ronde in eigen hand te houden en de startende werper staat slechts twee honkslagen toe.

Soms zit er tussen winst en verlies maar een heel dun randje. In de eerste ronde moet Nederland de laatste wedstrijd van Australië winnen om plaatsing voor de tweede ronde in eigen hand te hebben. Nederland loopt uit naar 4-0. Australië scoort in de zevende inning een punt en blijft in de wedstrijd. In een fractie van een seconde kan een goed getimede knal of een slecht uitgevoerde snoekduik de wedstrijd op z'n kop zetten. Het overkomt Oranje bijna die middag. Het gaat allemaal net goed. Ergens moet een engeltje dwarrelen. Bijvoorbeeld op de schouder van Randolph Oduber.

De naam van de 24-jarige buitenvelder was voor het toernooi niet erg bekend, maar dat is na deze wedstrijd wel anders. In de zesde inning slaat Luke Hughes een verre bal naar het linksveld. Oduber kijkt, sprint en duikt. Zijn lichaam komt steeds dichterbij de grond. Hij strekt zich uit en eindigt plat op zijn buik, als een walvis op het droge. Eén kort

moment is er twijfel. Heeft hij 'm? Dan gaat zijn hand triomfantelijk omhoog. Oduber heeft de bal. Weg scoringskans voor de Australiërs.

In de negende inning maakt Nederland nogmaals kennis met het dunne randje tussen hoop en vrees. Dit keer met Loek van Mil in de hoofdrol. Loek van Mil, die naam zal veel Nederlandse sportfans net als de naam 'Oduber' weinig zeggen. Over het hoofd zien kun je de 2,15 meter lange Nederlander echter niet. Bij een 4-1 voorsprong lijkt er geen vuiltje aan de lucht. Dat verandert snel als Mike Walker en Corey Adamson beiden een honkslag slaan. Plots zijn de Australiërs nog maar één homerun verwijderd van een verlenging. Harman slaat de bal hard naar het linksveld. De bal vliegt, vliegt, vliegt nog wat verder. En? Zou het? Veel scheelt het niet. Randolph Oduber rent achteruit en kan vlak voor de muur de bal vangen. Twee uit in de negende inning. Eén strike-out later heeft Nederland de tweede ronde gehaald. Australië gaat met drie nederlagen naar huis. Oranje heeft het dunne randje tussen winst en verlies net niet overschreden. •

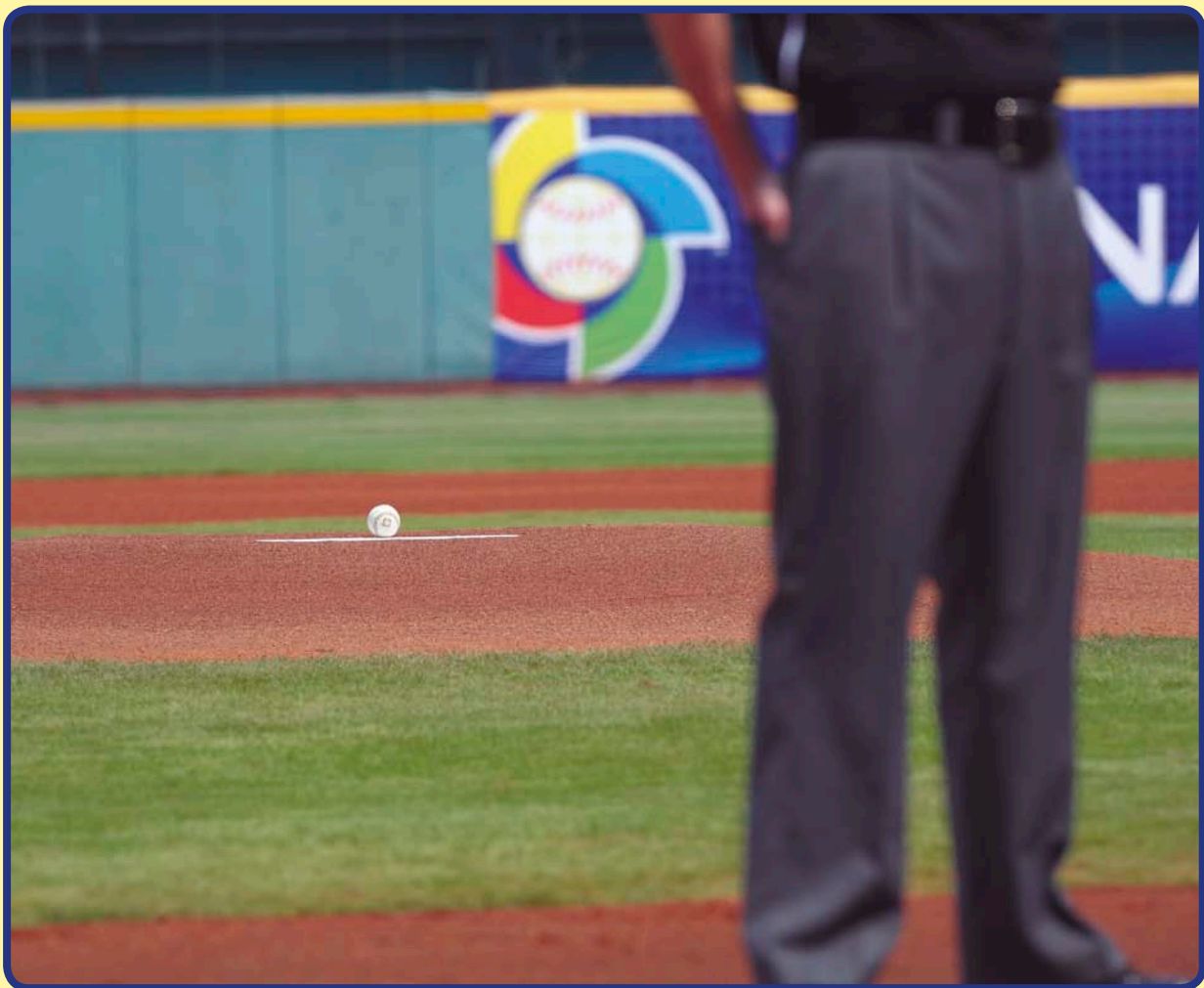

MET DE KLOK MEE – Curth Smith gaat uit op het tweede honk tegen Australië.

Andrelton Simmons staat op het derde honk. Roger Bernadina aan slag. Bernadina slaat even later een honkslag. Simmons scoort. Nederland staat 1-0 voor.

Dushan Ruzic gooit tegen Nederland. In 2012 speelde hij bij Neptunus in Rotterdam.

Andrelton Simmons heeft de bal net op tijd klem in de wedstrijd tegen Australië.

Materiaalman jaagt op eigen ballen

Een honkbal kost in Nederland al gauw zo'n vijf euro. Per wedstrijd gaan er tientallen ballen doorheen. Ze worden over het hek geslagen, belanden in de sloot of raken beschadigd. Al met al een aardige kostenpost voor de honkbalbond. Vandaar dat je tijdens de WBC het volgende zag: materiaalman Ton Meiresonne – voorzien van een ruime buik – rennend op zoek naar een honkbal die tijdens het inslaan over de omheining werd geslagen. Zo ook in San Francisco, waar de 52-jarige tussen

de souvenirjagers ballen verzamelt. 'Die ballen gaan op de boot naar Nederland', zegt Meiresonne lachend terwijl hij een bal oppakt. 'We krijgen bij dit toernooi honderden ballen. Normaal gesproken worden die na een keer slaan niet meer gebruikt, maar aan die ballen mankeert niets. Ze zijn voor jeugdteams nog uitstekend geschikt.' Na een uurtje ballen rapen, loopt Meiresonne met zijn handen vol ballen terug naar de dug-out. 'Alle ballen die je nu over hebt, hoef je in Nederland niet aan

te schaffen. Scheelt toch al gauw zo'n vijf euro per bal', rekt Meiresonne voor. Een Amerikaanse suppoost kijkt hem na. 'Hij neemt die ballen mee naar huis?', zegt ze verbaasd over zoveel zuinigheid. In Amerika is het gebruikelijk dat fout geslagen ballen als souvenir worden weggegeven. Niet voor Meiresonne. Een Nederlandse honkbalmaterialman moet op de kleintjes letten. •

回

分

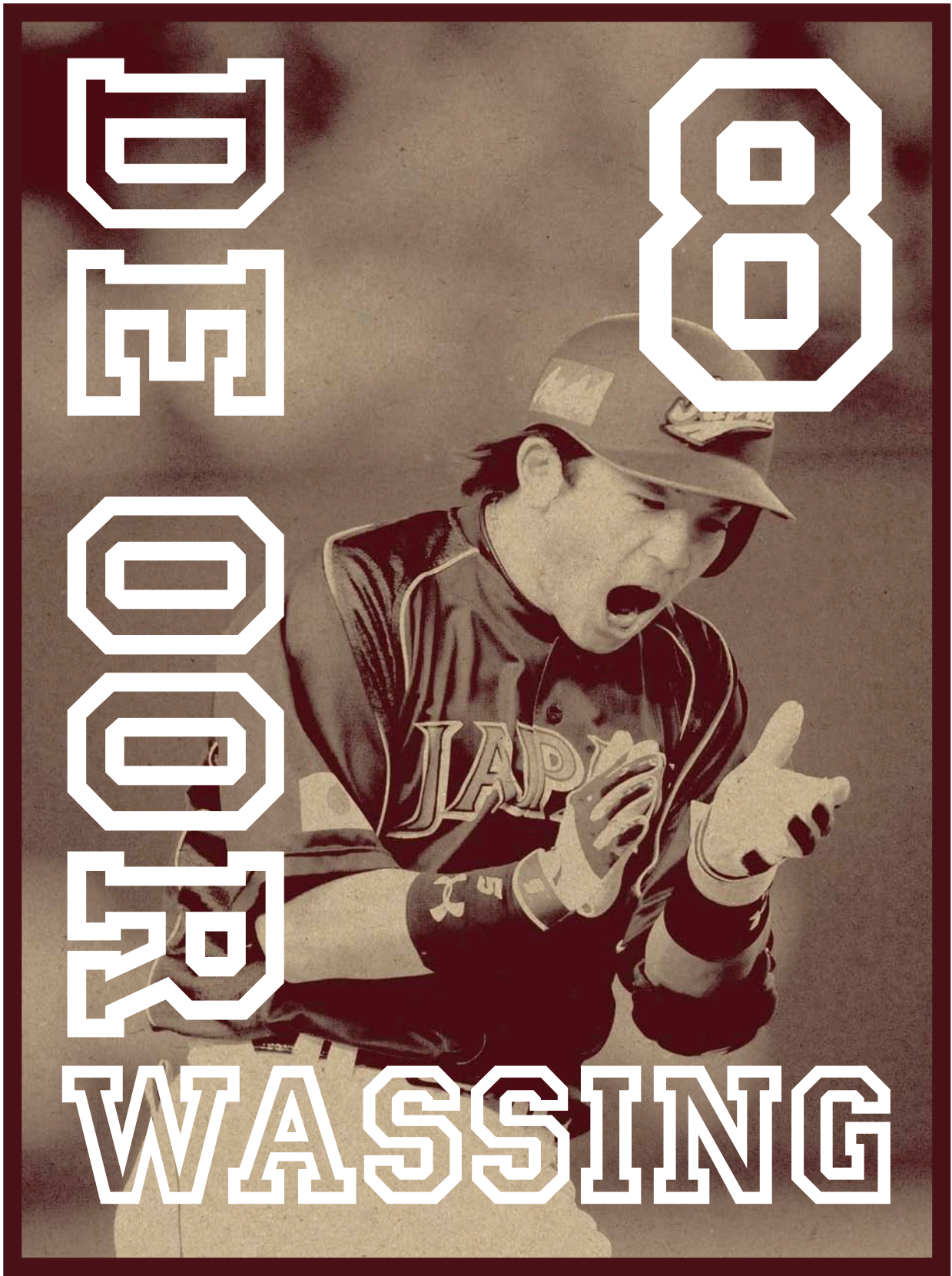
00

00

分

WASSING

8

1

2

4

3

1. Nederland komt onder ruime belangstelling van de pers in Tokio aan. Nederlanders Wladimir Balentien en Andruw Jones spelen in Japan en krijgen de meeste aandacht. Diegomar Markwell in de aankomsthal in Tokio, op weg naar de bus. De tweede ronde halen was in 2009 een doel, nu moet het een tussenstation zijn op weg naar de halve finale van de World Baseball Classic.

2. Zebra-pad in Tokio.

3. Tokyo Dome. Plaats van handeling in de tweede ronde van de WBC.

4. Japanse fan met pruiik.

5. Training van het Nederlands team in de Tokyo Dome.

6. Quintin de Cuba en Tom Stuijbergen kijken door een televisiecamera in de Tokyo Dome.

7. De dag van Nederland - Japan, 11 uur in de ochtend. Kamer 2410 van Hotel Tokyo Dome. Manager Hensley Meulens voert een bespreking over de slag tactiek tegen Japan. Staand hitting coach Tjerk Smeets, uiterst rechts scout Calvin Maduro. Diverse spelers, onder wie Curt Smith, Bas Nooij en Wladimir Balentien, luisteren.

*Andruw Jones, Xander Bogaerts
en Randolph Oduber voor de
wedstrijd tegen Japan.*

木村製株式会社

バイトの陣方 前給 東京都民銀行

クラシス

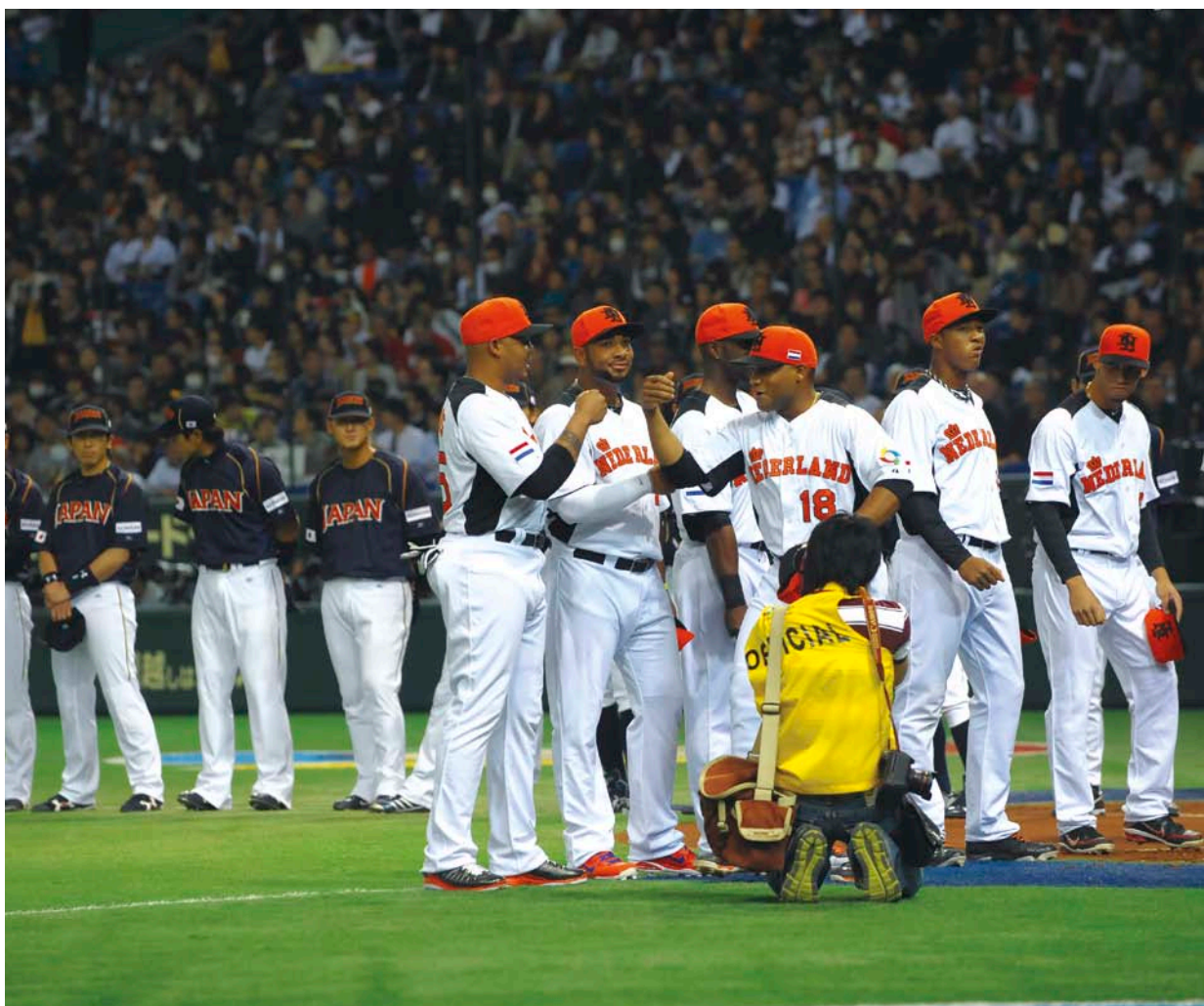
Kaito Kaito

TSP TSP太

誠信・生保代理店 進商事

五洲・介護の人財社

クボタ TBC calsonic

De Japanse en de Nederlandse spelers worden voorgesteld aan het publiek in de Tokyo Dome.

De Tokyo Dome zit bomvol. Nederland lijkt er klaar voor.

Alles is handelswaar

De World Baseball Classic is een sporttoernooi. De beste wint en krijgt een glimmende beker. Maar meer nog dan een strijd om de eer, is het toernooi een vehikel van Major League Baseball om zichzelf zo goed mogelijk te promoten. Achter de schermen regeert de profbond dan ook met ijzeren hand. Ze dicteren hoeveel worpen de werpers mogen gooien en stellen een speelschema op dat met name het thuisland gunstig gezind is. De Amerikanen hoeven uitsluitend in Amerika te spelen, Nederland moet de hele wereld rond.

Het toernooi stelt Major League Baseball in staat om zoveel mogelijk te verdienen aan petten, shirts, bekertjes en tv-rechten. In een perscommuniqué voorafgaand aan de halve finale benadrukt de organisatie de cijfermatige successen van het toernooi. Zo was de overwinning van Japan op Nederland op 10 maart het meest bekeken sportevenement in Japan in het afgelopen jaar. De wedstrijd werd beter bekeken dan de Olympische Spelen en de kwalificatiewedstrijden voor het WK-voetbal. In Puerto Rico stond 74 procent van alle televisietoestellen in het land afgesteld op het staartje van de halve finale tussen Japan en Puerto Rico. Hetzelfde perscommuniqué rept van toegenomen bezoekersaantallen en verkoop van fanartikelen.

De organisatie probeert overal een slaatje uit te slaan. Steevast wordt de eerste door de pitcher geworpen bal in beslag genomen. 'In het hoekje van de dug-out stonden twee mannen. Die bewaarden alles', zegt de Nederlandse materiaalman Ton Meiresonne. 'Op de bal kwam een sticker met een barcode. Een tweede sticker met dezelfde barcode werd op een formulier geplakt. Daarbij noteerde een medewerker van de organisatie de wedstrijd en wie de bal gooide. Op gebroken knuppels waren ze ook happig. Die konden ze veilen, vooral als een beetje bekende speler die knuppel stuk sloeg. Roger Bernadina brak zijn knuppel. De batboy haalde de knuppel op en bij terugkomst in de dug-out, werd gelijk toestemming gevraagd om die knuppel voor de veiling te gebruiken.' •

Clubby's

Clubby's: manusjes van alles die in het Amerikaanse profhonkbal gebruikelijk zijn. Deze clubhuismedewerkers staan van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat paraat. Pakje kauwgom, nieuwe schoenen? Het wordt allemaal geregeld. Sterspeler Alex Rodriguez van de New York Yankees zou zelfs zo ver gegaan zijn dat hij een clubby vroeg om na elke wedstrijd een tandenborstel voor hem klaar te leggen. Steeds op dezelfde plek op de wasbak. Met de tandpasta er al op.

De jongens op de foto maakten in Japan de schoenen net zo lang schoon tot ze weer glommen en raaptten de was van de grond voor de Nederlandse spelers. De Nederlandse materiaalman Ton Meiresonne: 'Er wordt respectvol met een clubby omge-

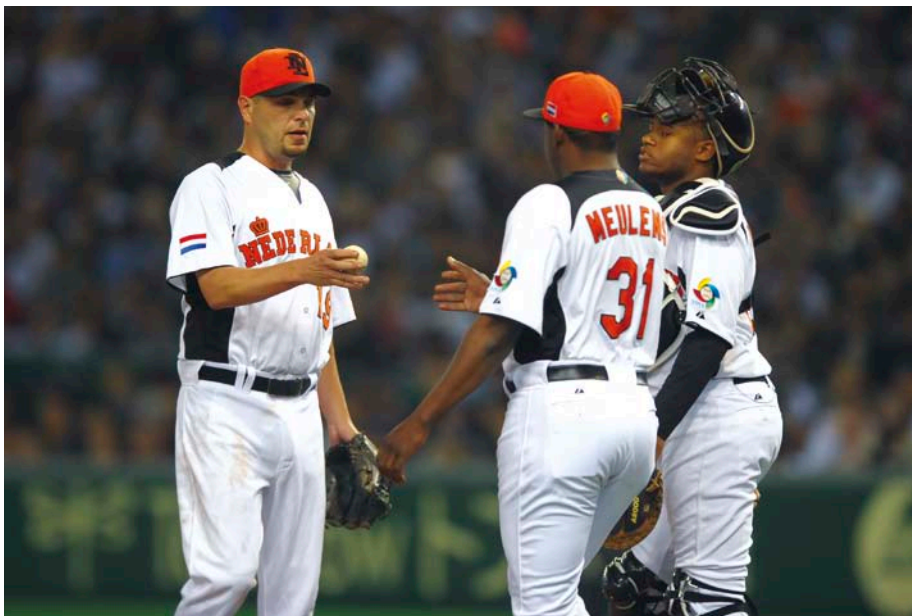
gaan. Het is echt niet zo van 'Hé jij daar, kom eens hier!' Aan het eind van het toernooi zeiden de coaches tegen de spelers dat ze de clubby's niet moesten vergeten. De

spelers zijn bijna allemaal profs, die weten wat ze moeten doen. Dan reikt een speler zo'n clubby een hand aan met een bundeltje dollars erin.' •

Als Nederland van Japan wint, mag de ploeg naar de halve finale. Dat lukt niet. Japan vernedert Nederland met 16-4. De wedstrijd wordt al na zeven innings gestaakt vanwege de 'mercy rule', regel uit medelijden. Nederland staat meer dan tien punten achter en dus wordt de wedstrijd gestaakt. Oranje krijgt nog een kans op plaatsing voor de halve finale. Om die halve finale te halen, moet Nederland weer van Cuba winnen.

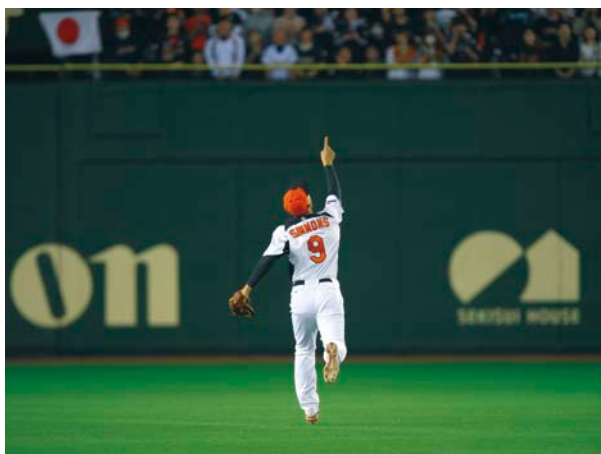
Rob Cordemans in de dug-out voor aanvang van Nederland - Japan.

Cordemans moet de bal inleveren bij bondscoach Meulens.

Kevin Heijstek mag zijn opwachting maken in de Tokyo Dome.

Korte stop Andrelton Simmons kan de bal alleen maar nakijken in de wedstrijd tegen Japan.

BOVEN - Sakamoto heeft Berry van Driel zojuist op een grand slam homerun getrakteerd en wordt warm onthaald in de Japanse dug-out.

DE STER SPELER

9

Tampa, Florida, maart 2012. Door de donkere gangen van Steinbrenner Field, het stadion waar de New York Yankees hun seizoensvoorbereiding afwerken, loopt Andruw Jones naar het trainingsveld. Daar, in de voorjaarszon, wachten tientallen kinderen achter het hek. Ze dragen het witte shirt van de New York Yankees met de karakteristieke blauwe *pinstripes*. De shirts met nummer twee, het rugnummer van *captain* Derek Jeter, zijn in de meerderheid. Vijf jaar eerder zouden diezelfde kinderen wellicht het shirt met Jones' nummer 25 hebben gedragen. De kinderen schreeuwen: 'Derek! Deréék!' Jones ziet het lachend aan. Zijn naam wordt niet geroepen. Dat was ooit wel anders.

Sinds zijn entree in het Amerikaanse profhonkbal is Andruw Jones een grote ster. In navolging van Hensley Meulens bereikt 'The Boy from Brievengat' de Major League. Jones overtreft zijn voorbeeld vele malen en groeit uit tot de meest succesvolle Nederlandse honkballer en best verdienende sporter van het koninkrijk ooit. In de eerste wedstrijd van de World Series tussen de Atlanta Braves en de New York Yankees op 20 oktober 1996 slaat de dan 19-jarige Jones twee homeruns. De Curaçaoënaar is daarmee de jongste speler ooit die een homerun slaat in de World Series. In de jaren daarna wordt

---

Jones een van de beste midvelders ooit. Hij wint tien keer een Gold Glove voor uitmuntend veldspel en slaat honderden homeruns. Rond 2006 komt de klad erin. Hij raakt regelmatig geblesseerd en wordt langzaam te zwaar. De Braves laten hem na het seizoen 2007 gaan. Vervolgens verslijt hij vier clubs in de volgende vijf seizoenen: Los Angeles Dodgers, Texas Rangers, Chicago White Sox en New York Yankees. Nergens maakt hij veel indruk. De superster van weleer is bankzitter geworden. Op die zonnige voorjaarsdag in Tampa, maart 2012, is hij daarom ook bescheiden over zijn ambities. ‘Vorig jaar heb ik het hele seizoen met een slechte knie gespeeld. Als ik blessurevrij blijf, dan is het goed’, zegt hij. De jaren dat Jones met schijnbaar gemak meer dan dertig homeruns sloeg, zijn definitief voorbij.

Hij eindigt 2012 met 14 homeruns, een schijntje vergeleken bij de 51 uit 2005. Zijn slaggemiddelde van .197 is nog onaanzienlijker. Ooit leek hij met gemak op weg naar de Baseball Hall of Fame in Cooperstown. Nu is hij daar ver vandaan gedreven. Jones is afgeschreven in Amerika en laat het land eind 2012 achter zich. In Japan kan hij toch nog een vet contract tekenen. Naar verluidt verdient hij bij Tohoku Rakuten Golden Eagles 4,5 miljoen dollar voor een jaar honkbal. Dat de Japanners nog grif willen betalen, betekent niet dat er in Nederland op dezelfde manier tegen hem wordt opgekeken als vroeger, zo lijkt het. Als Kalian Sams begin 2013 naar zijn favoriete opstelling voor Oranje wordt gevraagd, komt Andruw Jones daar niet meer in voor. ‘Het is niet meer de Andruw Jones van vroeger’, zegt international Dwayne Kemp. Is Jones nog wel de onbetwiste leider van Oranje?

San Francisco, maart 2013. Andruw Jones speelt in het Nederlands team en dat kan niemand ontgaan zijn. ‘Si or No, Si or No!?’ galmt er over het veld van AT&T Park in San Francisco. Jones roept naar Jurickson Profar die in een slagkooi klaarstaat om te slaan. Het blijkt om een spel te gaan. Als de slagman ‘Si’ zegt, verwacht hij een

homerun te slaan. ‘No’, betekent dat Profar verwacht dat de bal binnen het hek blijft. Heeft Profar het mis, dan moet hij zich opdrukken. Profar roept ‘Si’, maar de bal blijft binnen de omheiningen. Jones en consorten gieren het uit van de pret. Een paar minuten later ligt Profar op zijn buik en drukt zich op. Naast hem ligt Jones. Die had het ook een paar keer mis en ondergaat hetzelfde lot, volledig gelijkwaardig aan zijn ploeggenoot.

Eerder in het toernooi lachte hij als een boer met kiespijn toen hij in Taichung hetzelfde moest doen. De slagman heeft nu eenmaal een hekel aan verliezen. ‘Altijd al gehad. Ik ben hier met Nederland naar de Classic gekomen

om te winnen. Alleen verlies je in het leven nu eenmaal vaker dan je wint’, zegt hij even later in de dug-out in Taiwan. ‘You have to deal with that.’ Jones is niet alleen de grote ster en natuurlijke leider van het Nederlands team bij de World Baseball Classic, hij is als de icoon van het Curaçaose honkbal wereldberoemd. Tijdens de WBC wordt hij vaak omringd door drommen journalisten.

De spelers hangen ondertussen aan zijn lippen. Jones is in de ogen van internationals als Jonatan Isenia, Hainley Statia, Xander Bogaerts en Andrelton Simmons

het grote voorbeeld. ‘Ik weet nog goed dat ik als jochie van acht jaar met Jones op de foto ging. Toen ik klein was, speelde ik in een shirt met zijn naam erop’, stelt Simmons, die het afgelopen seizoen bij de Atlanta Braves in de voetsporen van Jones trad. ‘Andruw Jones is ons rolmodel’, bevestigt de Arubaanse korte stop Bogaerts.

Jones vervult zijn rol als leider van de selectie met verve. Op weg naar het stadion voert hij samen met outfielder Wladimir Balentien op de achterbank van de spelersbus het hoogste woord. In de dug-out moedigt hij al zijn ploeggenoten aan, deelt schouderklopjes uit, geeft hier en daar een kleine tip, maar boven alles straalt de vedette plezier uit. Dat Jones de voltallige selectie voor het vertrek naar Tokio in het holst van de nacht ruim een uur

---

‘Jones vervult zijn rol als leider van de selectie met verve’

Andruw Jones wordt belaagd door de pers op de zaterdag voor de halve finale. In het blauw NOS-verslaggever Han Kock.

Vingers van Jones met de naam van zijn zoon

Andruw Jones (rechts) en Vladimir Balentien (links) na de overwinning op Cuba in de kleedkamer.

laat wachten in de bus, wordt hem vergeven als hij de ploeg in Japan uit eten neemt naar een Koreaans barbecuerestaurant.

Zeven jaar geleden was het wel anders. Jones was een superster op de toppen van zijn kunnen. Hij trok zich tijdens de WBC terug op zijn hotelkamer en was slecht bereikbaar voor ploeggenoten. 'Ik was ziek en ik wilde anderen niet ziek maken', zegt Jones over zijn zelf verkozen isolement uit die dagen. Hoe weinig overtuigend het ook klinkt, de situatie is wel degelijk gewijzigd, bevestigden diverse leden van het team. 'Nu is hij een beetje ouder, meer volwassen, meer een leider', zegt bondscoach Hensley Meulens. Begin 2012 gaf Jones in een interview aan 'heel graag' voor Nederland te willen spelen. 'Sinds augustus vorig jaar heeft hij spelers gebeld, berichten gestuurd, ervoor gezorgd dat anderen meespeelden omdat hij met hen wilde spelen en zij wilden met hem spelen', zegt Meulens. 'De kameraadschap die hij meeneemt in de kleedkamer is onovertroffen.'

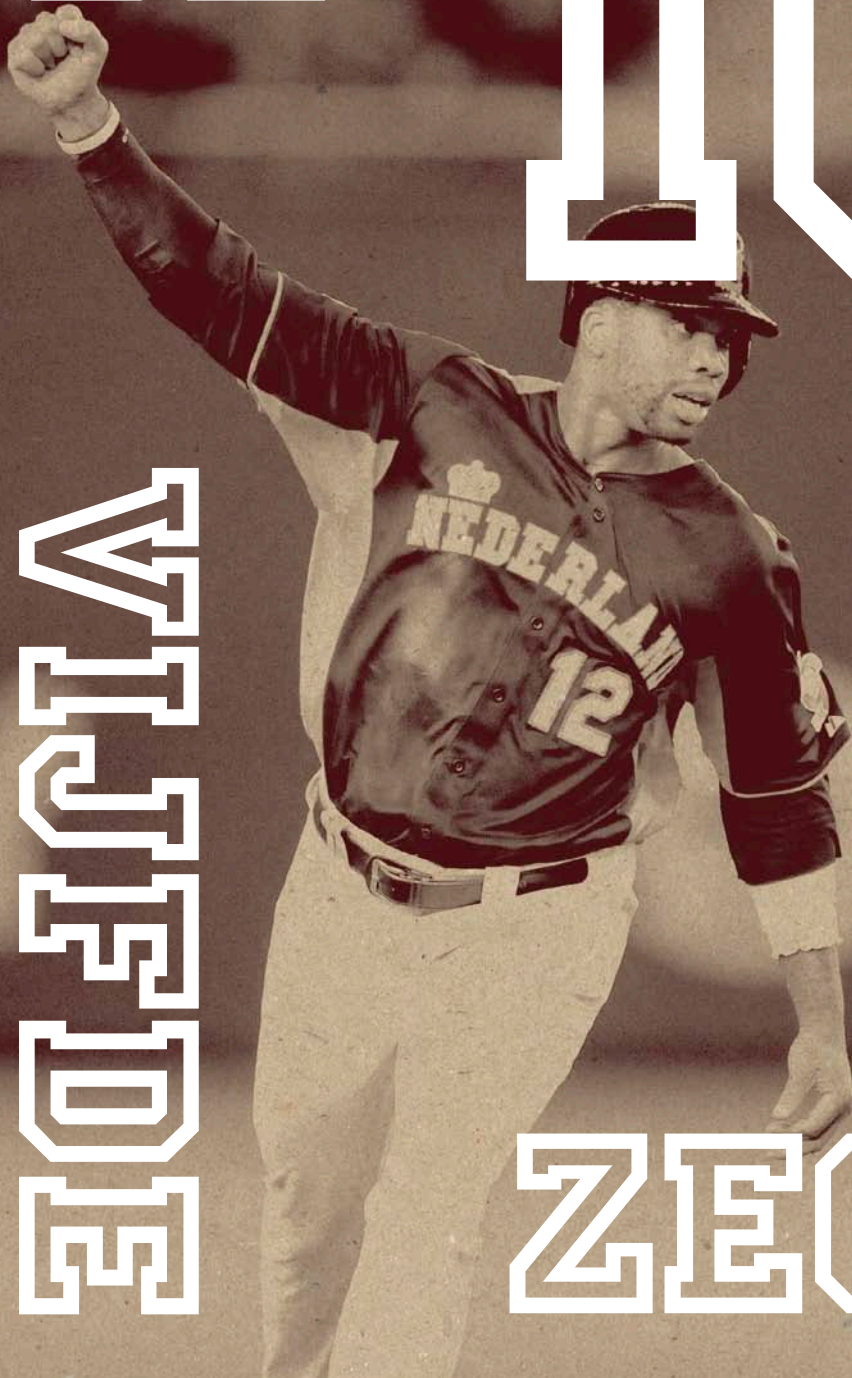
Die drive heeft hij meegenomen naar het toernooi. In de kleedkamer neemt hij het woord en maakt met zijn gedrevenheid indruk op diverse teamgenoten. Jones trekt zich niet terug, maar staat middenin de groep, oogt ontspannen en enthousiast over de kansen die hij krijgt. Een stuk enthousiaster dan tijdens een gemiddelde dag in de Major League de afgelopen jaren. Al maanden voor de Classic belt Jones met Meulens om te informeren wie er allemaal beschikbaar zijn. 'Het is extra leuk om met gasten uit je eigen land te spelen. Je spreekt dezelfde taal, deelt de cultuur. Toen ik in de minor leagues speelde, kwam ik zelden iemand van Curaçao tegen. Nu zijn onze talenten overal', zegt een trotse Jones tijdens de WBC. •

DE

10

WITTEBOER

ZEGGE

Cuba is jarenlang de baas over Nederland. Hier een fragment uit Nederland – Cuba, tijdens de Haarlemse Honkbalweek, 10 juli 2008. In het Pim Mulierstadion wint Cuba met 4-1. De Cubaanse linksvelder Alfredo Despaigne scoort een punt.

RECHTERPAGINA – *De opstelling van Nederland tegen Cuba in de eerste wedstrijd tussen beide landen op de WBC. In het blauw de linkshandige spelers bij Nederland. Diegomar Markwell maakt tot dan toe een goede indruk en mag aan de wedstrijd beginnen.*

Jarenlang kregen Nederlanders angstvisioenen als ze tegen Cuba moesten aantreden. Op de Haarlemse Honkbalweek werd steevast een ruime nederlaag ingecalculeerd. Dat veranderde langzaam. Voor de Spelen van Sydney werd een cultuurverandering doorgevoerd: van amateur naar prof. Voor 2000 bestond het Nederlands team slechts uit spelers uit de hoofdklasse, vanaf 2000 uit de beste spelers met een Nederlands paspoort. In Sydney deden pros als Rikkert Faneyte, Eenhoorn en de latere bondscoach Meulens mee. Cuba liep door Meulens' toedoen - hij sloeg de winnende punten binnen - de eerste Olympische nederlaag op. Het was de eerste stap in een ommekeer die ruim een decennium in beslag zou nemen. In 2004 pakte het Nederlands team voor de eerste keer de zege tijdens de Haarlemse Honkbalweek. Cuba werd tweede. Langzaam haalde Nederland Cuba bij. In 2011 verloren de Cubanen de WK-finale van Nederland. Op 7 maart 2013 wint Nederland met 6-2. Vier dagen later treffen beide landen elkaar weer. De winnaar van die wedstrijd gaat naar de halve finale.

Z

ou het nog een keer kunnen? Het is eigenlijk dezelfde vraag als eind 2011 in Panama. Ook toen, voor de WK-finale, had Nederland slechts enkele dagen eerder van Cuba gewonnen. Nu, voor aanvang van de tweede onderlinge wedstrijd in Japan, zijn de recente onderlinge resultaten zelfs nog beter. De laatste vier wedstrijden tussen de beide teams werden immers door Nederland gewonnen. Maar een dag eerder werd Nederland met 16-4 vernederd door Japan. Kan dat eigenlijk wel: binnen een

CUBA vs. NETHERLANDS

TOKYO DOME • TOKYO • MARCH 8TH 2013

HP

10

20

30

NETHERLANDS

ORIGINAL	POS.	CHANGE
1 SIMMONS	6	
2 SCHOOP	4	
3 BERNADINA	8	
4 BALENTIEN	9	
5 JONES	DH	
6 BOGAERTS	5	
7 SMITH	3	
8 SANS	7	
9 RICARDO	2	
P MARKWELL	1	

CUBA

ORIGINAL	POS.	CHANGE
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
P		

Cuba

AVAILABLE POSITION PLAYERS

LEFT-HANDED	SWITCH	RIGHT-HANDED
De Coox	STATIA	Nooy
		DECASTER
		DUURSTA
		OUBER

AVAILABLE POSITION PLAYERS

LEFT-HANDED	SWITCH	RIGHT-HANDED

AVAILABLE PITCHERS

LEFT-HANDED	RIGHT-HANDED
Pawelek	VINCE MARTIS
BALENTINA	BERGMAN ISEMA
	Hogstak Boyo N
	van Driel
	van Mil
	STUYBERGEN

AVAILABLE PITCHERS

LEFT-HANDED	RIGHT-HANDED

MANAGER SIGNATURE

Halcyon

Tijdens de finale van het World Port Tournament op 12 juli 2009 is Cuba met 8-3 te sterk voor Nederland. Hier maakt Yorbis Borroto eerst Mark-Jan Moorman uit en gaat vervolgens voor het dubbelspel.

De Cubaanse hoofdcoach Mesa.

dag scherp zijn na zo'n zware nederlaag? Zit die nog in de hoofden van de spelers?

Het wordt een historische wedstrijd vol bizarre momenten. Andrelton Simmons lijkt in de derde inning gemakkelijk uit te gaan op het eerste honk door een aangooi van de Cubaanse derde honkman, maar wurmt zich op het laatste moment als een slangenmens onder de handschoen van de eerste honkman door. De actie sorteert effect. Later die inning kan Simmons voor de 2-0 voorsprong zorgen. Nog bizarder is de actie van de Cubaanse catcher Frank Morejon. In de vierde inning gooit hij hard richting het derde honk om te voorkomen dat Oduber dat honk steelt. Hij mist doel. De bal zeilt naar het linksveld. Oduber kan scoren: 6-4 voor Nederland.

Ondertussen valt de ene na de andere speler geblesseerd uit. Roger Bernadina begint niet eens aan de wedstrijd. Hij heeft een zere hand nadat er een dag eerder een bal op werd gegooid. Tot overmaat van ramp gaat collega-outfielder Wladimir Balentien al in het begin van de wedstrijd met een blessure naar de kant. Yurendell de Caster neemt zijn plek in het rechtsveld over. In de vijfde inning

Jonathan Schoop is de grote man in de eerste ontmoeting tussen Nederland en Cuba op de WBC. De tweede honkman slaat vier punten binnen.

Curt Smith en Hainley Stacia maken een dansje na de eerste overwinning op Cuba.

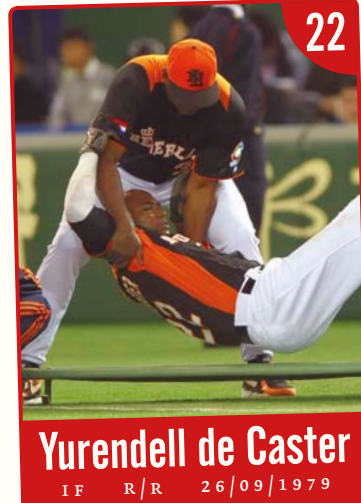
moet ook invaller De Caster eruit. Hij raakt bij een sprint naar het eerste honk geblesseerd en gaat op een brancard het veld af. Nederland raakt snel door zijn reserves heen en moet een noodgreep toepassen. Binnenvelder Hainley Statia wordt rechtsvelder. Normaal gesproken speelt hij nooit op die plek.

De Cubanen dringen ondertussen aan. Coach Mesa wisselt drie keer en twee van zijn drie wissels blijken gouden wissels: zowel invaller Alexei Bell als Luis Rivera scoren in de vijfde inning. Cuba komt in de achtste inning op voorsprong. In de gelijkmakende slagbeurt slaat Simmons met een homerun de gelijkmaker. De wedstrijd smeekt om een dramatische ontknoping.

In de negende inning stromen de honken vol voor Oranje. Cuba wisselt weer eens van werper. Kalian Sams staat klaar om het slagperk te betreden. Diosdany Castillo moet Sams tegenhouden. Robert Eenhoorn neemt de Hagenaar apart en geeft instructies. 'Center fielder, number 12, Keelian Sems', zegt de stadionspeaker. Sams loopt het slagperk in en draait met zijn voeten in het gravel, houdt zijn knuppel recht voor zich en gaat klaar staan.

Nadat buitenvelder Wladimir Balentien de wedstrijd al heeft moeten verlaten, kan ook Yurendell de Caster niet verder. De Caster keert later in het toernooi niet meer terug, Balentien wel.

De Caster komt door zijn blessure slechts twee wedstrijden in actie op de WBC. De binnenvelder speelt al jaren in diverse profcompetities. Meestal in de minor leagues. In 2006 mocht hij drie wedstrijden meedoen met de hoofdmacht van de Pittsburgh Pirates. Speelde op de WBC 2009 ook voor Oranje. •

Met de hulp van een vriend

In november 2011 wordt Gregory Halman doodgestoken door zijn psychotische broer Jason. Kalian Sams is kapot van de dood van zijn vriend en besluit hem voor altijd bij zich te dragen. Sams en Halman speelden samen bij de Seattle Mariners. Op Sams' linkerbovenarm prijkt nu een tatoeage. Halmans handen wijzen op het plaatje naar de hemel. Links van Halman zijn vriend en ploeggenoot Joe Dunigan, rechts van

hem het silhouet van Kalian Sams. Boven de jongens een scorebord en tribunes.

De tatoeage toont het leven zoals het had moeten zijn. De vrienden Dunigan, Halman en Sams samen in actie voor de Seattle Mariners in de Major League. Rechts naast de tatoeage van de drie vrienden staat nog een tatoeage. Deze is groter en staat midden op de biceps. Het is een wereldbol in de vorm van een honkbal. Erboven de tekst 'Our World'. Daarnaast in rode letters de initialen 'G.H.' Sams: 'Samen reisden we de hele wereld over. De honkbal en de wereldbol staan daar symbool voor. Greg had dezelfde tatoeage, maar dan met de tekst 'My World'. Ik heb er 'Our World' van gemaakt, want we leefden het-

zelfde leventje. Greg heeft veel voor mij betekend en mij veel geholpen. Ik wil hem op deze manier eren en onthouden.' Zijn overleden vriend is hem nog steeds tot steun. 'Ik voel gewoon dat hij wel bij mij is. Elke keer als ik train, of het nu honkbal of fitness is, denk ik aan hem', zegt Sams. In Tokio, tijdens de beslissende slagbeurt, heeft Sams het idee niet alleen te zijn. 'Ik kreeg het gevoel alsof Greg tegen me zei: je kan het, Kalian. Deze bal wordt voor jou. Ik was even niet meer op de wereld. Ik deed mijn ogen dicht en weer open, toen kwam die bal.' •

Kalian Sams slaat het winnende punt binnen tegen Cuba. Hij wordt na de World Baseball Classic ontslagen door de Seattle Mariners. San Diego Padres biedt hem een contract aan. In zijn eerste elf wedstrijden voor San Antonio Missions (minor league team van de Padres) slaat hij zeven homeruns.

Zijn mond staat licht open. De eerste bal slaat hij fout. De tweede bal wordt door werper Castillo zo ver naast de thuisplaat gegooid – de bal raakt zelfs de grond – dat de Cubaanse catcher ‘m met moeite kan tegenhouden. Weer een poging. Sams blaast spanning weg en slaat een foutslag net achter het eerste honk. Buiten bereik van de Cubanen verdwijnt de bal in het net. In de dug-out schreeuwt Meulens een laatste aanwijzing naar Sams. Die neemt de knuppel van zijn schouder en zwaait er zacht mee heen en weer. Castillo gooit. Een seconde later springt Sams op. De door hem geslagen bal lijkt een uur in de lucht te hangen. Spelers springen over de rand van de dug-out. De Cubaanse midvelder vangt de bal, maar ziet in dat hij niet in staat is om die op tijd terug te gooien naar de thuisplaat. Andruw Jones scoort het winnende punt. Spelers springen boven op hem en Kieran Sams.

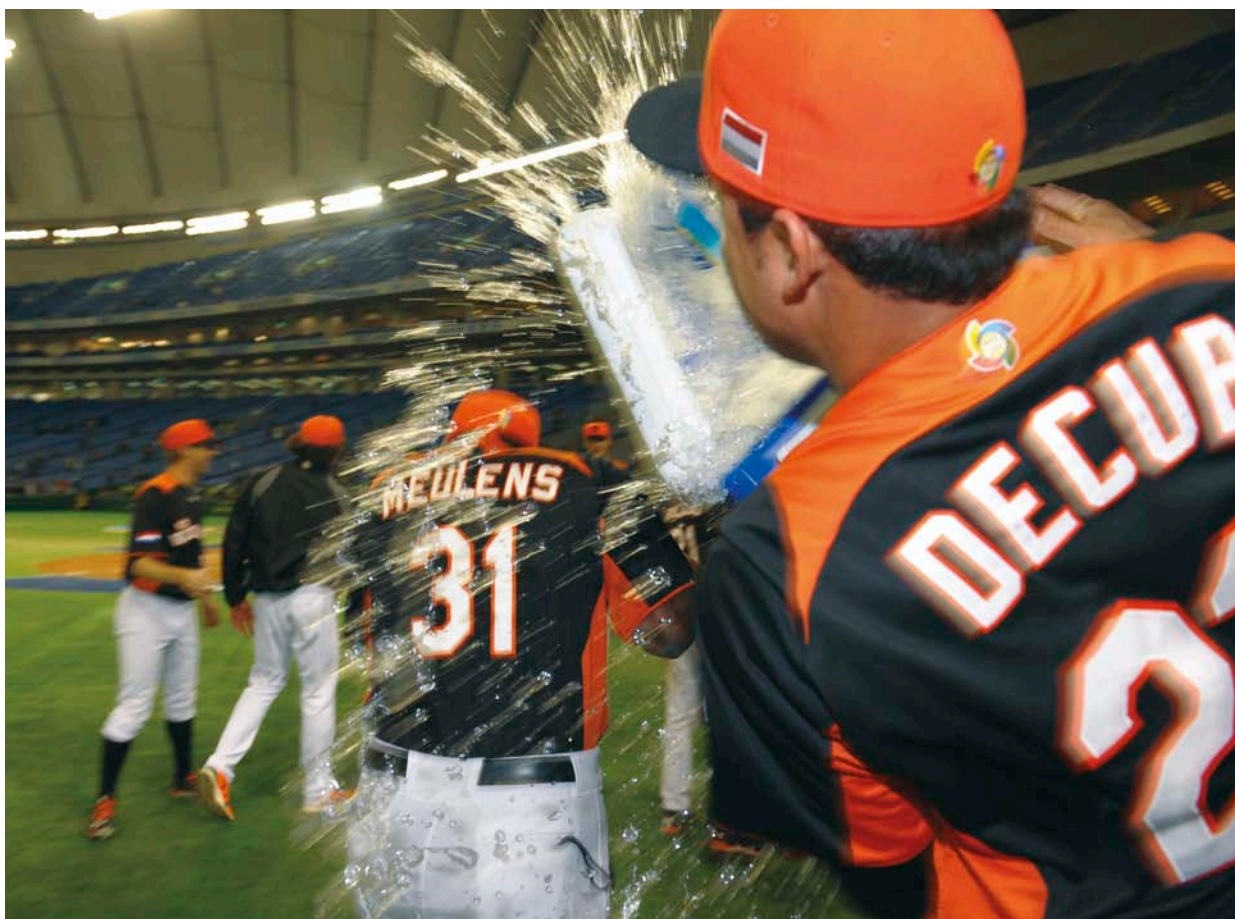

‘Absolutely incredible. The Dutch have done it’, kraait de Amerikaanse Andy Houtkamp na de winnende klap van Sams. Wat hij zojuist heeft gezien is ongelooflijk als je kijkt naar de tegenslagen die het team in deze wedstrijd overwint, maar wordt een stuk minder ongelooflijk als je naar de lange termijn kijkt. Na het wereldkampioenschap in 2011 staat Nederland nu, in een veel sterker bezet toernooi, weer tussen de allerbeste landen. Grootmachten als Zuid-Korea en Cuba zijn achtergelaten. De Nederlanders worden als helden vereerd. ‘You ain’t much if you ain’t Dutch’, zegt de Amerikaanse tv-commentator. Andrelton Simmons staat enkele dagen later levensgroot achterop de *San Francisco Chronicle*. Naast hem een foto van de Dominicaanse honkbalheld Robinson Cano. De

Vreugde bij Oranje na de zege op Cuba.

Nederlanders krijgen dezelfde eer die normaal voor de grootste Amerikaanse honkbalhelden is weggelegd. De internationals treden toe tot het pantheon van de honkbalsterren. Hollandse Honkbalhelden.

Hensley Meulens krijgt een flashback. Als speler van Nederland brengt hij op de Spelen van Sydney Cuba de allereerste nederlaag op een Olympisch honkbaltoernooi toe. Die zege staat lang te boek als de grootste sensatie van het Nederlandse honkbal. De sport heeft zich in Nederland dusdanig snel ontwikkeld dat het gat met Cuba is gedicht. Sterker nog: het is geen verrassing meer dat Nederland de ploeg van de irritante manager Victor Mesa uitschakelt. Dat het duel om groepswinst tegen Japan verloren gaat, deert eigenlijk niemand. Behalve misschien de penningmeester van de honkbalbond, die een paar ton aan extra premie misloopt. •

Reservecatcher Quintin de Cuba bezorgt bondscoach Meulens de traditionele zegedouche van ijswater of Gatorade na de tweede zege op Cuba.

Geluksmoment: bondscoach Hensley Meulens en bench coach Robert Eenhoorn delen hun vreugde na de tweede zege op Cuba.

Tragedie

WK, Olympische Spelen, WBC: De Cubaanse werper Yadier Pedroso heeft het allemaal al meegemaakt als hij op 8 maart op de heuvel komt tegen Oranje. Zijn optreden tegen Nederland zou je normaal gesproken snel vergeten. Het is de zesde inning. De Cubaanse werper Freddy Alvarez gooit niet goed en wordt gewisseld. Yadier Pedroso heeft warm gooid en komt het veld in. Dat is met twee man op de honken geen dankbare taak. De tweede bal die hij gooit, wordt door Schoop over het hek geslagen. Sams en Simmons scoren. In de volgende slagbeurt doet Pedroso het beter. Hij zorgt ervoor dat Bernadina uitgaat na een lange klap naar rechtsvelder Alexei Bell. Het is Pedroso's laatste worp ooit. De 26-jarige werper komt ruim een week na zijn laatste optreden om het leven bij een auto-ongeluk op Cuba. •

Honkbaldoden Enkele andere honkballers die tijdens hun carrière door een ongeluk om het leven kwamen:

† 9-4-2009, Nick Adenhardt (22)

Enkele uren nadat hij in de wedstrijd tegen de Oakland Athletics op de heuvel stond, wordt de auto waarin werper Nick Adenhardt zit aangereden door een dronken man. Twee inzittenden zijn op slag dood. De 22-jarige Adenhardt overlijdt in het ziekenhuis aan zijn verwondingen.

† 2-8-1979, Thurman Munson (32)

De populaire catcher van de New York Yankees met de kenmerkende snor kan zowel achter de plaat als in het slagperk goed uit de voeten. Munson heeft een eigen vliegtuig om zo op vrije dagen naar zijn gezin te kunnen vliegen. Op 2 augustus 1979 stort hij op 32-jarige leeftijd neer tijdens een landingsoefening.

† 31-12-1972, Roberto Clemente (38)

De Puerto Ricaanse ster Roberto Clemente komt tussen 1955 en 1972 in 2433 wedstrijden in actie voor de Pittsburgh Pirates. Op 31 december 1972 stort het vliegtuig met Clemente aan boord neer als hij boven Nicaragua vliegt om hulpgoederen af te leveren bij aardbevings-slachtoffers. Clemente is dan 38 jaar. •

DE

AD

WE

PA

11

AUZE

Door Koen Greven – **Direct na het laatste duel met Japan staat op het vliegveld van Tokio een charter klaar – compleet met Nederlandse crew – om het Nederlands team naar de VS te brengen. Een vlucht van zo’n veertien uur waarin een tijdsverschil van zestien uur wordt overbrugd. Zo kan het gebeuren dat de ploeg op woensdagochtend vertrekt en op dinsdagavond in Phoenix landt. Op de heenreis van Amerika naar Taiwan was Steve Janssen door meerdere tijdzones te passeren slechts een uur jarig. Ga dat het thuisfront maar eens uitleggen. Iedere passagier heeft zo’n vier stoelen voor zichzelf ter beschikking waardoor het toestel één grote businessclass lijkt. De selectie van Japan heeft een eigen vliegtuig dat net iets eerder klaar is met de grote oversteek.**

Overzicht van het Peoria Sports Complex waar Nederland twee oefenwedstrijden speelt tegen Major League teams.

Nederland werkt een mini-trainingskamp in Arizona af en speelt oefenwedstrijden tegen de San Diego Padres en de Seattle Mariners. Beide duels worden overtuigend gewonnen. In aanloop naar de finaleronde ontstaat een schimmenspel over mogelijke versterkingen van Nederland. Het nieuws dat Kenley Jansen bij de groep zou komen, wordt opeens bevestigd als ik bij de lift van het hotel oog in oog met de pitcher sta. De persvoorlichters van het Nederlands team houden zich op de vlakte totdat, tot verrassing van Hensley Meulens, opeens door MLB wordt gemeld dat Jurickson Profar als vervanger van Yurendell de Caster is aangewezen. Dat zit zo: MLB heeft een eigen persvoorlichter aan Nederland toegewezen, naast Nederlands eigen

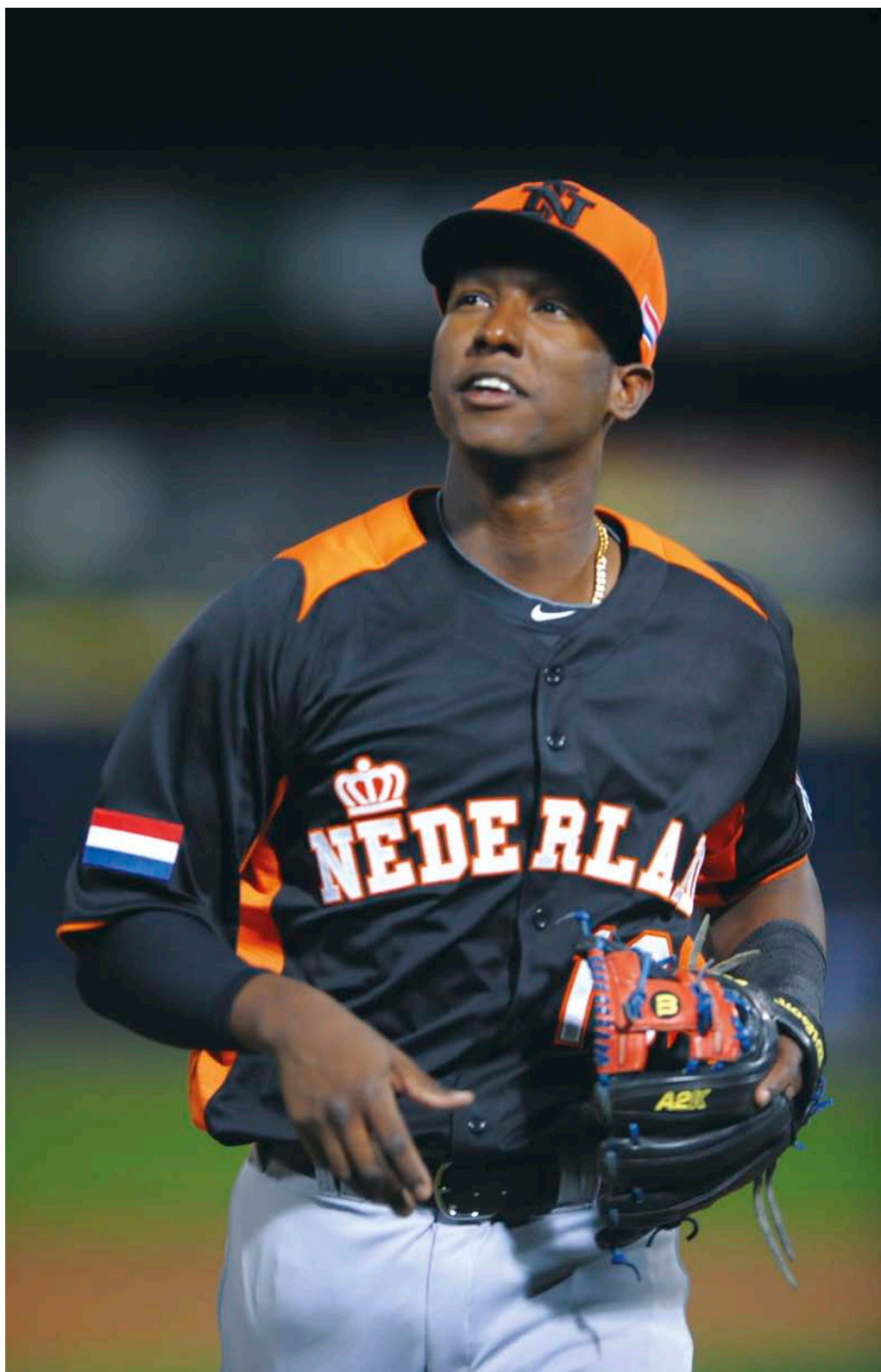
Tom Stuijbergen (links) en
Xander Bogaerts (rechts).

Nederland wordt na de blessures van Isenia en De Caster niet zwakker. Isenia wordt vervangen door werper Kenley Jansen en De Caster door talent Profar. Profar gaf eerder in het toernooi de voorkeur aan de seizoensvoorbereiding bij zijn club Texas Rangers om zo meer kans te maken op een plek in de hoofdmacht van die club.

Jurickson Profar

perschef. Die Amerikaanse perschef maakt het nieuws eerder bekend, nog voordat de Nederlandse perschef van het nieuws op de hoogte is.

Het versterkte Nederlandse team begint niettemin als de grote underdog aan het duel met de Dominicaanse Republiek in het schitterende stadion van de San Francisco Giants. Die ploeg zit vol met toppers uit de Major League zoals werper Fernando Rodney van de Tampa Bay Rays, binnenvelder Hanley Ramirez van de Los Angeles Dodgers en Robinson Cano, tweede honkman en ster van de New York Yankees.

Het stadion van de Giants voelt als thuis voor Hensley Meulens, die als hitting coach voor de Amerikaanse kampioen werkt. Bam Bam, zoals zijn bijnaam luidt, droomt hardop van een wereldtitel met Nederland. 'Ons hoofddoel is toernooiwinst', laat de manager te pas en te onpas horen. •

Teamspirit

Naarmate het toernooi vordert, groeit de teamspirit bij Nederland. Als Cuba voor de tweede keer binnen een paar dagen wordt verslagen en plaatsing voor de finale ronde een feit is, is de euforie enorm. Vanaf het moment dat Andruw Jones na een verre klap van Kalian Sams het winnende punt scoort, heb ik het liedje van Scott McKenzie in mijn hoofd zitten: *If you're going to San Francisco, be sure to wear some flowers in your hair*. Nederland heeft zich opnieuw voor het oog van de wereld op de kaart gezet.

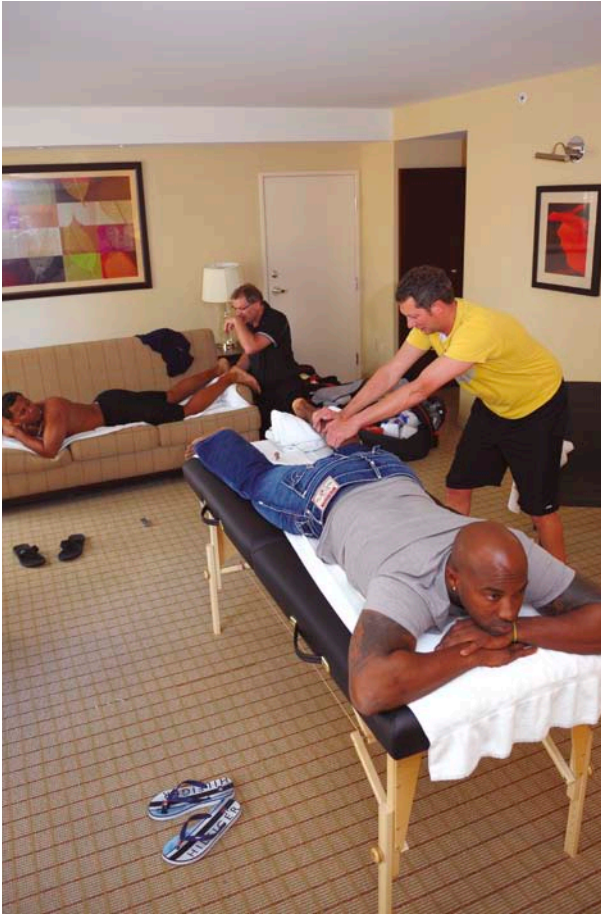
Het Nederlands team is een unieke mix van spelers. De onvoorspelbaarheid is groot. Zo wisselt de ploeg klinkende zeges af met kansloze nederlagen. Honkbal is de verbindende factor, maar het verschil in beleving onder de internationals is groot. De honkballers hebben tijdens de WBC tal van privileges die in Europa minder gebruikelijk zijn. Zo mogen spelers en begeleiders hun partners, familieleden of vrienden laten logeren op hun kamers. Het idee daarachter is dat iedereen zich buiten de wedstrijden en trainingen zo veel mogelijk op zijn gemak moet voelen. Spelers mogen daarin hun eigen afwegingen maken. Zelfdiscipline is een groot goed in het Amerikaanse honkbal.

Nederland opereert pas als een team bij besprekingen, trainingen en wedstrijden. Dan wordt de volledige concentratie van de internationals geëist. Maar dan ook zijn de verschillen snel zichtbaar. Voor sterren als Andruw Jones, Roger Bernadina en Wladimir Balentien is het spelen voor een kleine 40.000 toeschouwers in de Tokyo Dome niets nieuws. Ze blijven op de achtergrond. Balentien heeft dat in Japan wel geleerd. Toen hij als speler van de Tokyo Swallows tijdens een duel een tweet verstuurde, kwam hem dat op een reprimande te staan.

Honkballers uit de hoofdklasse, zoals Michael Duursma en Leon Boyd, laten het thuisfront via de sociale media meegeenieten van de warming-up. De jonge prof Kalian Sams plaatst vlak voor de eerste pitch in het duel met Japan zelfs nog een filmpje van de spelerspresentatie op Facebook. 'Je bent vijf uur met de voorbereiding bezig en dat doet iedereen op zijn eigen manier', legt werper Rob Cordemans uit. •

Medische begeleiding op de hotelkamer. Ook hier houdt MLB een oogje in het zeil. Nederland krijgt bij iedere WBC dezelfde Amerikaanse fysiotherapeut toegewezen die moet samenwerken met de vaste Nederlandse fysiotherapeut. Tijdens de eerste WBC in 2006 keek die Amerikaan letterlijk over de schouder van zijn Nederlandse collega Rob Tamminga mee als Andruw Jones werd behandeld. Jones was toen een superstar en was in die rol veel geld waard voor de Amerikanen. Dat toezicht is nu – na enkele jaren samenwerken – minder streng.

Gregory Halman wordt op het trainingscomplex van de Seattle Mariners geëerd met een minuut stilte. Hij kijkt mee over de schouder van Andrelton Simmons.

Rob Cordemans deelt een handtekening uit in Arizona.

Kenley Jansen meldt zich bij Oranje en wordt gesnapt door de fotograaf. Werperscoach Bert Blyleven (links) kijkt lachend toe.

DE DROOM SPAT UITTEEN

12

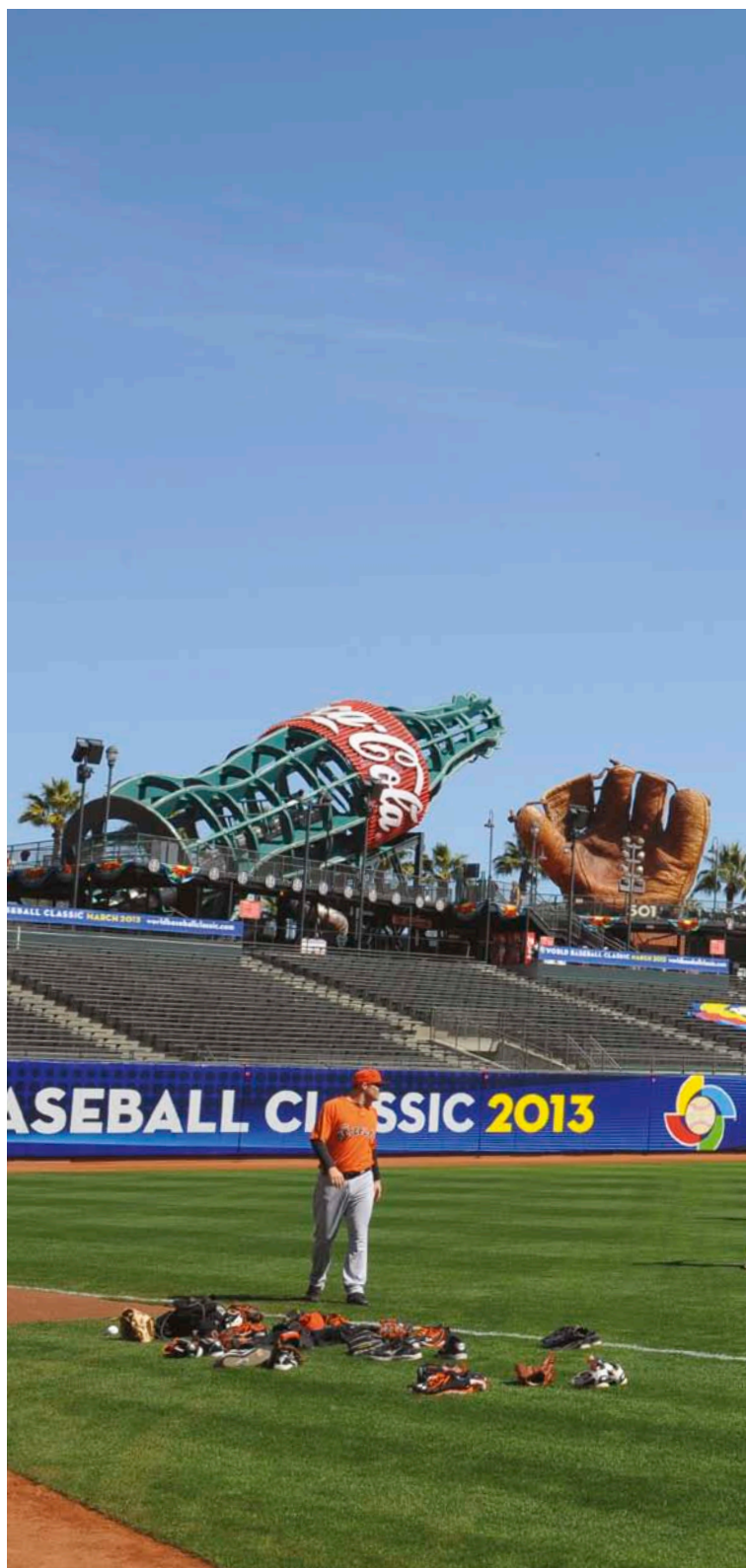
Een zeemeeuw schiet door de lucht boven AT&T Park in San Francisco. Het contrast tussen het glimmende stadion en het gammele Estadio Nacional Rodney Carew in Panama City kan nauwelijks groter. Daar, niet ver van het Panamakanaal, werd Nederland nog geen anderhalf jaar eerder wereldkampioen. In Panama hing het scorebord aan een kraan, lekte het plafond in de kleedkamer en liep een kat in de slagkooi. In San Francisco steekt een grote colafles boven de palmbomen uit. Iets naar rechts bevindt zich een scorebord ter grootte van een kleine flat. Bij de kleedkamerdeur zitten geen parfumverkopers, maar beveiligers. In de slagkooi geen kat, maar de beste profs die Nederland op de been kan brengen.

In San Francisco kijken de mensen overigens niet op of om van het toernooi. Voor de halve finale slentert een vrouw langs het stadion. Ze kijkt verbaasd bij het zien van honkbalfans. ‘Is there a game?’, vraagt ze hardop. Zelfs het feit dat de Puertoricaan Angel Pagan, speler van de San Francisco Giants, meedoet, gaat aan de inwoners voorbij.

Dat er grote namen meedoen, betekent niet dat alle Nederlandse spelers bekend zijn, merk ik daags voor de halve finale bij een persconferentie. In het perszaaltje zitten zo’n twintig journalisten. Aan de zijkant van de zaal zitten meerdere notulisten. Een man modereert de persconferentie achter een microfoon en diverse medewerkers in groene poloshirts lopen rond om te helpen. Waarmee lijkt ook hun niet volledig duidelijk.

De Dominicaanse bondscoach Tony Pena zit breeduit. Naast hem Jose Reyes, de korte stop van de Dominicanen. Pena krijgt de vraag of de Dominicanen nog wrok koesteren na de twee Nederlandse overwinning in 2009. Pena leg uit dat ‘wat in het verleden ligt, in het verleden ligt’. Het klinkt een beetje als de waarschuwing van een maffiadon om vooral niet door te vragen over die twee nederlagen. Als het Reyes’ beurt is om de vraag te beant-

Door velen niet verwacht, toch gebeurd. Nederland is in San Francisco.

woorden, volgt hij keurig het voorbeeld van zijn coach. Wat in het verleden ligt, ligt in het verleden, zegt hij met een ondeugende oogopslag. Zijn coach glimlacht.

Nederland traint in het stadion van de Giants. Achter het bord 'Levi's Landing', de baai die bekend staat als McCovey Cove.

Persconferenties als deze hebben in het Amerikaanse honkbal overwegend een tam en zelfs slaapverwekkend karakter. Misschien heeft het iets te maken met het feit dat er per club jaarlijks tenminste 162 van dit soort bijeenkomsten zijn, bij iedere wedstrijd een. Dat maakt misschien loom. De vragen zijn vaak keurig en enigszins voorzichtig, de antwoorden beleefd, vaak uitgebreid en meestal genoeg om weer een krant mee te vullen. Spannend? Nee, meestal niet.

Gedurende de eerste tien minuten van de bijeenkomst vraag ik mij vooral af of Pena enig idee heeft tegen wie hij speelt. Wat weet hij van de Nederlander Diegomar Markwell, de startende werper in de halve finale?

'Ik heb die naam zelfs nog nooit gehoord', klinkt het. Hij vertrekt geen spier. Er wordt gelachen in de perszaal. 'Ik ook niet', voegt Reyes toe. Hij lijkt er wat meer lol in te heb-

*AT&T Park met op de voorgrond
het standbeeld van McCovey,
legende in San Francisco. Weinig
homeruns belanden in de baai.*

De internationale pers doet hard zijn best om meer te weten van het Nederlands team. Hier geeft Koen Greven (NRC Handelsblad) een interview aan het Spaanstalige televisiestation ESPN Deportes.

Nederland verblijft op stand in San Francisco, midden in het centrum aan Union Square in het chique hotel The Westin San Francisco.

ben dan zijn coach. Pena neemt het woord van hem over en gaat uitgebreid in op het hoe en waarom van zijn kennisgebrek. De Dominicanen bekijken het toernooi wedstrijd voor wedstrijd, ze hebben nog geen kans gehad om Nederland te bekijken, zo klinkt het. Enzovoort. Enzovoort. Zou dit waar zijn? Is dit koude oorlogsvoering? Google op 'Diegomar Markwell' en de tweede link is een Engelstalige honkbalbiografie van de werper. Inclusief informatie over zijn jaren als prof in de minor leagues voor de Toronto Blue Jays.

Na de persconferentie verlaat Pena de perskamer. Op de gang draait hij zich om en legt lachend een hand op mijn schouder. 'Dat was echt een goede vraag', zegt hij. 'Ik maakte geen grap. Ik weet het echt niet.' Ik vraag hem of hij de wedstrijden van vier jaar geleden niet kent. 'Ik was er niet bij', klinkt het verontschuldigend. Of hij geen tv heeft gekeken? 'Nee', is zijn korte antwoord. Een man met donker haar pakt Pena voorzichtig beet en probeert hem aan het lopen te krijgen. Kennelijk vindt de man het niet nodig dat de coach ongegeneerd verder babbelt. Met elk woord neemt mijn verbazing toe. Pena stopt niet met praten. 'Je kan ons helpen', voegt hij toe. Ik moet lachen en maak een gebaar met wijsvinger en duim. De man met het donkere haar duwt nogmaals in zijn rug. 'Ik denk dat we wel wat dollars voor je hebben', zegt Pena over zijn schouder. Lachend loopt Pena door twee klapdeuren naar het veld, op naar de training. Zou zijn ploeg Nederland net als vier jaar geleden onderschatten?

Dominicaanse dominantie

De volgende dag is het stadion bij het begin van de wedstrijd matig gevuld. Een dag eerder veranderde AT&T Park nog in een heksenketel bij de halve finale tussen Puerto Rico en Japan. Puertoricaanse fans brulden en bliezen in een gigantische schelp. Aan Japanse zijde rolde het 'Nippon, Nippon, Nippon', van de tribunes. Nu zitten plukjes Nederlandse fans rustig te kijken. Een enkele keer roepen zij enigszins voorzichtig 'Holland, Holland'.

Nederland kent een droomstart. De Dominicaanse werper Edinson Volquez werpt als een wildebras en geeft zowel Simmons als Profar vier wijd. De Dominicaanse catcher moet al vroeg in de wedstrijd een paar keer naar de heuvel om te overleggen. Het publiek roept luid boe. Als Simmons op het derde honk staat, slaat Wladimir Balentien een grondbal. Simmons scoort: 1-0 voor Nederland.

De Dominicaanse linksvelder Moises Sierra is er persoonlijk verantwoordelijk voor dat Nederland niet nog meer punten scoort in de eerste inning. Als Andruw Jones een kanskogel naar het linksveld lanceert, begint Sierra aan een sprint richting de zijlijn. De bal zeilt naar fout gebied. Sierra remt niet af en duikt de tribune in, zijn handschoen gaat richting de bal. Bingo: vangbal. Weg kans op meer punten in de eerste inning. Met

Herinnering

De palmbomen op Willy Mays Plaza voor het stadion in San Francisco wiegen in de wind. Vier uur voor de wedstrijd lopen de eerste Oranjefans langs het bronzen standbeeld van Giants-legende Willie Mays. Ze dragen knaloranje truien en wachten op het moment dat de Nederlandse spelersbus onder politiebegeleiding voorbij zal trekken. Het blijken spelers te zijn van het tweede team van het Haarlemse Kinheim. 'Driemteam', staat er op de voorkant van hun trui. Een verwijzing naar het derde team waar de jongens vroeger in speelden. Hun trips zijn sinds de eerste World Baseball Classic in 2006 uitgegroeid tot een traditie. Sommige groepsleden zijn er al voor de derde keer bij. Maanden van tevoren boeken ze hun tickets.

Met hun oranje truien trekken ze veel bekijks. Dat komt ook door de achterkant. Daarop prijkt het rugnummer 56 en de naam Halman. Gregory Halman kwam in november 2011 om het leven door een messteek van zijn broer. De jolige sfeer maakt plaats voor sombere gedachten als de jongens over hun clubgenoot praten. Wilfred Jelsma, een van de mannen, is de vriend van Hanny Suidgeest, de moeder van Greg.

Vier jaar geleden speelde Greg nog in het Nederlands team op de World Baseball Classic. Jelsma: 'Als hij er nog was geweest, had hij hier nu ook gespeeld. Dit is een eerbetoon.' De truien zijn daarnaast ook een steuntje in de rug voor de familie. Voor de trip van het 'Driemteam' naar San Francisco reikten Hanny en haar jongste dochter Eva de oranje tricots uit.

Leden van Kinheim uit Haarlem eren hun overleden clubgenoot Gregory Halman.

Halmans naam is tijdens de World Baseball Classic volop aanwezig. Een foto van zijn graf ging rond op internet. Vrienden en vriendinnen plaatsten berichten op sociale media waarin ze Halman herdachten en Kalian Sams droeg zijn beslissende klap tegen Cuba op aan zijn overleden vriend. 'Doordat er aandacht voor is, blijft het ook bestaan. Dat willen wij ook', zegt Jelsma als verwijzing naar de wens van vrienden en familie.

Jelsma is zichtbaar geraakt door alles wat er is gebeurd: 'Er gaan heel wat emoties door mij heen deze dagen. Het is anderhalf jaar geleden gebeurd. Het blijft dramatisch en heel zwaar, maar ik wil het niet wegstoppen. Ik vind het heel mooi dat we Greg op deze manier aandacht kunnen geven.'

Gedurende de avond moedigen ze Oranje aan. Een van de jongens springt er nog iets meer uit. Hij gaat van top tot teen gehuld in een nauwsluitend kunststof oranje pak. Zelfs zijn hoofd is onzichtbaar achter de dunne stof. Voor de zekerheid heeft hij een zwarte korte broek aan zodat niet alle lichaamsdelen uitsteken. Het blijkt de 35-jarige Reinier Spruit te zijn. 'Ik zie niet zo heel veel', zegt hij. 'Het gebouw aan de overkant zie ik wel, maar de mensen achter het raam niet.' Hij is de lieveling van de Amerikaanse pers. TV-zenders als ESPN en NBC slegen de opvallende supporter met zijn enthousiaste vrienden voor hun camera's. Miljoenen fans over de hele wereld zien de truien. Daarmee is één ding zeker: de herinnering aan een honkballer die er niet meer is, zal voortleven. •

De halve finale van Nederland aangekondigd op de achterpagina van de San Francisco Chronicle.

2013 WORLD BASEBALL CLASSIC

ANDRELTON SIMMONS

PEDRO MARTINEZ

NETHERLANDS vs. DOMINICAN REPUBLIC

TONIGHT 6PM

AT&T PARK

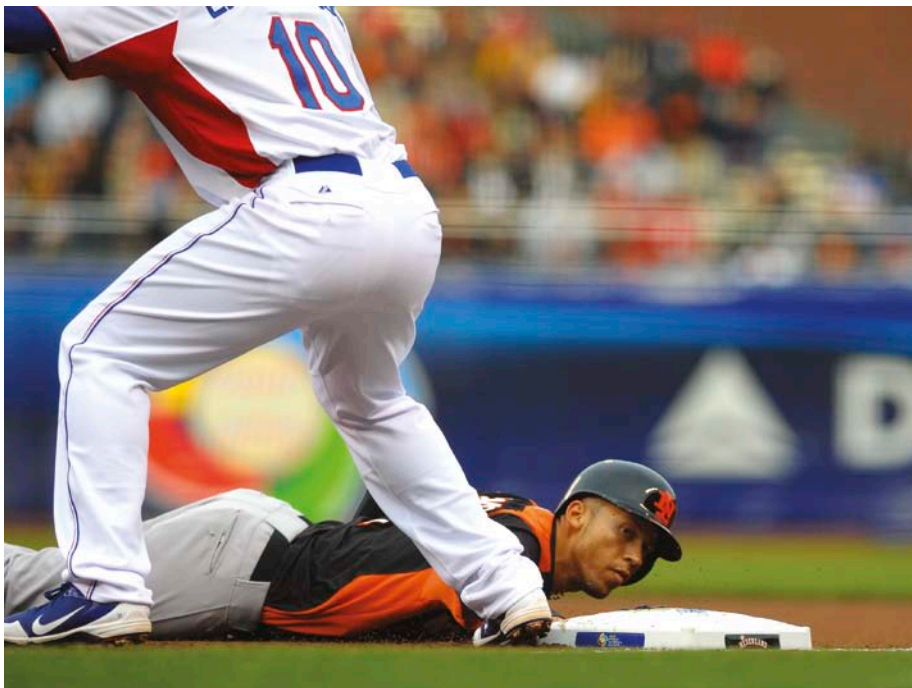
BUY TICKETS NOW!

WorldBaseballClassic.com

GLOBAL PARTNERS | DELTA MetLife USA

© 2013 WORLD BASEBALL CLASSIC, INC. ALL RIGHTS RESERVED. TRADEMARKS, COPYRIGHTS, NAMES AND IMAGES AND OTHER MATERIALS ARE PROPRIETARY TO OR USED WITH PERMISSION BY WORLD BASEBALL CLASSIC, INC.

Andrelton Simmons in het slagperk tijdens Nederland – Dominicaanse Republiek.

Andrelton Simmons is net op tijd terug op het honk. Hij scoort het enige Nederlandse punt in de halve finale.

nog een puntje of twee erbij in die inning had Nederland meer kans op de zege gehad.

Geen gevangenistelefoon, maar de telefoon in de dug-out van AT&T Park waarmee de pitching coach naar de bullpen kan bellen.

De Dominicanen, op hun beurt, komen langzaam op gang. Robinson Cano slaat een honkslag in de eerste inning, maar scoren lukt ook hem niet. Hoewel Markwell een paar keer verre klappen om zijn oren krijgt, blijft de 1-0 voorsprong intact. Nederland kan offensief weinig extra's brengen, de wedstrijd dobbert met die stand richting de vijfde inning. Dan krijgt Markwell het zwaar te verduren. De Dominicaanse slagploeg lijkt zijn worpen door te hebben. Moises Sierra slaat een tweehonkslag waarop Carlos Santana – die even hiervoor ook een tweehonkslag sloeg – scoort. Sierra scoort even later op een honkslag van Jose Reyes. Bij een 2-1 voorsprong wordt Markwell gewisseld. Hij oogt na afloop gelaten: 'Dit was een van mijn beste toernooien in de laatste jaren. Ik kan niet boos zijn op mijzelf. Ik heb mijn best gedaan en goed gegooid. Mijn doel was om zes innings te gooien, maar in de vijfde probeerde ik te perfect te zijn en werd ik hard geraakt.' Meulens – die ambitie heeft om ooit manager in de Major League te worden – overwoog niet om Markwell eerder te wisselen. 'We hadden 'm op twee slag', zegt Meulens over de slagbeurt waarin Reyes met moeite een bal net voor Roger Bernadina sloeg. 'Hij heeft alleen maar contact gemaakt en de bal viel goed. Als Roger iets dichterbij had gestaan,

had hij 'm gevangen. Maar dat was niet het geval', zegt de bondscoach na afloop. De Dominicanen lieten simpelweg hun klasse zien, meent Meulens: drie van de honkslagen in de vijfde inning kwamen op het moment dat de slagman twee slag tegen had en dus bijna uit was. Meulens: 'Daarom spelen ze in de Major Leagues.'

Tom Stuifbergen komt op de heuvel. Vier jaar geleden speelde hij een hoofdrol in de tweede zege op de Dominicaanse Republiek. Nu mikt hij zijn eerste worp naast catcher Ricardo die de bal niet kan stoppen. Jose Reyes scoort 3-1. Na een honkslag van Edwin Encarnacion staat het 4-1. Nederland is in de volgende vier innings tamelijk kansloos. De Dominicaanse bullpen is te sterk. Na ruim drie uur spelen gooit closer Fernando Rodney de laatste bal van de wedstrijd. Schoop gaat strike-out. De Dominicanen sprinten naar de heuvel en vieren de zege door met één hand schuin omhoog te wijzen, als een boogschutter die net een pijl heeft afgeschoten. Nederland is de wereldtitel uit 2011 kwijt. De droom is uiteen gespat.

Na afloop ogen de Nederlandse spelers vermoeid, maar lijken zich ook te realiseren dat de Dominicanen vandaag te sterk waren. 'Overall gezien speelden zij een beetje beter.

*MET DE KLOK MEE
Nederland staat klaar voor de
halve finale van de WBC.*

*Hensley Meulens mocht de eerste
bal gooien. Hij heeft een Domini-
caanse moeder en een Nederlandse
vader. Naast hem de Dominicaan-
se oud-speler en bondscoach Felipe
Alou (78). In 2009 was Alou nog
manager van de Dominicanen
toen zij twee keer klopp kregen van
Nederland.*

*Enkele honderden Nederlandse
fans zien de halve finale.*

We hebben in het verleden laten zien dat we tegen ze opkunnen', zegt Leon Boyd in de catacomben van AT&T Park. 'Nu doet het een beetje zeer, maar als we terugkijken, is het goed voor het Nederlandse honkbal dat we de laatste vier haalden. Iedereen had ons afgeschreven als underdogs.' Bondscoach Meulens: 'Ik denk dat niemand dacht dat we zover konden komen, maar we hebben het gedaan en bewezen dat we een sterk team zijn.' Meerdere spelers hebben het direct na de wedstrijd al over 2017. Dan zijn talenten als Profar en Simmons mogelijk nog verder in hun ontwikkeling. Boyd: 'In 2017 willen we het toernooi winnen. Dan zijn we nog een beetje beter.' Werper Markwell: 'Voor 2017 ziet het er heel goed uit.' Een dag later pakt de Dominicaanse Republiek de wereldtitel door ook hun achtste wedstrijd te winnen. Puerto Rico moet er met 3-0 aan geloven.

2017

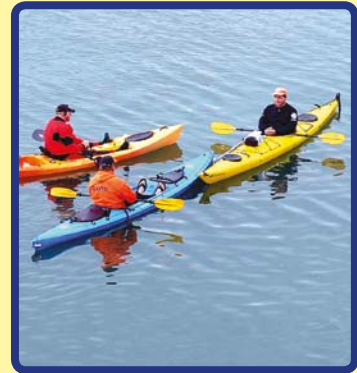
Nog voor de eindstrijd wordt gespeeld, waaieren de Nederlandse honkballers uit over de wereld, in de wetenschap dat dit team nooit meer in dezelfde samenstelling in actie zal komen. Wereldsterren als Andruw Jones en Wladimir Balentien vliegen naar hun werkgevers in Japan, profs als Roger Bernadina en Andrelton Simmons melden zich bij

McCovey Cove

Achter de bakstenen muur in het rechtsveld van AT&T Park in San Francisco ligt McCovey Cove, een inham die naar de baai van San Francisco leidt. Bij de opening van de inham staat een bronzen standbeeld van een honkballer die zijn geslagen bal nakijkt. Op de kop van het standbeeld legt een zeemeeuw zijn fluim. Tegen de voet slaapt een zwerfver. Het beeld is een eerbetoon aan de nog altijd zeer geliefde Willie Lee McCovey, van 1959 tot 1980 speler bij de Giants. Een van de beste Giantsspelers ooit. 'Stretch', zoals zijn bijnaam luidt, kwam in 2.588 wedstrijden tot 521 homeruns.

Tijdens thuiswedstrijden van de San Francisco Giants liggen kanovaarders in het water van McCovey Cove.

Gewapend met visnetten hopen zij een homerunbal te vangen. In 2007, toen buitenvelder Barry Bonds op jacht was naar het homerunrecord aller tijden, lagen er tientallen gelukszoekers. De recordbal ging aan hun neus voorbij: Bonds sloeg een bal over het hek in het midveld. Niet verwonderlijk gezien de omstandigheden in het stadion: koude zeelucht waait via McCovey Cove over de muur van het rechtsveld het stadion in. De toeschouwers moeten daarvoor ook in de zomer regelmatig schuilen tegen de kou en de wind is voor de spelers een extra uitdaging, weet ook de bondscoach Hensley Meulens. Sinds 2010 is hij slagcoach van de Giants en hij kent het stadion op zijn duimpje. 'Dit is geen stadion voor homeruns', zegt hij. 'Vorig jaar wonnen we de World Series en sloegen we maar 24 homeruns in 81 thuiswedstrijden.' Een homerun in McCovey Cove is bijna een utopie. Meulens: 'Het is heel moeilijk om de bal er daar uit te slaan. De wind waait

aan die kant het stadion binnen en houdt de bal tegen.' Een bord op de muur in het rechtsveld bevestigt dat. 'Splash hits', staat erop (splash=plons). Daaronder het getal 62. Dat is het aantal homeruns dat spelers van de Giants in de twaalfjarige geschiedenis van het stadion in de baai sloegen. Een periode waarin grofweg duizend thuiswedstrijden werden gespeeld. Homeruns van de tegenstanders worden niet geteld op het bord. •

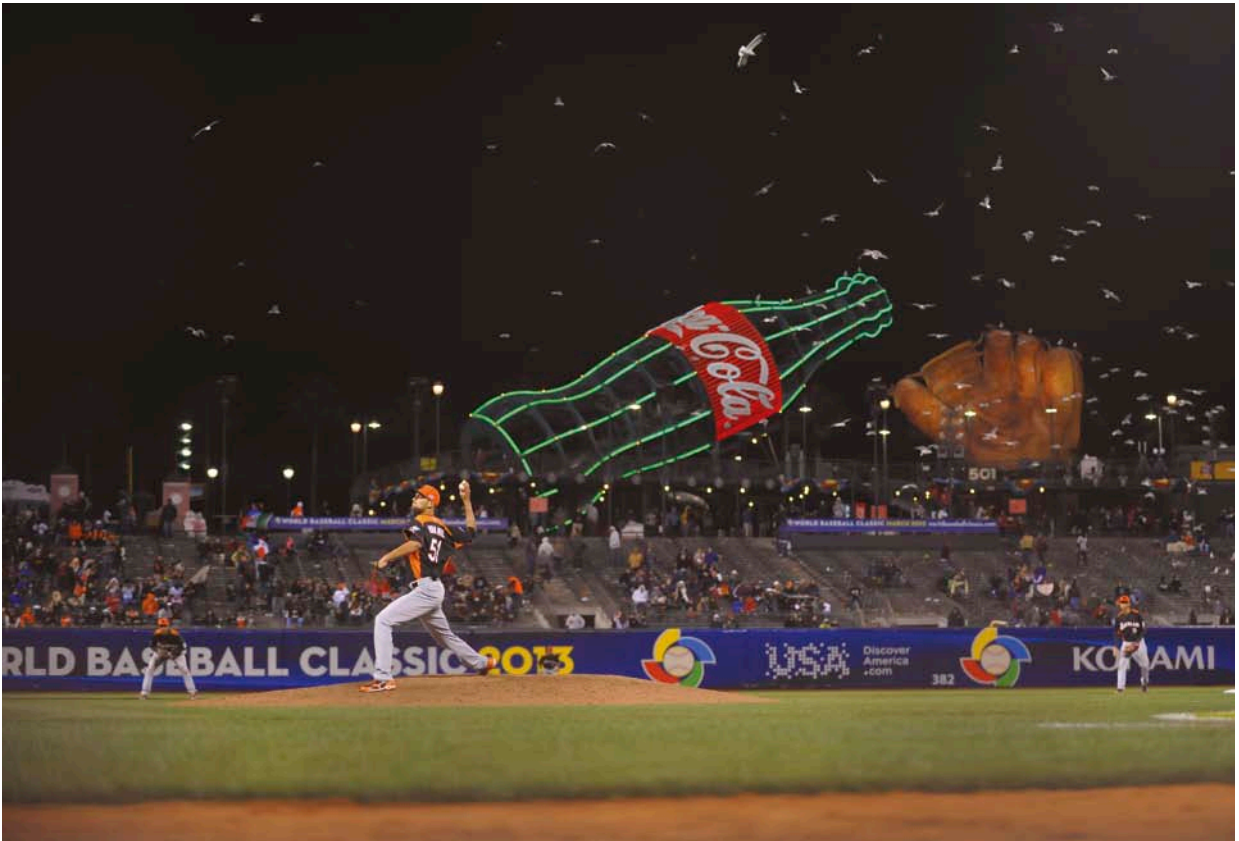

hun clubs uit de Amerikaanse Major League, Leon Boyd rijdt in zijn auto terug naar zijn Canadese woonplaats Vancouver en spelers als Michael Duursma en David Bergman vliegen terug naar Nederland.

Andrelton Simmons scoort in de eerste inning het enige Nederlandse punt.

In dertien jaar is het Nederlands team van goedwillende amateurs uit de hoofdklasse uitgegroeid tot een formatie van profs uit verschillende delen van het koninkrijk die zich kan meten met de wereldtop. Nederland presenteert zich op de eerste WBC in 2006 met een no-hitter van pitcher Shairon Martis tegen Panama, verbaast in 2009 met twee zeges op de Dominicaanse Republiek en weet nu de laatste vier te halen. The Kingdom of the Netherlands heeft zijn naam maar weer eens gevestigd in de honkbalwereld. Het wachten is op de volgende Classic in 2017. In het spelersshotel, nog maar een paar uur na afloop van de WBC 2013, neemt Robert Eenhoorn vast een voorschot. Zonder ironie klinkt het: 'In 2017 winnen we dit toernooi. Zeker weten.' •

1

2

3

4

1. Loek van Mil gooit. De meeuwen trekken het stadion binnen.

2. Reyes gaat tijdens de WBC volledig uit zijn dak na een belangrijke honkslag of strike-out. Blijheid zoals ieder mens die zou uiten, maar nu eens niet gehinderd door een deken van sportieve correctheid. In de Amerikaanse competitie is het in de regel not done om hevig uit je dak te gaan bij een homerun of een strike-out. Allemaal onderdeel van de ongeschreven regels in een spel dat vooral serieus moet worden genomen.

3. Robinson Cano en Jose Reyes zijn twee sterren die wel aanwezig zijn op de WBC. Superster Derek Jeter is afwezig door een blessure, maar diverse andere (Amerikaanse) sterspelers zijn bewust afwezig. Zij blijven liever bij hun club. Josh Hamilton, Andrew McCutchen en Justin Verlander doen dat. Ook Nederlander Jair Jurrjens kiest ervoor om bij de Baltimore Orioles een plek te bemachtigen. Sommige clubs oefenen druk uit op hun spelers om niet naar de WBC te gaan. Zo wordt voorkomen dat spelers nog voor het Amerikaanse seizoen begint een blessure oplopen.

4. Bondscoach Meulens groet de Dominicaanse bondscoach Tony Pena.

5. Meulens (rechts) en Profar (links) tijdens een persconferentie voorafgaand aan de halve finale.

5

13

OF

COACHES

Robert Eenhoorn over Meulens: 'Ik vind hem echt een natuurlijke leider en verwacht dat hij ooit als MLB-manager een kans zal krijgen. Het is een winnaar. Als je zo iemand in je omgeving hebt, moet je daar niet halfgebruik van maken, maar volledig.'

Hensley 'Bam Bam' Meulens

Meulens is eind jaren tachtig een groot talent dat veel homeruns slaat. Vandaar de bijnaam 'Bam Bam'. In de Major League breekt hij nooit echt door. Tussen 1989 en 1998 speelt de Curaçaoënaar 182 wedstrijden voor de New York Yankees, Montreal Expos en Arizona Diamondbacks. In 2002 hangt 'Bam Bam' zijn spikes aan de wilgen. Na zijn carrière werkt Meulens als coach in de

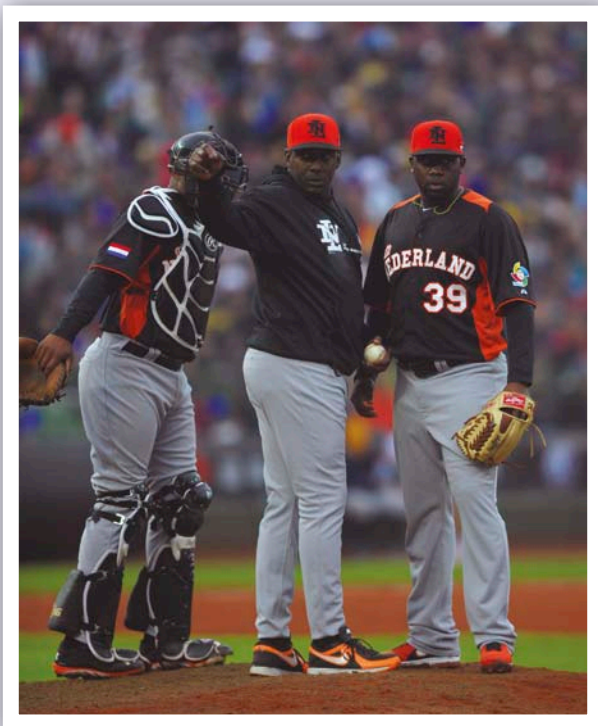
minor leagues voor de Baltimore Orioles, de Pittsburgh Pirates en de San Francisco Giants. In 2010 wordt hij hitting coach voor de Giants in de Major League. Met die ploeg behaalt hij in drie jaar twee keer het kampioenschap.

Tijdens de WBC is hij de manager van Oranje. Meulens staat aan het hoofd van een ervaren groep coaches die al jaren aan het Nederlands team verbonden is. Hij leidt het team als een club uit de Major League: de spelers hebben veel vrijheid zolang ze doen wat van hen verwacht wordt.

Na het toernooi is Meulens bondscoach af. Zijn werk bij de San Francisco Giants houdt hem van februari tot oktober bezig. Coachen op een EK zit er niet in. 'Als het geen toernooi van de Major League Baseball is, is het moeilijk voor mij om weg te gaan gedurende het seizoen', zegt Meulens.

Buiten het seizoen houdt hij zich wel bezig met de Nederlandse spelers die op Curaçao trainen. Dat zal Meulens blijven doen als hij daar tijd voor heeft, 'maar mijn baan is hitting coach bij de San Francisco Giants.' In december 2013 krijgen Nederlanders pas weer de kans om hem in eigen land aan het werk te zien. Dan zal hij clinics geven aan coaches.

Direct na afloop van de halve finale in San Francisco is 'Bam Bam' optimistisch over de komende jaren. 'Morgen begint de voorbereiding voor 2017', zegt hij na die wedstrijd. Die voorbereiding begint volgens hem met spelers als Profar, Simmons, Schoop, Bogaerts en Bernadina. 'Die zullen over vier jaar meer ervaring hebben. En we zullen ook de werpers beter moeten maken om een beter resultaat te halen', zegt Meulens. Na een kleine pauze sluit hij positief af: 'Het gaat goed. Het gaat goed.' •

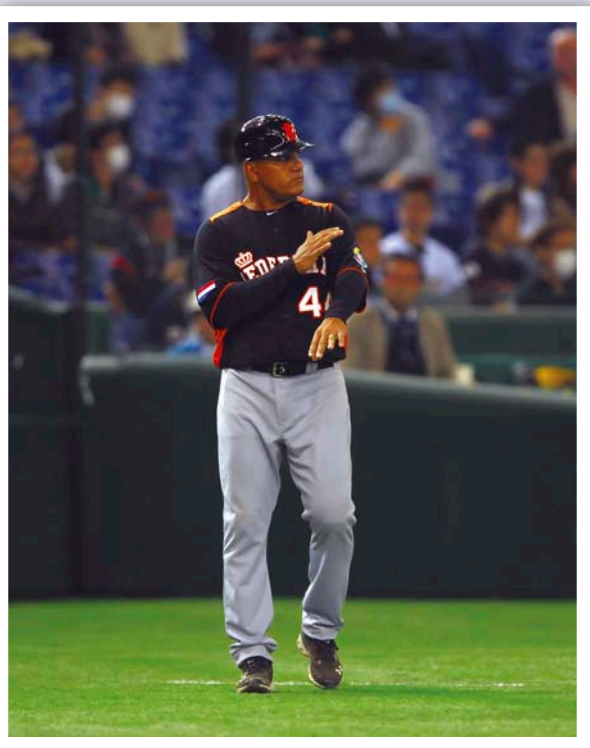
Meulens wisselt Martis in de wedstrijd tegen Taiwan.

Bullpen coach Steve Janssen.

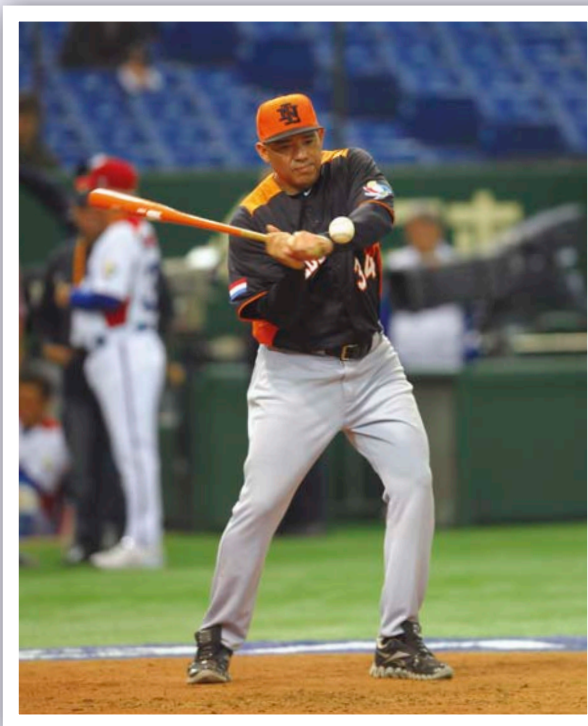
Pitching coach Bert Blyleven (rechts) en zijn assistent Steve Janssen.

Ben Thijssen, coach op het derde honk.

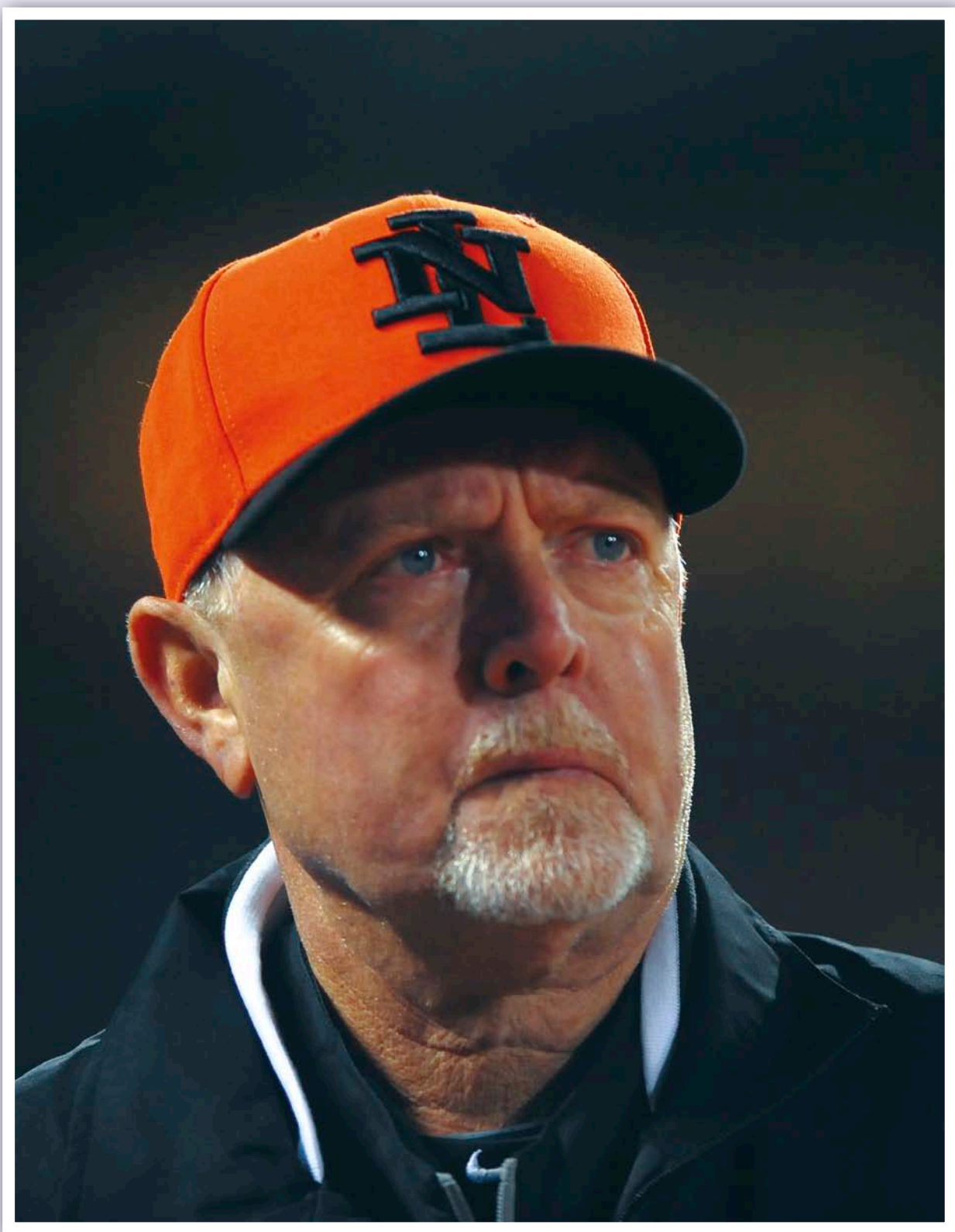
Bondscoach Hensley Meulens.

Wim Martinus, coach op het eerste honk.

Tweede van rechts slagcoach Tjerk Smeets.

Bert 'Bird' Blyleven

Bird, wil je alsjeblieft voor mij tekenen', roept een man van middelbare leeftijd door het hek naast AT&T Park. Hij houdt een knuppel en een bal omhoog. 'Bird Blaaij-lè-ven', zo klinkt Bert Blyleven in Amerika. Dat juist hij, werperscoach van het Nederlands team, geroepen wordt, is niet vreemd. Blyleven is lid van de Hall of Fame waar de beste spelers aller tijden uit de Major League worden geëerd. Zijn handtekening is geld waard. Blyleven, in 1951 geboren in Zeist en als kind via Canada naar Amerika verhuisd, won als speler twee keer de World Series. In 1979 met de Pittsburgh Pirates en in 1987 met de Minnesota Twins. In 22 seizoenen won hij 287 wedstrijden en verloor hij 250 potten. Met 3.701 strike-outs staat hij vijfde op de ranglijst aller tijden. Hij gooide 60 wedstrijden waarin de tegenstander geen enkel punt scoorde. Met deze shutouts is hij negende op de ranglijst aller tijden. Ondanks diverse blessures kwam *The Dutch Master* altijd – vaak sterker – terug. Hij schrijft zijn koppigheid en werklust toe aan zijn Nederlandse opvoeding.

De Amerikaan werd op het veld beroemd met zijn curveball, gemodelleerd naar zijn favoriete werper Sandy Koufax. Buiten het veld werd hij berucht vanwege zijn grappen. Hij stak schoenveters in de fik of stop-te slangen in het kleedhokje van spelers die bang voor slangen waren. Tommy Lasorda, de fameuze manager van de Los Angeles Dodgers met een buik als een biervat, was een van zijn bekendste slachtoffers. Na een wedstrijd in het voorjaar van 1989 tussen de

Dodgers en Blylevens Los Angeles Angels, gaf Lasorda een tv-interview. Bert Blyleven sprintte uit de dug-out. In zijn hand een bord vol met scheerschuur. Hij drukte de inhoud in Lasorda's gezicht.

De volgende dag speelden beide ploegen weer tegen elkaar. Lasorda zwoer wraak. Blyleven werd daarvan op de hoogte gesteld en nam maatregelen. Hij wist dat er onder de kleedhokjes in Dodger Stadium nog een extra ruimte was en verscheen de volgende dag gewapend met een hangslot op zijn werk. Blylevens eigen kleren verdwenen in een afgesloten ruimte en vervolgens hing hij de kleren van Willie Fraser, een pitcher van de Angels, ervoor in de plaats. In de vijfde inning van de wedstrijd floot Lasorda richting de Angels' dug-out. Blyleven keek op, Lasorda hield triomfantelijk een spijkerbroek in zijn hand, besprenkelde deze met de inhoud van een aansteker en stak de broek in de fik. Blyleven probeerde zijn gezicht in de plooi te houden. Fraser zocht na de wedstrijd naar zijn spijkerbroek. Blyleven keek van een afstand toe. 'Herinner je je die broek nog die Lasorda in de fik stak, die was van jou!' Blyleven 22 jaar later: 'Op de heuvel was ik serieus. Ik stond er iedere wedstrijd, 22 jaar lang, maar daarbuiten trapte ik het liefst lol.'

Blyleven kwam in 1993 eenmalig naar Nederland om met een Amerikaans team het World Port Tournament te winnen. Het Amerikaanse sporttijdschrift *Sports Illustrated* noteerde over dat bezoek dat Blyleven 'net zo leek te kraken als een 16^e eeuwse windmolen' en dat hij een homerun toestond aan een man 'met de afmeting van een Heineken biervat'. Blyleven nam het destijds luchtig op: 'De reden dat ik hier ben is simpel. Ik zat thuis niets te doen

en iemand zei, 'oh, we moeten hem terugsturen naar waar hij vandaan kwam.' Een nieuwe kans in de Major Leagues kreeg hij niet. 'Ik heb 22 jaar de kans gekregen om het spel te spelen dat kinderen graag spelen. Nu komt het moeilijkste deel: volwassen worden', zei hij toen.

Tegenwoordig is hij een mentor voor de Nederlandse spelers. Buiten de WBC houdt hij contact met ze en geeft hij advies. Hij noemt zichzelf 'Dutch', maar spreekt nauwelijks Nederlands meer en heeft nooit een Nederlands paspoort gehad. Voor hij in 2009 coach van Oranje was, leek hij niet erg betrokken. Andere verplichtingen zouden die betrokkenheid eerder in de weg hebben gestaan. Zo werd hij voor de WBC van 2006 ook als coach gevraagd, maar zijn dochter trouwde tijdens het toernooi en dus bleef Blyleven thuis. Hij voelt zich sterk met Nederland verbonden, herinnert zich de Nederlandse invloeden van zijn ouders levendig. De wilde grappen uit zijn spelersloopbaan blijven achterwege, maar de ontspannen sfeer blijft. Zoals wanneer hij tijdens het toernooi in de bus stapt en zegt: 'Ik heb nog nooit zo'n groep leuke mensen bij elkaar gezien', waarna hij kalm gaat zitten. De spelers lopen met hem weg. David Bergman: 'Hij krijgt onze pitchers op een ander niveau. Hij voegt energie, ervaring en een hoog denkniveau aan het team toe. Hij weet zijn ervaring goed over te brengen en ziet snel wat je verkeerd doet. Bij hem neem je aanwijzingen misschien net wat sneller aan dan bij andere coaches.' •

Helden in de polder

Terwijl Nederland de wereld rondreist op jacht naar honkbalroem, wordt in Hoofddorp een begin gemaakt met de bouw van een nieuw honkbalstadion. Op het eerste gezicht gaat het om een bescheiden complex met zo'n zevenhonderd zitplaatsen. Maar schijn bedriegt. Op deze winderige plek moet door plaatsing van tijdelijke tribunes een stadion voor zo'n 25.000 toeschouwers verschijnen. Die kunnen dan kijken naar wedstrijden tussen twee ploegen uit de Major League. Misschien is het in 2015 zover.

Nabeschuwing en voorbeschuwing

‘Ik vond alles eigenlijk goed’, zegt technisch directeur Robert Eenhoorn als hem in mei 2013 wordt gevraagd hoe hij op de WBC terugkijkt. ‘Ik kan mij niet herinneren dat ik weken achterelkaar zoveel plezier heb gehad in honkbal. Alles ging op een heel natuurlijke en ongedwongen manier goed. De hiërarchie klopte en de taakverdeling werd volledig geaccepteerd. Dit is een van de beste groepen die we ooit hebben gehad.’

De prestaties op de WBC worden door de voormalig Yankee nog hoger ingeschaald dan de wereldtitel. ‘De wereldtitel moet je nooit bagatelliseren, dat is een fantastische prestatie, maar speltechnisch gezien is deze prestatie nog knapper. Waar men bij de wereldtitel nog kon zeggen dat de topers niet aanwezig waren, waren die er nu wel. Ook dan spelen we gewoon mee met de top van de wereld. De critici die er nog waren, hebben we de mond gesnoerd.’

Het pad dat de honkbalbond na de recente successen moet volgen op weg naar meer succes is volgens Eenhoorn niet zo ingewikkeld: ‘We hadden twee jongens in de MLB, dat moeten er tien worden. Dat betekent dat we moeten investeren in een nog betere opleiding, moeten kijken naar de samenwerking binnen het koninkrijk, kortom: kijken naar hoe we dingen kunnen verbeteren om ervoor te zorgen dat er nog betere honkballers richting de VS vertrekken en doordringen in de MLB.’

SPELERS EN COACHES VAN HET NEDDER LANDS TEAM

Volgorde van informatie: rugnummer, naam, positie (IF=infielder, P=pitcher, OF=outfielder, C=catcher), slaat/gooit (links, rechts of switch-hitter) en geboortedatum.

DE SPELERS

4

Wladimir Balentien

OF R/R 7/2/1984

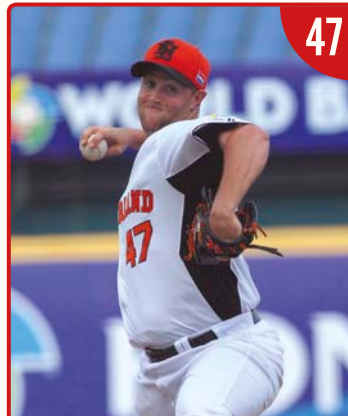
29

Jonathan Balentina

L/L 9/9/1989

47

David Bergman

P R/R 16/08/1981

2

Roger Bernadina

OF L/L 19/3/1988

1

Xander Bogaerts

IF R/R 1/10/1992

55

Leon Boyd

P R/R 30/08/1980

19

Rob Cordemans

P R/R 31/10/1974

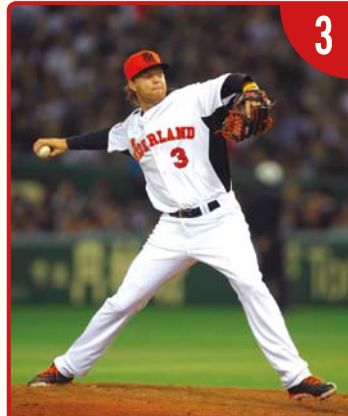
23

Quintin de Cuba

C L/R 9/9/1987

3

Berry van Driel

P R/R 26/12/1984

47 David Bergman

Speelde in 2003 voor het eerst in Oranje, al jaren vaste kracht. Kwam op alle drie edities van de WBC in actie. In 2007 de beste werper in de hoofdklasse. Stond bij de WK-zege in Panama in 2011 als closer op de heuvel in de finale tegen Cuba. Speelt voor Kinheim. Verliezende werper in de tweede wedstrijd tegen Japan (10-6 nederlaag). •

29 Jonathan Balentina

Een van de jongere spelers in Oranje. Zorgde voor een opmerkelijk moment tijdens de WBC. In de met 4-1 gewonnen wedstrijd tegen Australië in de eerste ronde loste hij David Bergman af. Dat optreden duurde niet lang. Met zijn eerste bal van de wedstrijd raakte Balentina de Australische linkshandige slagman Corey Adamson. Balentina werd prompt gewisseld. •

4 Wladimir Balentien

Balentien was een veelbelovende speler in de minor leagues. Speelde in 2008 en 2009 170 wedstrijden voor de Seattle Mariners en de Cincinnati Reds, maar kon nooit echt overtuigen. Verkaste in 2011 naar Japan en groeide uit tot populaire Homerun King in Japan. Speelde ondanks een sluimerende blessure goed tijdens de WBC en kwam tot een slaggemiddelde van .304. •

55 Leon Boyd

Groeide op in Canada. Werd in België ontdekt door pitching coach Steve Janssen. Met vrouw Jeanna actief als instructeur bij een honkbal- en softbalschool. Werd na de WBC van 2009 even prof in de minor leagues voor de Toronto Blue Jays. Opnieuw sterk optreden op de WBC met een ERA van 1.35 in zes wedstrijden. Speelt in 2013 voor Kinheim uit Haarlem. •

1 Xander Bogaerts

Geboren in Oranjestad op Aruba. Binnenvelder die in Amerika als groot talent wordt gezien. Sloeg in 2011 zestien homeruns in de minor leagues. Verhoogde dat aantal in 2012 naar twintig. Tweelingbroer van Jair. De Boston Red Sox stonden er op dat Bogaerts op het derde honk speelde tijdens de WBC. Werd gedurende het toernooi vervangen door Jonathan Schoop. •

2 Roger Bernadina

Aljaren speler van de Washington Nationals. Meestal reserve bij een van de beste teams in Amerika. Had zijn beste seizoenen in 2012 en haalde met de Nats de play-offs. Bijnaam: 'The Shark', vanwege zijn duiken bij vangballen in de stijl van een haai. Geboren op Curaçao. Woont buiten het seizoen in Den Haag. Kwam op de WBC tot een zeer mager slaggemiddelde van .136. •

3 Berry van Driel

Vervangende werper in Oranje. Gooit een gevaarlijke fastball. Hagenees. Debuteerde in 2002 voor ADO. Was eerder in zijn carrière veldspeler. Richt zich als A-sporter van NOC*NSF volledig op het honkbal. Stond in de met 16-4 van Japan verloren wedstrijd uit de tweede ronde een grand slam homerun toe. Dat leidde tot het veelzeggende ERA van 108.00. •

23 Quintin de Cuba

Speelde voor de New York Mets in de Dominicaanse en Venezolaanse zomercompetities, maar kon niet doorbreken en keerde terug naar zijn geboorteland Curaçao. Verhuisde in 2011 naar Nederland. Maakte in maart 2012 zijn debuut in het Nederlands team. De Cuba speelde alleen tegen Japan tijdens de WBC. Sloeg een honkslag in twee slagbeurten. •

19 Rob Cordemans

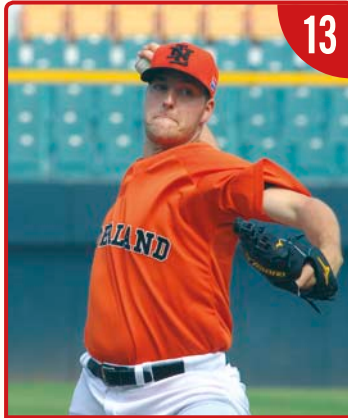
Steunpilaar van Oranje sinds zijn interlanddebuut in 1995. Zes keer Europees kampioen. Startende en winnende werper in de finale van het WK in Panama. Zeven keer uitgeroepen tot de beste werper van de Nederlandse hoofdklasse. Passeerde in 2012 Bart Volkerijk (150 zeges) als het gaat om de meeste overwinningen ooit in de hoofdklasse. Winnende werper tegen Australië. •

8

Michael Duursma

I F R/R 26/2/1978

13

Kevin Heijstek

P R/R 18/4/1988

7

Jonatan Isenia

P R 31/3/1993

74

Kenley Jansen

P R/R 30/9/1987

25

Andruw Jones

O F/DH R/R 23-4-1977

36

Diegomar Markwell

P L/R 8/8/1980

39

Shairon Martis

P R/R 30/03/1987

51

Loek van Mil

P R/R 15/9/1984

5

Bas Nooij

C R/R 26/11/1987

7 Jonatan Isenia

Tot de komst van Profar de jongste speler van Oranje. Rob Cordemans (38) had zijn vader kunnen zijn. Dat hij meedoet zegt ook iets over het tekort aan goede Nederlandse werpers en het oog dat Eenhoorn & Co hebben voor jonge talenten. Speelde in 2012 voor het eerst als prof voor de Baltimore Orioles in de Dominicaanse zomercompetitie. •

13 Kevin Heijstek

Kwam tussen 2005 en 2012 uit voor Neptunus in Rotterdam, niet ver van zijn geboorteplaats Dordrecht. In 2013 speler van Pirates in Amsterdam. Tijdens de WBC vooral meegenomen om op te treden als de wedstrijd er niet meer toe deed. Mocht bij een ruime achterstand in de eerste wedstrijd tegen Japan 2 2/3 innings op de heuvel staan. Kreeg twee punten tegen. •

8 Michael Duursma

Al jaren bij Oranje. Moest op de WBC supertalenten als Profar en Simmons voor zich dulden. In 2012 samen met Mervin Gario negende op de slaglijst van de hoofdklasse met een gemiddelde van .333. Kwam van 1998 tot en met 2001 uit voor de Amerikaanse universiteitsteams Purdue University en Cypress College. Verhuist in 2013 naar Amsterdam Pirates. •

36 Diegomar Markwell

De Toronto Blue Jays legden hem voor 750.000 dollar vast, maar Markwell kon het tussen 1997 en 2003 nooit echt waarmaken. Speelt in Nederland voor Neptunus. Viel in de aanloop naar het toernooi meer dan tien kilo af en presteerde op de WBC goed als startende werper. Gooide veruit de meeste innings (14 2/3) van alle Nederlandse werpers. Neef van Andrew Jones. •

25 Andrew Jones

Vergaarde roem bij de Atlanta Braves. Van 1998 tot en met 2007 sloeg hij nooit minder dan 26 homeruns. Daarna stokte het. Sinds 2007 sloeg hij er nooit meer dan 19 in één jaar (2010). De afgelopen twee jaar in dienst van de Yankees. In totaal behaalde hij 10 Gold Gloves en sloeg hij 434 homeruns in de Major League. Leider van Oranje. Speelt in 2013 in Japan. •

74 Kenley Jansen

In 2009 nog catcher bij Oranje. Gooide de bal harder naar de pitcher dan de pitcher naar hem. Werd omgevormd tot werper. Inmiddels gevaarlijke reliever bij de Los Angeles Dodgers. Kampte met hartproblemen. Die lijken nu verholpen. Aanvankelijk niet van de partij op de WBC. Voegde zich voor de halve finale bij de selectie na blessure van Jonatan Isenia. Speelde niet. •

5 Bas Nooij

Begon in 2009 in Oranje als bullpen catcher bij het World Port Tournament in Rotterdam. Bij de Pirates in Amsterdam was hij aanvankelijk reserve achter Sidney de Jong. Viel in de aanloop naar de WBC 2013 in eerste instantie zelfs af voor het trainingskamp in Arizona. Door blessures van catchers Shawn Zarraga en Spencer Kieboom mocht hij als nog meedoen. •

51 Loek van Mil

Debuteerde in 2005 in de hoofdklasse voor HCAW. Valt door zijn lengte (2.15 meter) erg op. The Dutch Windmill in de Amerikaanse pers. Eerst vastgelegd door de Minnesota Twins, later verhandeld aan de Los Angeles Angels of Anaheim en daarna weer aan de Cleveland Indians. Daar speelde hij het afgelopen seizoen in de minor leagues op double A en triple A-niveau. •

39 Shairon Martis

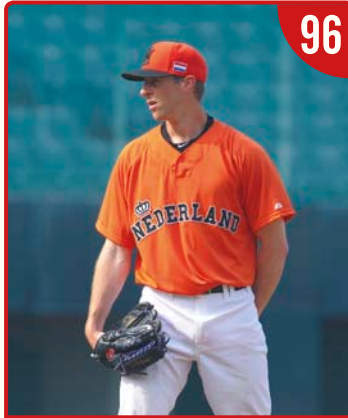
Startende werper. Speelde in 2008 en 2009 twintig wedstrijden voor de Washington Nationals. Kampte met overgewicht. Gooide in 2011 een no-hitter in de minor leagues. Dit was zijn tweede no-hitter: in 2006 gooide hij de enige no-hitter tijdens de World Baseball Classic door Panama geen honkslagen toe te staan. Speelt voor de Minnesota Twins. •

14

Randolph Oduber

OF R/L 8/12/1988

96

Mark Pawelek

P L/L 18/8/1986

10

Jurickson Profar

IF SWITCH/R 20/02/1993

21

Dashenko Ricardo

C R/R 3/1/1990

12

Kalian Sams

OF R/R 25/08/1986

46

Jonathan Schoop

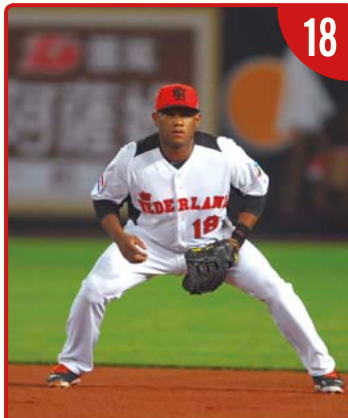
IF R/R 16/10/1991

9

Andrelton Simmons

IF R/R 4/9/1989

18

Curt Smith

IF R/R 9/9/1986

16

Hainley Statia

IF S/R 19/1/1986

10 Jurickson Profar

Wordt in Amerika als grootste talent van het land gezien. Sloeg bij debuut in de Major League direct een homerun. In negen wedstrijden kon hij dat niet voortzetten en zijn slaggemiddelde bleef op .176 steken. Werd voorafgaand aan de finaleronde toegevoegd aan het Nederlands team. Verving de geblesseerde De Caster. Speelde slechts één wedstrijd mee tijdens de WBC. •

96 Mark Pawelek

Debutant in Oranje uit Pasadena in Californië. Geboren in de staat Utah als zoon van een Amerikaanse vader en een Nederlandse moeder. Groot talent op de middelbare school. Werd in 2005 gedraft door de Chicago Cubs. Kon daar niet overtuigen, werd in 2008 ontslagen en speelde nog een jaar voor de Cincinnati Reds in de minor leagues. •

14 Randolph Oduber

In 2010 tekende hij een contract bij de Washington Nationals. Debutant in Oranje. Pakte zeer belangrijke vangbal in de eerste ronde tegen Australië. Stond in het veld als iemand van het trio Sams/Bernadina/Balenties niet kon spelen. Vestigde in de tweede wedstrijd tegen Cuba een WBC-record door drie honken te stelen. •

46 Jonathan Schoop

Speelt in de minor leagues voor de Baltimore Orioles. Speelde in 2004 al samen met supertalent Jurickson Profar in een team van de Nederlandse Antillen en won de Little League World Series. Tijdens de WBC samen met Andrelton Simmons de sterkste man in het slagperk met twee homeruns en zes binnengeslagen punten. Ving in Panama op het WK de winnende bal. •

12 Kalian Sams

Geboren in Den Haag en in 2006 door de Seattle Mariners vastgelegd. Debuteerde in 2004 in de hoofdklasse. Bijzonder snel op de honken. Werd met Oranje wereldkampioen in Panama. Op de WBC sloeg hij het winnende punt tegen Cuba binnen. Werd in april 2013 ontslagen door de Seattle Mariners en kort daarna door de San Diego Padres gecontracteerd. •

21 Dashenko Ricardo

Speelt sinds 2007 in de minor leagues. Eerst voor de Baltimore Orioles, later voor de San Francisco Giants die hem na het seizoen 2012 lieten gaan. Speelde in Amerika niet hoger dan single A, maar maakte een degelijke indruk achter de plaat. Verdienste net als Curt Smith een nieuw profcontract met zijn goede optreden. De Los Angeles Dodgers legden hem vast. •

16 Hainley Statia

In 2004 in de draft gekozen door de Anaheim Angels. Speelt sinds 2005 in de minor leagues. Was er in 2006 bij toen Nederland op de World Baseball Classic een no-hitter produceerde tegen Panama. Op het WK van 2007 – waar Nederland vierde werd – uitgeroepen tot beste verdedigende speler. Bereikte zowel bij de Angels als bij de Brewers het triple A-niveau. •

18 Curt Smith

Probeerde het bij de St. Louis Cardinals nadat deze club hem in 2008 in de draft koos en had aanvankelijk succes. In zijn eerste jaar in de minor leagues uitgeroepen tot speler van het jaar. In 2011 ontsloegen de Cardinals hem. Meest waardevolle speler van het WK in Panama. Kreeg na de WBC alsnog werk bij de Minnesota Twins. •

9 Andrelton Simmons

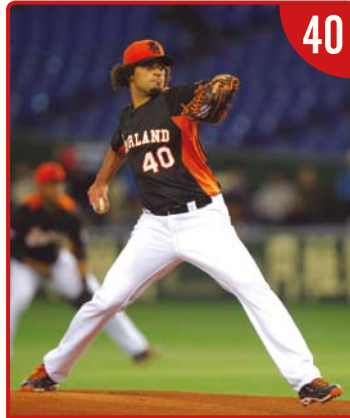
Groot talent op korte stop. Vanaf 2010 in drie jaar richting de Major League gesnel. Treedt bij de Braves in de voetsporen van andere Curaçaöëners als Jair Jurrjens en Andruw Jones. Gangmaker in het Nederlands team op de WBC. Kreeg de meeste slagbeurten (30) en was samen met Jonathan Schoop het meest succesvol (zes binnengeslagen punten en twee homeruns). •

26

Tom Stuifbergen

P R/R 26/09/1988

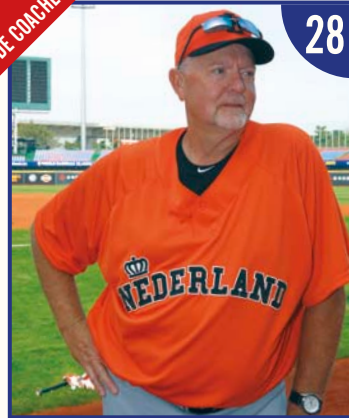

40

Orlando Yntema

P R/R 21/02/1986

DE COACHES

28

Bert Blyleven

PITCHING COACH

6

Robert Eenhoorn

BENCH COACH

15

Steve Janssen

BULLPEN COACH

34

Wim Martinus

EERSTE HONKCOACH

31

Hensley Meulens

MANAGER

38

Tjerk Smeets

HITTING COACH

44

Ben Thijssen

DERDE HONKCOACH

28 Bert Blyleven

Geboren in Zeist en op jonge leeftijd naar Canada verhuisd. Won twee keer de World Series. In 2011 toegelaten tot de Baseball Hall of Fame in Cooperstown als eerste honkballer met Nederlandse roots. Bekend vanwege zijn grappen. Bijnaam: The Frying Dutchman. Stak graag schoenveters van ploeggenoten in de fik. Sfeermaker in Oranje. Geeft werpers vertrouwen. •

40 Orlando Yntema

Net als Leon Boyd geboren in een ander land. Yntema kwam ter wereld in de Dominicaanse Republiek als kind van een Nederlandse vader en een Dominicaanse moeder. Speelde in vier seizoenen 52 wedstrijden in de Amerikaanse minor leagues. Wist niet door te breken bij de San Francisco Giants. Speler van Neptunus in Rotterdam. Begon aan de tweede wedstrijd tegen Cuba. •

26 Tom Stuifbergen

Speler van de Minnesota Twins, ook de club van Bert Blyleven en Jim Kaat. Kon in 2012 niet doorbreken omdat hij vlak voor vertrek naar Amerika een blessure opliep. Uitgeroepen tot beste werper van het WK 2011. In 2009 belangrijk op de WBC in het tweede duel tegen de Dominicaanse Republiek. Op de WBC van 2013 wierp hij wisselvallig. Speelde in de halve finale. •

34 Wim Martinus

In 1963 geboren op Aruba. Speelde bijna zeshonderd wedstrijden in de hoofdklasse. Voormalig international. Sinds 2006 coach bij Oranje. In Panama coach op het derde honk. Tijdens de WBC 2013 actief op het eerste honk. Heeft een gezellige familie. 'Het is bij ons thuis net de Cosby family.' In 2013 coach bij Kinheim in Haarlem. •

15 Steve Janssen

Belg in Oranje was ooit catcher in de Belgische competitie. Woont in Antwerpen. Tijdens de WBC assistent van Bert Blyleven. Zorgde voor de warming up van de spelers in de bullpen. Normaal gesproken is hij de pitching coach van Oranje bij toernooien als het EK en de Haarlemse Honkbalweek. In 2013 bondscoach bij het World Port Tournament in Rotterdam. •

6 Robert Eenhoorn

Technisch directeur van de KNBSB. Verving Brian Farley in de dug-out. Kwam tussen 1994 en 1997 in actie voor de New York Yankees en de Anaheim Angels. Inzetbaar wanneer nodig en anders bankzitter. Zelf noemt hij zich een 'four A-player'. Geen triple A en geen Major League. Oprichter van de Unicorns in Rotterdam en grondlegger van de honkbalrevolutie in Nederland. •

44 Ben Thijssen

Voormalig hoofdcoach van de Twins uit Oosterhout. In 2001 door Robert Eenhoorn bij Oranje gehaald. Was er in 2005 bij toen Nederland in eigen land de halve finale van het WK haalde. Geboren op Curaçao. Belangrijk onderdeel van de honkbalrevolutie. Woont op Curaçao. Werkt als landmeter. Begeleid tevens de internationals die op Curaçao verblijven in de winter. •

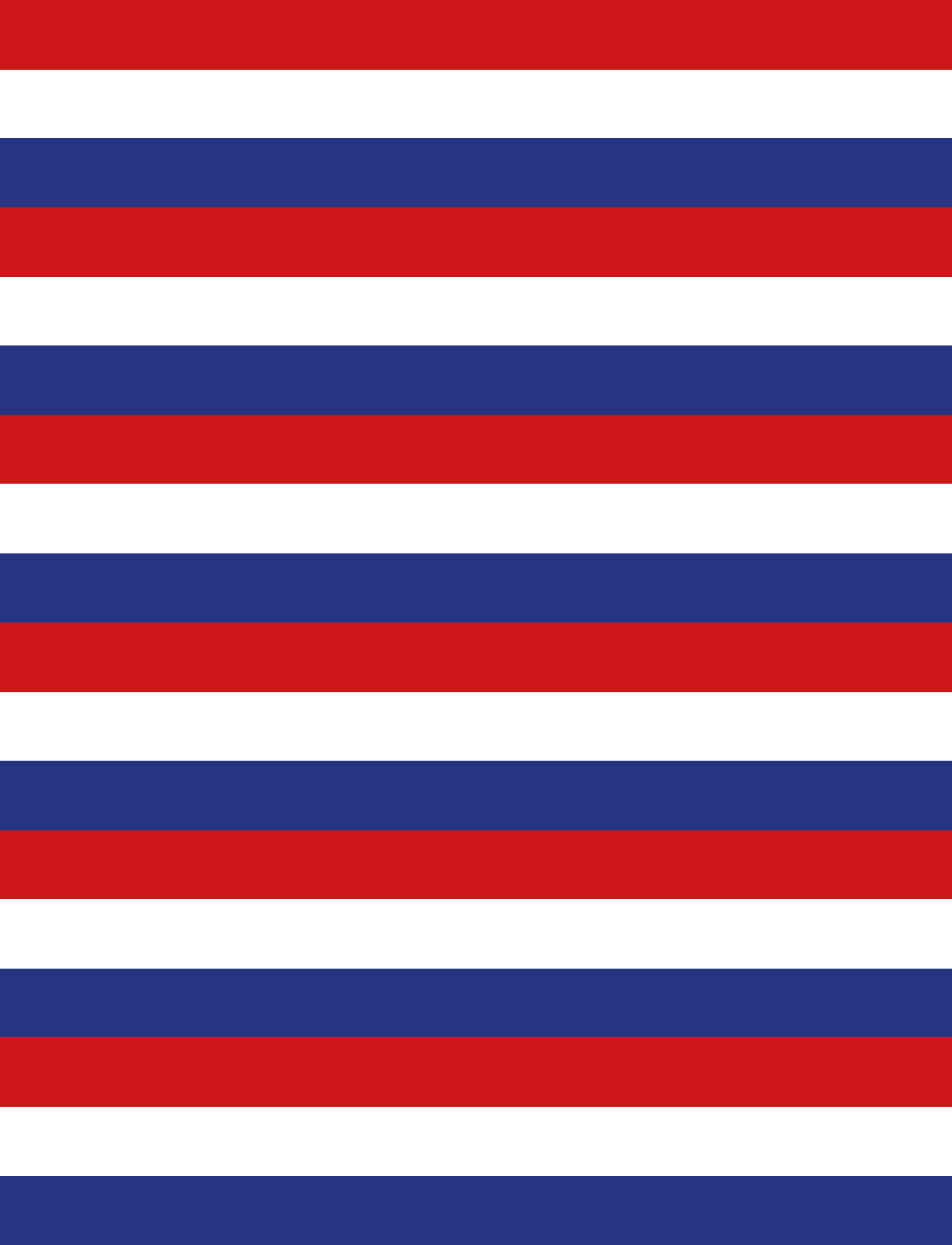
38 Tjerk Smeets

Maakte in 2003 zijn debuut in Oranje als catcher, inmiddels gestopt. Hij sloeg op het World Port Tournament van 2003 een homerun tegen Zuid-Afrika. Het was zijn eerste slagbeurt in zijn eerste officiële wedstrijd, nadat hij eerder debuteerde in een oefenwedstrijd tegen Taiwan. Was in Panama niet alleen assistent-coach maar ook dag en nacht bereikbaar voor de pers. •

31 Hensley Meulens

Kwam als speler tussen 1989 en 1998 in 182 wedstrijden voor de New York Yankees, Montreal Expos en Arizona Diamondbacks. Sloeg in 2000 de winnende punten binnen tijdens de historische wedstrijd tegen Cuba op de Olympische Spelen van Sydney. Kwam als coach in actie op de Spelen van Athene en tijdens de WBC 2009. Voor aanvang van de WBC 2013 tot manager benoemd. •

Begrippenlijst

Een overzicht van vaak in dit boek gebruikte honkbaltermen en de betekenis.

Breaking ball – Een categorie worpen die niet recht op de slagman afkomt zoals een fastball. De baan van de geworpen bal wijkt door de meegegeven spin af. Deze bal kan naar beneden bewegen ('breaken') of scherp naar de zijkant. Voorbeelden hiervan zijn een curveball, knuckle-curve of een slider. Een breaking ball is door de onregelmatige beweging van de bal moeilijker te vangen voor een catcher dan de fastball. De breaking ball stuitert regelmatig vlak voor de catcher op de grond. De Nederlandse werper Diegomar Markwell gooit vaak een breaking ball.

Bullpen – Plek waar de relief pitchers (kortweg: relievers, zie 'reliever' elders in deze lijst) zich opwarmen. Vaak afgeschermd van het veld, bijvoorbeeld onder de tribunes in het buitenveld. In San Francisco bevinden de bullpens zich achter het eerste honk en het derde honk naast het veld.

Change-up – Een change-up kenmerkt zich door zijn deceptie. De geworpen bal heeft alle eigenschappen van een fastball. Het grote verschil is dat een goede change-up zo'n 15 kilometer per uur langzamer is dan zijn snellere broer, de fastball. Wordt gegooid met dezelfde armsnelheid, maar door een andere manier van vasthouden gaat de bal minder snel. Door de lagere snelheid ten opzichte van de fastball kan de slagman in verwarring worden gebracht en kan hij bijvoorbeeld te snel slaan. Inter-

national Rob Cordemans is een werper die berucht is om zijn change-up.

Catcher – De catcher (achtereenvanger) is de leider van het veld. Hij neemt plaats achter de thuisplaat en is de enige die het gehele veld voor zich heeft en daarmee dus ook een andere kijk op het spel heeft dan de andere veldspelers. De catcher communiceert met de werper door handgebaren te maken tussen zijn benen. Zo kunnen werper en catcher de locatie en de soort worp bepalen. De meeste catchers zijn groot en sterk. Waarom? Hurk maar eens een seconde of vijftien. En dat dertig keer achterelkaar. Dat doet een catcher dus iedere inning, negen innings lang. Hij is ook in staat om een time-out aan te vragen. In die tijd kan hij met de werper overleggen over de te voeren strategie. De catcher is vaak minder snel op de honken. Sidney de Jong was jarenlang de vaste catcher en leider van het Nederlands Team. Tijdens de derde editie van de World Baseball Classic was Dashenko Ricardo de vaste catcher.

CEB – Confederation of European Baseball, de Europese honkbalbond.

Closer – Dit is de werper die als laatste op de heuvel staat. Hij gooit de wedstrijd uit (to close: afsluiten). Een closer gooit vaak de laatste negende inning, maar het komt ook voor dat hij meer dan één inning gooit. Vaak is de closer een werper die erg hard gooit en daardoor moeilijk te raken is. Beroeemde closers: Aroldis Chapman, Cubaan van de Cincinnati Reds en Mariano Rivera, Panamees van de New York Yankees. David Bergman was de man die de negende inning gooide in de WK-finale tegen Cuba. Loek van Mil was de Nederlandse closer op de WBC. Zo hield hij tegen Australië de

voorsprong vast. Ook Kenley Jansen zou voor die rol in aanmerking zijn gekomen als hij had gespeeld (Jansen bleef in de halve finale langs de kant).

Coach – In het honkbal zijn de taken strikt verdeeld. De hoofdcoach, in het honkbal: manager, is de spin in het web. Hij geeft op de belangrijkste momenten tekens door aan de honkcoaches. De eerste honkcoach geeft dan bijvoorbeeld een honkloper op het eerste honk opdracht om te stelen. Ook kan een honkcoach zelfstandig beslissingen nemen, zoals de derde honkcoach die aangeeft of een honkloper genoeg tijd heeft om de thuisplaat te bereiken. De hitting coach is verantwoordelijk voor de slagploeg. Geeft aanwijzingen en instructies. Tijdens de WBC had Nederland naast een pitching coach (Bert Blyleven) ook nog een bullpen coach (Steve Janssen) die in de bullpen de werpers hielp bij het opwarmen.

Curveball – Bij een curveball, een voorbeeld van een breaking ball (zie 'breaking ball' elders in deze lijst), wordt de baan tijdens de vlucht onregelmatig. Vaak een specialiteit, minder vaak voorkomend dan bijvoorbeeld de fastball. Essentieel bij een curveball is de manier waarop de bal bij de naden wordt vastgehouden en de polsbeving. In de regel wordt de curve minder vaak geworpen dan de fastball. Bert Blyleven was een specialist, gooide de curveball zo krom als een banaan. De Nederlander David Bergman gooit hem ook.

Designated hitter (aangewezen slagman) – De aangewezen slagman komt in het slagperk in plaats van de werper en staat niet in het veld. Vaak is dat een speler die niet uitblinkt in rennen of vangen, maar die wel een sterke slagman is. Een

bekende aangewezen slagman in de Major League is David Ortiz van de Boston Red Sox (Ortiz speelt daarnaast ook op het eerste honk). Tijdens de WBC hoeft de werper niet te slaan en wordt er gebruik gemaakt van een aangewezen slagman.

Draft – De jaarlijkse periode waarin jonge spelers geselecteerd worden. In Amerikaanse sporten kiezen sportclubs jaarlijks uit amateurspelers zoals middelbare scholieren en universiteitsspelers (ook wel: collegespelers). Een voor een mogen de clubs een speler uitkiezen. De club die het jaar ervoor het slechtste heeft gepresteerd, mag doorgaans als eerste kiezen. Zo heeft de slechtste club de grootste kans om zich te versterken en uit de kelder van de competitie te klimmen. De spelers die als eersten worden gekozen krijgen vaak een miljoenencontract. Nederlanders doen niet zo vaak in de draft mee, maar worden in Nederland opgepikt door scouts en gaan meestal niet eerst naar een Amerikaanse universiteit.

Double play (dubbelspel) – Actie waarbij twee spelers in één actie worden uitgemakt. Meest bekende variant is het dubbelspel via het tweede honk naar het eerste honk. Voorbeeld: er staat een honkloper op het eerste honk. De slagman slaat de bal over de grond richting de korte stop. De korte stop pikt de bal op, gooit razendsnel naar de tweede honkman, die tikt het tweede honk aan en gooit naar het eerste honk. De bal is eerder op het eerste honk dan de slagman. Twee man uit. Andreton Simmons en Jonathan Schoop verzorgden veel dubbelspelen voor Nederland tijdens de WBC. Het meest spectaculaire dubbelspel kwam op naam van Simmons: hij rende naar het midveld, ving daar de ge-

slagen bal en gooide zo snel naar het eerste honk dat de honkloper niet op tijd terug was en dus ook uit was.

Earned Run Average (verdiend punt gemiddelde) – Een verdiend punt is een punt dat volledig voor de rekening van de werper komt, met andere woorden een punt dat zonder fout van de overige veldspelers tot stand komt. Het ERA is het gemiddeld aantal verdiende punten tegen dat een werper per negen innings incasseert. Berekening ERA: aantal verdiende punten gedeeld door aantal gegooide innings, uitkomst vermenigvuldigd met negen. Als de werper één inning gooit en zes verdiende punten tegen krijgt, dan bedraagt zijn ERA 54.00 (Zes gedeeld door één is zes, zes keer negen is 54). Men geeft een ERA dus aan met twee cijfers achter de punt.

Een ERA beneden de 3.00 geldt als zeer goed. Een ERA in de buurt van 6.00 wordt als zeer matig beschouwd. Clayton Kershaw was in 2011 en 2012 op dit gebied de beste in de Major League met een ERA van 2.28 (in 233 1/3 innings) in 2011 en een ERA van 2.53 (in 227 2/3 innings) in 2012. De 1/3 staat voor een slagbeurt waarin één hitter of honkloper uitging.

In ons land kreeg Rob Cordemans in 2012 in 80 2/3 innings slechts 2 earned runs tegen. Dit leverde een onwaarschijnlijk laag ERA van 0.22. De 2/3 staat voor twee van de drie uit. In die 80 2/3 innings kreeg hij 2 earned runs tegen. Eerst 2 delen door 80 2/3. De uitkomst van die deling vermenigvuldigen met 9 en je komt op 0.22. Tijdens de WBC kregen de Nederlanders Pawelek, Van Mil en Balentina geen verdiende punten tegen, maar wierpen uiteraard een klein aantal innings.

Error (veldfout) – Een speler maakt een fout bijvoorbeeld door een makkelijk te vangen bal te laten vallen. In het top honkbal bepaalt een official scorer of er sprake is van een veldfout of een honkslag.

Fastball – Meest voorkomende worp in het honkbal. Een snelle worp, waarvan de snelheid vaak tussen de 140 en 160 kilometer per uur ligt. De bal gaat rechtdoor. Anders dan bij worpen die van richting veranderen zoals de curveball (boogbal). De fastball kan op verschillende manieren worden gegooid. Bij de standaard fastball houdt de werper wijsvinger en middelvinger over de naden van de bal en geeft met een snelle polsbeweging de bal een maximale spin. Een variant is de split finger fastball. Hierbij houdt de werper de wijs- en middelvinger meer uit elkaar aan de bovenkant van de ball ('split finger') en dat zorgt ervoor dat de bal op het laatst naar beneden beweegt.

Gestolen honk – Bij een gestolen honk is een honkloper op eigen kracht een honk verder gekomen. Vaak is het een kat-en-muisspeltje. Een rechtshandige werper staat met zijn rug naar het eerste honk. Dat geeft de honkloper op het eerste honk de gelegenheid naar het tweede honk te sprinten als de werper met zijn worp begint. De pick-off is een gevaar voor de honksteler. Bij een pick-off gooit de werper de bal snel naar het eerste honk, in plaats van naar de catcher, zodat de honkloper wel dicht bij het honk moet blijven. Als de eerste honkman de honkloper met de bal aantikt voordat deze terug is op het eerste honk, dan is de honkloper uit.

Homerun – Bij vrijwel alle homeruns wordt de bal over de omheining in het

buitenveld geslagen. De slagman kan vervolgens in zijn eigen tempo de honken aflopen. Bij een 'inside the park home-run' blijft de bal in het speelveld en loopt de slagman razendsnel alle honken af, voordat de bal op de thuisplaat is. Uiterst zeldzaam in het tophonkbal, gegeven de snelheid waarmee de buitenvelders de bal gooien.

Nederland sloeg vijf homeruns tijdens de WBC. Simmons en Schoop sloegen er ieder twee. Smith joeg de bal één keer over het hek. In de eerste wedstrijd tegen Japan in de tweede ronde kreeg Nederland liefst zes homeruns tegen. De mooiste variant van de homerun? De grand slam homerun: met drie man op de honken slaat de slagman een homerun. De Japanner Hayato Sakamoto deed het tegen Nederland. Werper Berry van Driel was zijn slachtoffer.

IBAF – International Baseball Federation, de internationale honkbalfederatie. Van origine een amateurbond. Worstelt met de overgang naar profsport. Het IBAF-WK is inmiddels verdwenen van de kalender ten faveure van de World Baseball Classic, georganiseerd door Major League Baseball (MLB).

Losing pitcher (verliezende werper) – De pitcher die de nederlaag in zijn schoenen krijgt geschoven. Als een werper toestaat dat een speler op de honken komt die de tegenpartij op beslissende voorsprong zet, krijgt die werper de nederlaag toegewezen. Voorbeeld: het staat 5-5 en de honken zijn leeg. Een werper geeft vier wijd aan de slagman. Vervolgens wordt de werper gewisseld. De vervangende werper staat daarna meerdere honkslagen toe. De honkloper die met vier wijd op het eerste honk kwam, scoort zo het winnende punt. Toch gaat

de nederlaag naar de werper die gewisseld werd. Hij stond immers toe dat de eerstgenoemde honkloper op het honk kwam.

Major League Baseball (MLB) – De hoogste Amerikaanse profcompetitie die wordt beschouwd als de sterkste competitie ter wereld. Bestaat uit dertig teams verdeeld over twee leagues met sinds 2013 ieder vijftien teams. De National League en de American League. Een verschil tussen de leagues vormt de rol van designated hitter (zie eerder in deze begrippenlijst). Iedere League heeft drie divisies: East, West en Central. De winnaar van de American League treft de winnaar van de National League in de World Series.

Niveaus in het Amerikaanse honkbal – Eerst komt de rookie league, het laagste profniveau in het Amerikaanse honkbal. De competitie loopt gewoonlijk gedurende de zomer en er zijn profcompetities in onder meer Arizona (Arizona League), in Florida (Gulf Coast League) in de Dominicaanse Republiek (Dominican Summer League) en Venezuela (Venezuelan Summer League). Een niveau hoger dan de rookie league is de advanced rookie league. Dan volgt single A (A) en advanced single A (A+). Vervolgens double A (AA) en uiteindelijk het hoogste niveau in de minor leagues: triple A (AAA). Jonge spelers uit Europa krijgen vaak eerst een zomer de kans om te wennen in de rookie league, als ze goed genoeg zijn, mogen ze terugkomen. Alle dertig Amerikaanse profclubs hebben minstens één team op ieder niveau in de minor leagues. Je kunt een niveau overslaan op weg naar de Major League, maar de meeste spelers doorlopen alle niveaus. Voor Nederlanders blijkt vaak het double A-niveau al het eindstation. Het

duurt gemiddeld zo'n vijf tot zeven jaar voordat een speler uit de rookie league, de Major League haalt.

No-hitter – De naam zegt het al: wedstrijd waarin de slagploeg geen enkele honkslag produceert. Dat betekent niet dat er van dat team geen honklopers op de honken zijn geweest. Vier wijd, geraakt werper en een veldfout tellen namelijk niet als een honkslag. Er kan dus wel wat fout gaan tijdens een no-hitter (zie elders in deze begrippenlijst). Dat is dan ook het belangrijkste verschil met de perfect game: daarin mag niets mis gaan. Laatste voorbeeld: Een speler slaat een hoge bal. Er zijn nog geen honkslagen geproduceerd. De verrevelder laat de bal uit de handschoen vallen. De slagman is veilig op het eerste honk. Die klap telt dan niet als een honkslag, maar wordt als een veldfout gezien. Dus een speler kan via een klap op de honken komen, zonder een honkslag te produceren. Na de bovenstaande klap is nog steeds sprake van een no-hitter. Opmerkelijk voorbeeld: werper Francisco Liriano wierp in 2011 een no-hitter voor de Minnesota Twins. Liriano gooide ook zes keer vier wijd in die wedstrijd.

Passed ball (doorgesloten bal) – De catcher laat een geworpen bal door die hij eigenlijk moest stoppen. Anders dan bij de wilde worp (zie elders in deze begrippenlijst), waarbij de werper schuldig is. Als er sprake is van een passed ball en er staat een honkloper op het derde honk, kan de honkloper proberen te scoren.

Perfect game – De voor een werper perfecte wedstrijd. Alle 27 slagmensen (drie per inning, dus 27 in totaal) worden terug naar de dug-out gestuurd. Hierin mag dus,

anders dan bij de no-hitter, niets misgaan. De derde honkman die een hoge bal uit zijn handschoen laat vallen: weg perfect game. Een slagman die met vier wijd op de honken komt: dááág perfect game. Een slagman die geraakt wordt door de werper: einde perfectie. Zowel pitcher als veldspelers moeten perfect zijn. Als een perfect game wordt gegooid is er tevens sprake van een shutout en een no-hitter. De Japanse werper Yu Darvish (Texas Rangers) overkwam het ergste wat er op dit gebied kan gebeuren. In een wedstrijd tussen de Texas Rangers en de Houston Astros op 2 april 2013 was hij maar liefst acht innings perfect. In de negende inning kreeg hij twee man uit. Nog één uit en hij zou perfect zijn. Pas bij zijn 111e worp van de wedstrijd ging het mis. Marwin Gonzalez sloeg een honkslag door de benen van Darvish. Einde perfectie.

Pinch-hitter – Komt aan slag ter vervanging van een andere speler. De pinch-hitter verdwijnt vaak na één slagbeurt weer naar de dug-out. Soms komt hij na zijn slagbeurt ook in het veld. Als een coach weet dat een van zijn reserves goed presteert tegen een bepaalde werper, kan hij die als pinch-hitter inzetten.

Pitcher (de werper) – Zijn worpen bepalen of de slagploeg voet aan de grond krijgt. Wordt beschouwd als de belangrijkste man op het veld. Zoals de Amerikanen zeggen: 'It is all about pitching.' Het draait allemaal om het werpen. Het liefst blijft de startende werper zo lang mogelijk staan zodat de vervangende werpers (de relievers) niet te snel aan het werk moeten.

Relief pitcher of reliever (vervangende werper) – Een werper die op de heuvel

komt als de startende werper het moeilijk krijgt. Relievers komen voor korte of langere tijd op de heuvel. Sommige relievers worden zelfs ingezet voor één slagman. Vandaag de dag wordt meer gebruik gemaakt van relievers dan in het verleden.

Rookie (eerstejaarsspeler) – De rookie wordt geacht geen al te grote mond te hebben en naar oudere spelers te luisteren. Traditie in Amerika: de rookies moeten tijdens de laatste uitwedstrijd van het seizoen verkleed op de club verschijnen. Zo werden de rookies van de Washington Nationals in 2011 als de smurven uitgedost en deelden zij in die outfit handtekeningen uit aan fans. Ook gingen ze in de smurvenoutfit mee in de spelersbus. De beste rookie in de Major League wordt tot 'rookie of the year' verkozen.

Run batted in (binnengeslagen punt) – Een slagman die een honkloper binnenslaat wordt een 'binnengeslagen punt' ('run batted in') toegeschreven. Afkorting: RBI. De slagman kan ook een punt binnenslaan door zelf uit te gaan. Bijvoorbeeld door de verre bal die Kalian Sams sloeg tegen Cuba in de tweede ronde van de WBC. Sams werd uitgevangen, maar Andrew Jones kon vanaf het derde honk scoren op de knal. Sams kreeg een RBI op zijn naam. Er zijn situaties waarin geen RBI wordt toegekend. Bijvoorbeeld in deze situatie: de honken zijn vol. Als de slagman de bal met nul uit in een dubbelspel slaat, maar het punt scoort vanaf het derde honk, dan geldt dit niet als een RBI. Als een veldspeler een fout maakt na een geslagen bal en er komt toch een punt binnen, dan kan het zo zijn dat er geen RBI toegekend wordt.

Save – Een save verdien je als werper door in de laatste drie innings van de wedstrijd een voorsprong met succes te verdedigen. Je moet dan wel de werper zijn die als laatste op de heuvel staat voor het winnende team. Een closer zal in de regel veel saves achter zijn naam krijgen. Een werper kan niet de winnende werper zijn en tegelijkertijd een save op zijn naam krijgen. Verwar 'save' niet met het in het honkbal ook gebruikte begrip 'safe' (= veilig). De laatste term betekent dat de honkloper op tijd op een honk arriveert, dan wel op tijd de thuisplaat passeert.

Slaggemiddelde – Het slaggemiddelde geeft aan hoeveel honkslagen een slagman gemiddeld in één slagbeurt slaat. Het is dus een (tiendelige) breuk, te berekenen door het aantal honkslagen te delen door het aantal slagbeurten. Als een slagman vier honkslagen heeft geslagen in tien slagbeurten dan bedraagt zijn slaggemiddelde 0.400, afgekort .400. Het slaggemiddelde begint dus met een nul of met een punt. Een slaggemiddelde van .300 is in de Major League goed. Een slaggemiddelde van boven .400 komt bijna nooit voor in de Major League. Een slagman krijgt niet elke keer dat hij aan slag is een slagbeurt; zo tellen vier wijd en geraakt werper niet als slagbeurt. Wel zo eerlijk, want je kunt een slagman niet kwalijk nemen dat hij een wijd laat gaan of dat hij door de geworpen bal geraakt wordt.

Spring training – Voorjaarsvoorbereiding, de jaarlijkse seizoensvoorbereiding. Wordt in Amerika afgewerkt in de ook 's winters warme staten Florida en Arizona zodat de spelers onder goede omstandigheden kunnen trainen. In steden als Pittsburgh en Chicago is het in het voorjaar nog erg

---

koud. Dat hindert de training. Ook het Nederlands team reisde de afgelopen jaren naar Florida en Arizona voor spring training.

Strike-out – Fenomeen waarbij de slagman drie slag te verwerken krijgt en dus uit is.

Shutout – Bij een shutout krijgt de werper in negen innings geen enkel punt tegen. Zijn daar twee werpers voor nodig, dan is er geen sprake van een shutout, maar kun je wel zeggen dat het team de tegenstander op een shutout heeft gehouden. Bert Blyleven wierp er zestig en staat daarmee negende op de ranglijst aller tijden in de Major League. Walter Johnson heeft met 110 de meeste shutouts, gevolgd door Pete Alexander met 90.

Umpire (scheidsrechter) – Het zijn er altijd meerdere, afhankelijk van het niveau waarop gespeeld wordt. Bij het WK was er een scheidsrechter achter de thuisplaat, een achter het eerste honk en een bij het derde honk. In de Major League staat ook een scheidsrechter bij het tweede honk. Tijdens de World Series komen daar zelfs twee buitenveldscheidsrechters bij: op de lijn in het linksveld en op de lijn in het rechtsveld.

Winning pitcher (winnende werper) – In de Major League wordt die werper omschreven als de man die als laatste gooide voor de inning waarin zijn team voor het laatst in de wedstrijd de leiding pakte. De man die de score bijhoudt ('official scorer'), heeft enige vrijheid in het bepalen van de winnende werper als er vervangende werpers in actie zijn gekomen. De 'official scorer' kan dan bepalen wie hij het meest

effectief vond en die speler de zege toedelen.

Vier wijd – De werper gooit de bal vier keer buiten de slagzone en de slagman slaat niet op de geworpen bal. De slagman krijgt een vrije loop naar het eerste honk. In het Engels heet dit 'base on balls', afgekort als 'BB' ('ball'=wijd).

Wild pitch (wilde worp) – De naam zegt het al: de worp van de werper is dermate ongecontroleerd dat de catcher de bal onmogelijk kan vangen. Het resultaat van een wild pitch is in de regel hetzelfde als dat van een passed ball (zie elders in deze lijst): eventuele honklopers kunnen zonder veel risico een honk verder komen.

World Baseball Classic – Voor het eerst georganiseerd in 2006. Sinds 2009 eens in de vier jaar gehouden. Vervangt sinds 2012 de wereldkampioenschappen zodat de winnaar van de World Baseball Classic zich nu ook wereldkampioen mag noemen. Profs uit de Major League mogen meedoen. Bud Selig, baas van de Amerikaanse competitie, heeft grote plannen voor het WK. Het toernooi wordt strak in de hand gehouden door de Amerikanen. Zo krijgt ieder team onder meer een perschef en een materiaalman van de Amerikaanse profbond. Nederland ging er in 2006 in de eerste ronde uit en bereikte in 2009 de tweede ronde na twee zeges op de Dominicaanse Republiek. In 2013 haalde Nederland dus de halve finale. •

Uitslagen World Baseball Classic 2013

Oefenwedstrijden Arizona

12-2-2013	Nederland - GateWay Community College	4-1
13-2-2013	Nederland - Chandler-Gilbert Community College	3-4
14-2-2013	Nederland - Paradise Valley Community College	8-1
16-2-2013	Nederland - China	16-3
18-2-2013	Nederland - China	8-3
19-2-2013	Nederland - China	8-0
23-2-2013	Nederland - Taichung All Stars	5-10
24-2-2013	Nederland - Cuba	5-0
26-2-2013	Nederland - CPBL Industrial All Stars	6-0
28-2-2013	Nederland - CPBL Taichung University All Stars	4-1

1^e ronde

Nederland speelde in Taiwan in groep B

2-3-2013	Nederland - Zuid-Korea	5-0
3-3-2013	Nederland - Taiwan	3-8
5-3-2013	Nederland - Australië	4-1

Eindstand groep B (Taichung, Taiwan)

Tussen haakjes eerst het aantal overwinningen, dan het aantal nederlagen.

1. Taiwan (2-1)
2. Nederland (2-1)
3. Zuid-Korea (2-1)
4. Australië (0-3)

Nederland heeft een beter doelsaldo dan Zuid-Korea.

Eindstand groep A (Fukuoka, Japan)

1. Cuba (3-0)
2. Japan (2-1)
3. China (1-2)
4. Brazilië (0-3)

Eindstand groep C (San Juan, Puerto Rico)

1. Dominicaanse Republiek (3-0)
2. Puerto Rico (2-1)
3. Venezuela (1-2)
4. Spanje (0-3)

Eindstand groep D (Phoenix, Verenigde Staten)

1. Italië (2-1)
2. Verenigde Staten (2-1)
3. Mexico (1-2)
4. Canada (1-2)

2e ronde

In de tweede ronde moet een team twee wedstrijden winnen om naar de halve finale te mogen. Nederland wint de eerste wedstrijd van Cuba. Japan wint de eerste wedstrijd van Taiwan. De winnaars Japan en Nederland spelen om één plaats in de halve finale. De verliezer van Nederland - Japan krijgt nog een tweede kans op de halve finale door te spelen tegen de winnaar van Cuba - Taiwan. Cuba wint van Taiwan en krijgt zo nog een kans op een halve finaleplaats. Nederland verliest van Japan en moet tegen Cuba spelen. Japan is na twee zeges geplaatst voor de halve finale. Taiwan gaat na twee nederlagen naar huis. Nederland speelt na de zege op Cuba nog een keer tegen Japan om te bepalen wie eerste wordt in groep 1.

Groep 1 (Tokio, Japan)

8-3-2013	Nederland - Cuba	6-2
8-3-2013	Japan - Taiwan	4-3
9-3-2013	Cuba - Taiwan	14-0
10-3-2013	Nederland - Japan	4-16

11-3-2013	Nederland - Cuba	7-6
12-3-2013	Nederland - Japan	6-10

Groep 2 (Miami, Verenigde Staten)

Puerto Rico en de Dominicaanse Republiek bereiken de halve finale. De Dominicaanse Republiek is daarin als eerste geplaatst door in het plaatsingsduel van Puerto Rico te winnen (2-0). Italië en Amerika gaan naar huis.

Halve finale (San Francisco, Verenigde Staten)

17-3-2013	Japan - Puerto Rico	1-3
18-3-2013	Nederland - Dominicaanse Republiek	1-4

Finale

19-3-2013	Dominicaanse Republiek - Puerto Rico	3-1
-----------	---	-----

Bronnenlijst

Websites

<http://www.ad.nl>
<http://www.baseballamerica.com>
<http://baseballhall.org>
www.baseball-reference.com
<http://bats.blogs.nytimes.com>
<http://www.bls.gov>
<http://www.cbssports.com>
www.europeanbigleagueturn.com
www.ekhonkbal2012.nl
<http://msn.foxsports.com>
<http://groundskeeper.mlblogs.com/>
www.honkbalweek.nl
www.knbsb.nl
www.milb.com
www.mlb.com
<http://www.mundialbeisbolpanama2011.org.pa>
<http://nos.nl>
www.nusport.nl
www.onzetaal.nl
www.si.com
<http://www.tcpalm.com>
<http://www.thebaseballcube.com>
<http://www.usatoday.com>
www.sfgate.com
<http://www.volkskrant.nl>
www.washingtonpost.com
www.worldbaseballclassic.com
www.youtube.com
<http://www.zeist.nl>
<http://30hoog.ncrv.nl>

Kranten / tijdschriften

Algemeen Dagblad
De Telegraaf
Het Parool
De Volkskrant
Memories and Dreams, tijdschrift van de Hall of Fame

National Baseball Hall of Fame and Museum, 2011 Yearbook
The New York Times
NRC Handelsblad
NUsport Magazine
Sports Illustrated
Trouw
Televisieprogramma's
Studio Sport
De Wereld Draait Door
Holland Sport
30 Hoog
Televisieverslag NOS Nederland – Cuba 2000

Boeken

Anton Witkamp & Leo van de Ruit (redactie), *De Top 500. De beste Nederlandse sporters van de eeuw* (Maarssen: Premium Press BV Publishers, 1999).
Hans de Bie, Johan Carbo, Haro Hielkema en Chris Mast (redactie), *Eeuw met gouden glans. 100 jaar KNBSB* (Nieuwegein: KNBSB, 2012).
Jose Canseco, *Juiced. Wild Times, Rampant 'Roids, Smash Hits and How Baseball Got Big* (New York: Harper Collins, 2005).
Luis 'Squeegee' Castillo, *Clubhouse Confidential. A Yankee bat boy's insider tale of wild nights, gambling and good times with modern baseball's greatest team* (New York: St. Martin's Press, 2011).
Dan Formosa & Paul Hamburger, *Baseball. Field Guide. An in-depth illustrated guide to the complete rules of baseball* (Da Capo Press: 2008).
Ian Johns (redactie), *World Baseball Classic 2013 Media Guide*.
Maarten Kolsloot & Wesley Meijer, *Honkbalgoud. Hoe Nederland de wereld veroverde en honkbalgeschiedenis schreef* (Hooglanderveen: Kolsloot Publishing 2011).

Ian O'Connor, *The Captain. The Journey of Derek Jeter* (Boston/ New York: Houghton Mifflin Harcourt, 2011).
Theo Reitsma (redactie), *Play ball: honkbalverhalen uit de dug-out van Nederland* (Utrecht: Tirion Sport, 2005).
Leander Schaerlaeckens, *De Amerikaanse Sportdroom van Rick van den Hurk, Dave van den Bergh, Francisco Elson en Robert Doornbos* (Amsterdam: Amstel Sport, 2010).
Sports Illustrated, The Baseball Book. Expanded Edition (New York: Sports Illustrated Books, 2011).

Overig

Diverse persbulletins samengesteld door Larry Babcock, WBC 2013.
Persberichten over cijfers WBC verstrekt door Major League Baseball.

Verantwoording

Diverse delen en passages uit dit boek verschenen eerder in *NUsport Magazine*, *NRC Handelsblad*, de *GPD*, en *Het Parool*. Koen Greven leverde een bijdrage aan meerdere hoofdstukken. Waar die bijdrage de meerderheid van de tekst behelst, staat zijn naam vermeld.

De spelerslijst is tot stand gekomen in samenwerking met Rogier van Zon van de website www.honkbalweek.nl. Henk van Lubeck hielp mee met het opstellen en redigeren van de begrippenlijst.

Enkele passages uit dit boek kwamen eerder voor in het boek *Honkbalgoud. Hoe Nederland de wereld veroverde en honkbalgeschiedenis schreef*. De quote van Sams over zijn vriend Gregory Halman in 'Met de hulp van een vriend', komt uit *De Telegraaf*.

Dankwoord

Het was geweldig om te zien hoeveel mensen mee wilden helpen aan dit boek. ‘Hollandse Honkbalhelden’ was er zonder hun hulp niet geweest.

Wesley Meijer verzorgde de eindredactie en gaf uitgebreid advies. Het is niet de eerste keer dat hij dit doet en hopelijk ook niet de laatste keer.

Henk van Lubeck redigeerde de tekst en gaf advies. Zijn kennis was van onschatbare waarde.

Rogier van Zon werkte mee aan de begrippen- en spelerslijst. Rogier blinkt uit in verdiepende verslagen over honkbal. Wij lezen zijn werk graag.

Koen Greven leverde spontaan een lange bijdrage. Het is een plezier om met Koen honkbal te kijken en een nog groter plezier om zijn teksten te lezen. Lang leve de Royal Dutch Press, zoals Koen dat zegt.

Leander Schaerlaeckens las de tekst door en dacht mee over het concept. Net als Luc van Kemenade. Jorrit Salverda las kritisch mee.

Studio Ron van Roon dacht mee over het concept en maakte dit schitterende ontwerp.

Henk werkte in Taiwan, Japan en Amerika heel prettig samen met Jaap de Groot en Koen Greven. Dat maakte de reis aangenaam. Bedankt!

Harry ten Asbroek heeft de afgelopen jaren vertrouwen gehad in het werk van beide auteurs. Mede door zijn vertrouwen en de daarbij beschikbaar gestelde middelen konden we dit boek maken. Daar zijn we hem erg dankbaar voor.

Hetzelfde geldt voor Jasper Boks en Rogier van 't Hek van *NUsport Magazine*. Beiden gaven Maarten de afgelopen jaren diverse opdrachten. Resultaten van dat werk tref je in dit boek aan.

Tenslotte willen wij allebei vrienden en familie bedanken voor de steun bij het maken van dit boek.

Henk bedankt Ellis en Maarten Joséphine.

Zonder jullie is zo'n boek maken veel minder leuk.

Amsterdam, mei 2013,

Henk Seppen en Maarten Kolsloot

Colofon

Copyright © Maarten Kolsloot en
Henk Seppen 2013

Niets uit deze uitgave mag worden
gebruikt, gekopieerd of veranderd
zonder de uitdrukkelijke toestemming
van de auteurs.

Fotografie:

Henk Seppen

Tekst:

Maarten Kolsloot

Grafische vormgeving omslag en binnenwerk:

Studio Ron van Roon (Bart Rouwhorst)

Drukwerk:

Wilco Amersfoort

Foto auteurs:

Ellis van der Hoek

Foto Jair Jurrjens:

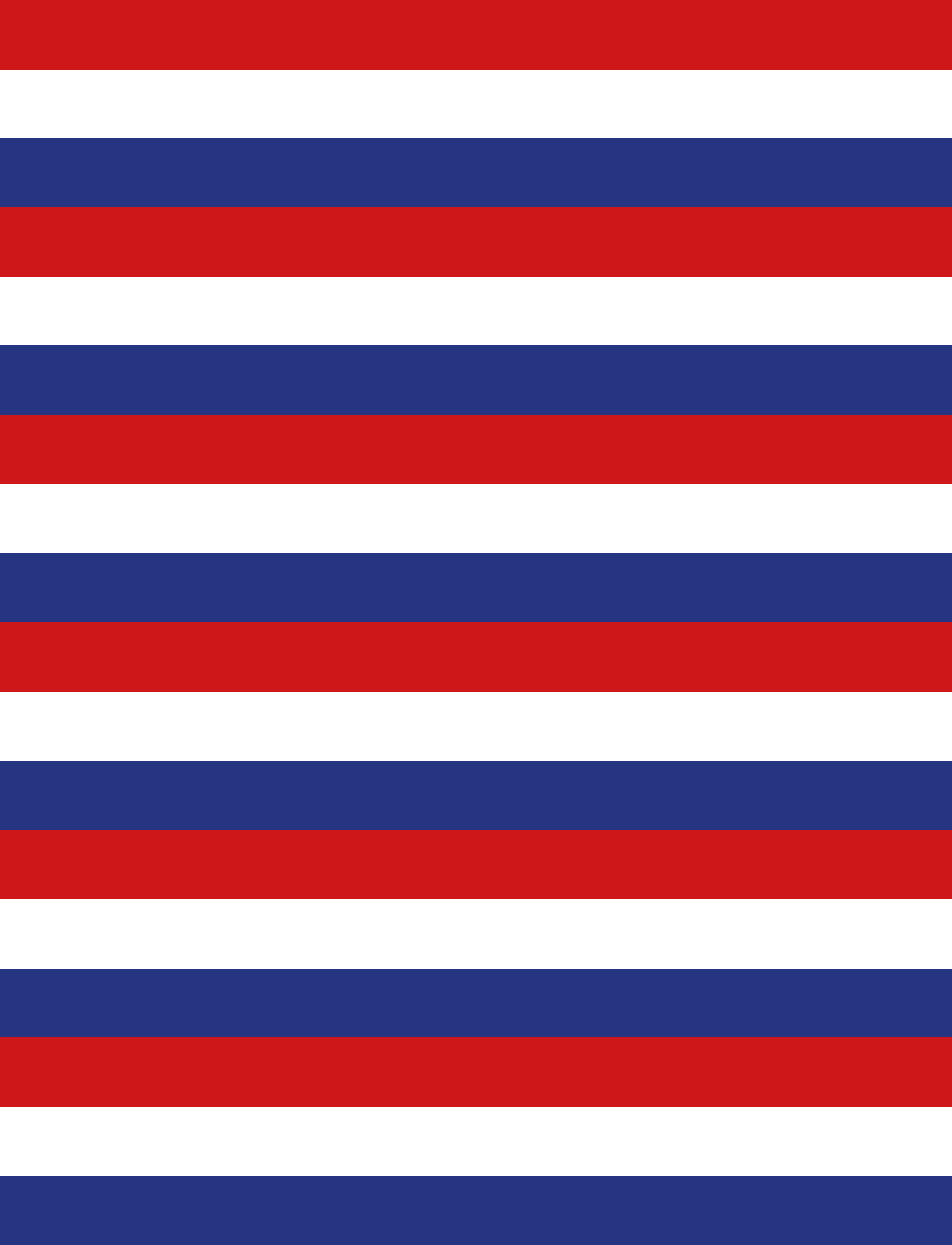
Via ANP Photo: Jim McIsaac/Getty
Images/AFP

ISBN: 9 78 90 81 84 17 40

Kolsloot Publishing

info@kpublishing.nl

www.kpublishing.nl

De Nederlandse honkbalploeg is een van de meest succesvolle Nederlandse sportploegen van de laatste jaren. In 2011 werd het team wereldkampioen in Panama en in 2013 haalde Oranje de halve finale van de World Baseball Classic. In het fotoboek *Hollandse Honkbalhelden* nemen sportjournalist Maarten Kolsloot en fotograaf Henk Seppen de lezer mee achter de schermen van het succes. Met veel oog voor detail beschrijven zij de wonderlijke karakters en de ontroerende verhalen van het Nederlands team. Met spectaculaire foto's van de belangrijkste momenten en personen. Niets blijft ongezien of onbesproken.

